

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

1884

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

IN COMMISSION BEI CARL BECK IN ATHEN

1885

Τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐπιμελεῖται ἐπιτροπὴ τριμελὴς συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ, πρῶτην γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων, ΣΤΕΦΑΝΟΥ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ, γραμματέως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ καὶ τοῦ ἐκδότου τῆς Ἐφημερίδος Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ, ὑφηγητοῦ τῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ, πρὸς ὃν ἀπευθύνεται πᾶσα αἴτησις ἀναφερομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα εἴτε προφορικῆ εἴτε ἔγγραφος.

Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι ἐκδίδονται ἄρθρα ἀρχαιολογικῆς ὕλης παντὸς εἶδους καὶ πάσης ἐποχῆς, κατὰ προτίμησιν ὅμως Ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ καὶ μνημεῖα τῆς τέχνης ἀνέκδοτα μετὰ περιγραφῆς αὐτῶν καὶ ἐρμηνείας συντόμου καὶ εἰδήσεις ἀρχαιολογικαὶ φέρουσαι ὡς οἶόν τε ἐπίσημον χαρακτῆρα.

Τοῖς γράφουσιν ἄρθρα εἰς τὴν Ἐφημερίδα χορηγεῖται ἀμοιβὴ ἑκατὸν δραχμῶν ἀντὶ ἐκάστου τυπογραφικοῦ φύλλου. Ἀνάλογος ἀμοιβὴ χορηγεῖται τῷ συγγραφεῖ καὶ ἀντὶ ἐκάστου πίνακος πανομοιότυπων ἐπιγραφῶν καὶ ἀπεικονίσεως τῶν μνημείων ἀνεξαρτήτως τῆς ἀπονειμομένης τῷ τεχνίτῃ ἀμοιβῆς. Λογίζεται δὲ ὁ πίναξ ὡς ἓν τέταρτον τυπογραφικοῦ φύλλου τοῦ κειμένου.

Τῆς Ἐφημερίδος ἐκδίδονται κατὰ τριμηνίαν ἐν τεύχος σχήματος τετάρτου περιέχον περὶ τὰ τρία τυπογραφικὰ φύλλα καὶ τρεῖς πίνακας.

Συνδρομὴ Ἐτησίᾳ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος δραχμαὶ δεκαεξί.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς ἀνταλλάσσεται πρὸς πᾶν καθαρῶς ἀρχαιολογικὸν περιοδικόν.

Διὰ τὰ τυπογραφικὰ καὶ ἄλλα παροράματα εὐθύνεται ὁ ἐκάστοτε παρέχων τὸ εἰς ἐκδοσιν ἄρθρον ὑφ' ὃ καὶ ὑπογράφεται.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

1884



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1885

Τῆς συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐπιμελεῖται ἐπιτροπὴ τρι-
μελὴς, συγκειμένη ἐκ τῶν κ. κ. Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ
καὶ τοῦ ἐκδότου Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

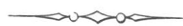
	ΣΕΛΙΔ.
Σ. ΒΑΣΗ, Ὑπατικά γράμματα πρὸς Ὀρωπίους	97
Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗ, Καθορισμὸς ἀττικῶν δήμων	31
Ι. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗ, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πειραιῶς (μεθ' ἐνὸς παρενθέτου πίνακος)	39.187
Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑ, Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ ἀνασκαφῶν	21
— Ἀγάλματα ἐξ Ἐπιδαύρου (πίναξ 3, 4)	49
Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ, Ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου (μετὰ 3 παρενθέτων πινάκων)	197
Σ. Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ, Σκύφοι Βοιωτικοὶ δύο (πίναξ 5)	59
— Ἐπιγραφαὶ ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαράου.	121
— Δύο ἀττικά ψήφισματα	129
— Ἀττικὸν ψήφισμα (πίναξ 10).	161
Α. ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πειραιῶς (μετὰ 2 ξυλογραφημάτων)	65
Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ, Πτυκτὸν Ἑλληνικὸν κάτοπτρον (πίναξ 6)	73
Τ. ΝΕΡΟΥΤΣΟΥ, Σημειώσεις ἐπὶ δέκα μομίαις (πίναξ 12)	171
Ι. ΠΑΝΤΑΖΙΔΟΥ, Βραχεῖαι σημειώσεις εἰς τινὰς ἐξ Ἐλευσίνος ἐπιγραφάς	213
Α. ΠΟΣΤΟΛΑΚΑ, Κεράτια συμβολικά (πίναξ 1. 2)	1
Κ. ΡΥΡΓΟΛΔ, Ἀρχαῖον ἀέτωμα ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως (πίναξ 7)	147
Χ. ΤΣΟΥΝΤΑ, Ἐπιγραφή ἐξ Ἐλευσίνος	69
— Ἐπιγραφή ἐξ Ἀκροπόλεως (πίναξ 11)	165
Δ. ΦΙΛΙΟΥ, Ἐπιγραφαὶ ἐξ Ἐλευσίνος (πίναξ 9)	135
— Γλυπτὰ ἐξ Ἐλευσίνος (πίναξ 8).	179

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Τυρνάβου	223
Ι. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗ, Ἀναθηματικὴ ἐκ Πειραιῶς ἐπιγραφή	219
Σ. Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ, Χαλκαὶ ἐνεπίγραφοι ταινίαι (μεθ' ἐνὸς παρενθέτου πίνακος).	79
— Διόρθωσις εἰς τὸ ἐν σελίδι 161 ψήφισμα	224
Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ, Ἐπιγραφή ἐκ τῆς Λακωνικῆς	85
— Εἰδήσεις Ἀρχαιολογικαὶ	89.159
— Ἐπιγραφή ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως	220
— Ἐπιγραφή ἐκ Θεσσαλίας.	221
Α. ΝΙΚΗΤΣΚΗ, Προσθήκη εἰς τὴν ἐκ Δελφῶν ἐπιγραφὴν	219
Σ. Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, Ἐπιγραφαὶ ἐξ Αἰγίου	89
Χ. ΤΣΟΥΝΤΑ, Προσθήκη εἰς τὴν ἐξ Ἀκροπόλεως ἐπιγραφὴν.	224
Δ. ΦΙΛΙΟΥ, Προσθήκη εἰς τὴν ἐξ Ἐλευσίνος ἐπιγραφὴν	159

ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΜΑΤΑ.

Πίναξ	1, 2.	Κεράττια συμβολικά.
—	3, 4.	Γλυπτά έργα ἐξ Ἐπιδαύρου.
—	5.	Σκύφοι Βοιωτικοὶ δύο.
—	6.	Ἑλληνικὸν κάτοπτρον.
—	7.	Ἀρχαϊκὸν ἀέτωμα ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως.
—	8.	Ἀρχαϊκὰ γλυπτά ἐξ Ἐλευσίνος.
—	9.	Πανομοιότυπον Ἑλευσινιακῆς ἐπιγραφῆς.
—	10.	Πανομοιότυπον ἀττικοῦ ψηφίσματος.
—	11.	Πανομοιότυπον ἐπιγραφῆς ἐξ Ἀκροπόλεως.
—	12.	Πανομοιότυπον ἱερογλυφικῶν ἐπιγραφῶν.
Σελίδ.		
—	67.	Πανομοιότυπον Φοινικικῆς ἐπιγραφῆς.
—	70.	Πανομοιότυπον ἐκτύπων γραμμάτων κεραμίδος.
—	81.	Παρένθετος πίναξ πανομοιοτύπων ἐπιγραφῶν.
—	83.	Πανομοιότυπον ἐπιγραφῶν τριῶν ἐξ Ἀττικῆς.
—	85.	Πανομοιότυπον ἀρχαϊκῆς ἐπιγραφῆς ἐξ Ἀμοργοῦ.
—	187.	Παρένθετος πίναξ πανομοιοτύπων ἐπιγραφῶν.
—	203.	Τρεῖς παρένθετοι πίν. πανομοιοτύπων ἐπιγραφῶν.



ΣΗΜ. Οἱ ἀριθμοὶ τῶν σελίδων 97-98, 99-100 ἐκ παραδρομῆς ἐπανελήφθησαν δις.

ΑΤΤΙΚΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Στήλη λίθου Πεντελησίου, ὕψους 1,49, πλάτους 0,64, πάχους 0,20, εὑρεθεῖσα οὐ πρὸ πολλοῦ ἐν σκαφῇ θεμελίων οἰκίας τοῦ Κοσμᾶ Λαμπράκη κατὰ τὸ πρὸς μεσημβρίαν ἄκρον τῶν Ἀθηνῶν, ἐπ' ἀριστερὰ τῆς εἰς Φάληρον ἀγοῦσης σιδηρᾶς ὁδοῦ, καὶ ἀγορασθεῖσα παρὰ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐταιρίας, ἔχει

τὸ ἐπόμενον ἀξιόλογον ψήφισμα, γραφὲν ἐπὶ Ἀντιφῶντος ἄρχοντος, Ὀλυμπ. 90, 3 = 418 πρὸ Χρ. Τὸ ἀντεγράψαμεν ἐκ τῶν προευκλειδείων γραμμάτων, προσθέντες μόνον πνεύματα καὶ τόνους καὶ στίξιν, ἐν παρενθέσει δὲ καὶ τὰ ὀλίγα ἐκλιπόντα γράμματα.

- Θ ε ο ι.
- Ἐδοχσεν τῷ βολῆι καὶ τῷ δέμοι· Πανδιονίς ἐπρυτάνευε, Ἀριστόχ-
 σενος ἐγραμμάτευε, Ἀντιοχίδης ἐπεστάτει, Ἀντιφῶν ἔρχε, Ἀδόσι(ο-
 ς εἶπε· ἔρχσαι τὸν Ἱερὸν τῷ Κόδρῳ καὶ τῷ Νελέῳ καὶ τῆς Βασίλης κ(α-
 5 ι) μισθῶσαι τὸν τέμενος κατὰ τὰς συνγραφάς· οἱ δὲ πολεται τὸν ἔρχσ(ι-
 ν ἀπομισθοσάντων· τὸ δὲ τέμενος ἀπομισθοσάτο ὁ βασιλεὺς κατὰ τ(-
 ἀς συνγραφάς, καὶ τὸς ὀριστὰς ἐπιπέμψαι ὀρίσαι τὰ Ἱερὰ ταῦτα,
 ὅπως ἂν ἔχει ὡς βέλτιστα καὶ εὐσεβέστα· τὸ δὲ ἀργύριον ἐς τὸν ἔρχ-
 σιν ἀπὸ τοῦ τέμενος εἶναι· πράχσαι δὲ ταῦτα πρὶν ἢ ἐχσιέναι τὸν δε
 10 τὸν βολέν, ἢ εὐθύνεσθαι χιλιάσι δραχμῆ(σ)ι ἕκαστον κατὰ τὰ εἰρε-
 μένα· Ἀδόσιος εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ τῷ βολῆι, ὁ δὲ βασιλεὺς μ-
 ι)σθοσάτο καὶ οἱ πολεται τὸν τέμενος τῷ Νελέῳ καὶ τῆς Βασίλης κ(α-
 τ)ὰ τὰς χσυνγραφάς εἴκοσι ἔτε· τὸν δὲ μισθοσάμενον ἔρχσαι τὸν Ἱε-
 ρὸν τῷ Κόδρῳ καὶ τῷ Νελέῳ, καὶ τῆς Βασίλης τοῖς ἑαυτῷ τέλεσιν· ὅπ-
 15 ὅσεν δ' ἂν ἄλφει μίσθοσιν τὸν τέμενος κατὰ τὸν ἑνιαυτὸν ἕκαστον κ-
 αταβαλλέτο τὸ ἀργύριον ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας τοῖς ἀποδέκ-
 ται(ς), οἱ δὲ ἀποδέκται τοῖς ταμίαισι τῶν ἄλλων θεῶν παραδιδόντων
 κατὰ τὸν νόμον, ὁ δὲ βασιλεὺς ἂν μὲ πολέσει τὰ ἐσφεμισμένα ἢ ἄλλ-
 20 ος τις, οἷς προστέτακται περὶ τούτου, ἐπὶ τῆς Αἰγείδος πρυτανεί-
 ας, εὐθυνέσθω μυρίασι δραχμῆσιν· τὸν δὲ ἐνομεμένον τὸν ἴλιν ἐκκο-
 μίσασθαι ἐκ τῆς τάφρου ἐπὶ τῆς δε τῆς βολῆς, ἀποδόντα τὸ ἀργύριον
 τῷ Νελεῖ ὅσο ἐπρίατο· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχκαλεσάτο τὸν πριάμενον τ-
 ἠν ἴλιν ἐπειδὴν ἀποδοῖ τέμ μίσθοσιν, τὸν δὲ μισθοσάμενον τὸν τέμ-
 25 ενος καὶ ὅποσο ἂν μισθόσεται ἀντενεγραψάτο ὁ βασιλεὺς ἐς τὸν τ-
 οῖχον καὶ τὸς ἐγγυετὰς κατὰ τὸν νόμον ὅσπερ κείται τῶν τεμενῶν·
 τὸ δὲ ψέφισμα τὸδε ὅπως ἂν εἰ εἰδέναι τῷ βολομένῳ, ἀναγράφσα-
 ς ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς βολῆς ἐν στέλει λιθίνῃ καταθέτο ἐν τῷ Νελεῖ-
 οἱ παρὰ τὰ ἱκρία, οἱ δὲ κολακρέται δόντων τὸ ἀργύριον ἐς ταῦτα.
 30 μισθῶν δὲ τὸν βασιλέα τὸν τέμενος τῷ Νελεῖ καὶ τῆς Βασίλης κατὰ
 τὰ δε· τὸν μισθοσάμενον ἔρχσαι μὲν τὸν Ἱερὸν τῷ Κόδρῳ καὶ τῷ Νελέ-
 ος καὶ τῆς Βασίλης κατὰ τὰς χσυνγραφάς ἐπὶ τῆς βολῆς τῆς εἰσιόσ-
 ες, τὸ δὲ τέμενος τῷ Νελέῳ καὶ τῆς Βασίλης κατὰ τὰ δε ἐργάζεσθαι·

φυτεῦσαι φυτευτέρια ἐλαδῶν μὲ ὀλέζον' ἔ διακόσια, πλείονα δὲ ἔαν ἑ-
 35 ὀλεται, καὶ τῆς τάφρου καὶ τῷ ὕδατος κρατῆν τῷ ἐγ Διὸς τὸν μισθοσά-
 μενον, ὅπόσον ἐντὸς ρεῖ τῷ Διονυσίῳ καὶ τῶν πυλῶν; ἔ ἄλλα δε εἰ(ι)σελα-
 ύνοσιν οἱ μύσται καὶ ὅπόσον ἐντὸς τῆς οἰκίας τῆς δεμοσία(ς) καὶ τ-
 ὦν πυλῶν, αἱ ἐπὶ τὸ Ἰσθμορικό βαλανεῖον ἐκφέροσι· μισθῶν δὲ κατὰ
 εἴκοσι ἑτῶν.

κ λ ἔ π τ η . .

Σφάλμα τοῦ λιθοξόου ἔχει ὁ λίθος ἐν στίχῳ 8^ῳ τὴν ἔλλειψιν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τοῦ ἐπιρ-
 ῥήματος *eusebeestata*, καὶ τὸ ὅτι ἐν στίχῳ 27^ῳ τὰ
 προσγραφόμενα ἰῶτα τῶν δύο λέξεων *στέλει λιθί-
 νει* ἐνεσφηνώθησαν ἐν στενωῷ καὶ ὁ στίχος ἐκεῖνος
 ἀπέβη οὕτω γραμμάτων πεντήκοντα τεσσάρων· τὸ
 αὐτὸ ἐγένετο καὶ ἐν τῇ λέξει τοῖς τοῦ στίχου 17^ῳ
 καὶ ἐν τῷ *Νελεῖος* τοῦ 29^ῳ στίχου, οἵτινες στίχοι
 περιέλαβον οὕτω 53 γράμματα, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἔχου-
 σιν ἀκριβῶς ἀνά 52, πλὴν ὅμως πάλιν τοῦ 11^ῳ
 καὶ τοῦ 28^ῳ, ἐχόντων ὀλιγώτερα, ὅπως φαίνεται
 ἐν τῷ πίνακι.

Ἀνωμαλῖαι δὲ γραφῆς παρατηροῦνται αἱ δὲ· τρεῖς
 τὸ Η ὡς ἦτα ἐχαράχθη ἀντὶ τοῦ ἀρχαικοῦ ε ἐν
 στίχ. 9^ῳ 10^ῳ καὶ 23^ῳ, καὶ χρῆσις ἐγένετο τοῦ αὐ-
 τοῦ Η ὡς σημείου δασέος πνεύματος μόνον ἐν τῇ
 σεμνῇ λέξει *ἱερὸν* τετράκις, εὐλόγως τοῦτο ἐν ἐκεί-
 νοις τοῖς χρόνοις, ὅτε ἀκόμη δὲν εἶχεν ὅλως ἐκ-
 λείψη ἢ δόξα τοῦ *nolle deos mutari veterem for-
 mam*, κατὰ Τάκιτον εἰπεῖν. Παρατηρηθήτω καὶ τὸ
 ὅτι δις εὔρηται τὸ συγγραφῆς καὶ δις τὸ χσυνγρα-
 φῆς, οὐ πάνυ ἀρεστόν, ὑποθέτω, τοῦτο εἰς ἐκεί-
 νους τῶν φιλολόγων, οἵτινες ἰσχυρίζονται, ὅτι ὁ
 δεῖνα καὶ δεῖνα συγγραφεὺς μόνον τῷ δεῖνα ἢ δεῖνα
 τύπῳ ἐχρήτο πάντοτε.

Τὰ δὲ μετὰ τὸ τέλος τοῦ ψηφίσματος ἐν ἰκανῇ
 ἀπὸ τοῦ τελευταίου στίχου ἀποστάσει ὁρώμενα
 μείζονα καὶ κακοῦ μεταγενεστέρου χαραγματος
 γράμματα *κλέπτη* εἶχον ποτὲ πρὸ αὐτῶν ἐν ἀρι-
 στερᾷ τῷ ὄρῳ καὶ ἄλλα ἔτι 8-9 γράμματα καὶ
 ἀπετέλουν φράσιν τινά, ἣν θὰ ἔγραψέ τις τὸ πάλαι
 νεωκόρος ἴσως ἢ ἱερεὺς, ἵνα ἀποτρέψῃ κλοπῆς ἀπὸ
 τοῦ τεμένου, εἰ μὴ καὶ *ματαιόσχολός* τις ἰδιώτης
 αὐτὰ ἔγραψε.

Ταῦτα μὲν οὕτω λυπηρὸν δὲ πολὺ, ὅτι ἡ στήλη

ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρόνοις ἐπιμελῶς ἐργαλείῳ
 ἀπεκρούσθη τό τε γείσωμα αὐτῆς καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸ
 ἀνάγλυπτον παράστασιν (1), βεβαίως, ἵνα μὴ αἱ
 ἐξοχαὶ τῆς γλυφῆς καθιστῶσι δύσκολον τὴν ὀρι-
 ζόντειον ἐνοικοδόμησιν τοῦ λίθου εἰς κτίσμα τι
 μεταγενέστερον, εἰς ὃ ἐνηρμόσθη δι' ἀμμοκονίας,
 ἣς ὄρωνται ἔτι τὰ λείψανα. Εἶπε δὲ ὁ πωλήσας
 ἡμῖν τὸν λίθον, ὅτι ὄντως ἐν τοίχῳ ἐνφοδομημέ-
 νον τὸν εὔρε καὶ τὸν ἀπέσπασεν αὐτός, ἐν ὁποίῳ
 δὲ τοίχῳ καὶ ποίας ἐκτάσεως, ἄδηλον ἡμῖν κατέ-
 στη, ἀφοῦ ἐπυκοδομήθη αὐτόθι οἰκία εὐμεγέθης
 καὶ στερεά, ἢ νῦν ὁρωμένη ἐκεῖ γωνιακή, καὶ ἄλ-
 λαι πλείονες συνεχεῖς ἐν εὐθυγραμμίᾳ τεινοῦση
 πρὸς τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ Ἰλισσοῦ. Οὕτω δυστυ-
 χῶς παρ' ἡμῖν ἀρχαῖα τινά, ἀναφανόμενα κατὰ τύ-
 χην ἐκ τῆς γῆς, δὲν παρέχουσι πάσας τὰς ποθητὰς
 ἐνδείξεις τοῦ εἶναί των, ἐπειδὴ δὲν ἐφορᾷ τις ἀρχὴ
 εἰς τὰς θεμελιώσεις ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν, οἱ δὲ ἰδιῶ-
 ται αὐτοὶ πᾶν μᾶλλον στέργουσιν ἢ νὰ προσαγγέλ-
 λωσιν ὅπου δεῖ τὴν ἐν τοῖς θεμελίοις ἐμφάνισιν ἀρ-
 χαίων κτισμάτων.

Τοσαῦτα ἡμεῖς σήμερον ἐκρίναμεν δεόν νὰ γρά-
 ψωμεν περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μόνον τῆς στήλης, τὸ
 δὲ πολλὰ νέα καὶ περιέργα περιέχον κείμενόν της
 δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ διασαφήσωμεν, διότι ἐπίπονον
 τὸ πρᾶγμα καὶ χρήζει πολλῶν λόγων. Νὰ ἀναμνή-
 σωμεν ἀπλῶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος
 ταύτης τὸ καὶ ἀλλαχόθεν γνωστὸν, ὅτι ἐπὶ τάδε
 τοῦ Ἰλισσοῦ ἦτο ποτὲ τὸ πέσιμα τοῦ ἀθανάτου βα-
 σιλέως τῶν Ἀθηναίων Κόδρου (2), καὶ νὰ εἰκοτολο-

(1) Διακρίνεται νῦν μόνις ἀνθρώπου πωγωνοφόρου μορφή καθημένη
 καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἴσως σκηπτροφοροῦσα, ἀντικρὺ της δὲ ἰππεὺς ἴσως
 ἐνημμένος χλαμύδα ἀνεμόπληκτον.

(2) Ἴδε Παισαν. 4, 19, 5, καὶ Ἐπίγραμμα ἔμμετρον ἐν Ἀττικ.
 ἐπιγρ. ἐπιτομῆ. ἐκδ. Στ. Α. Κουμανούδη ἀρ. 1, (= Kaibel epigr.
 gr. 1083) καὶ Λυκοῦργ. κ. Λεωκρ. § 86.

γήσωμεν ἔπειτα, ὅτι αὐτοῦ που θὰ ἦτο ἰδρυμένον καὶ τὸ νῦν πρῶτον ἐκ τοῦ ψηφίσματος τούτου γινωσκόμενον ἱερὸν αὐτοῦ τε καὶ συνεχῆς ἄλλο τοῦ υἱοῦ του Νηλέως καὶ τῆς ὅπωςδὴποτε συνεσχετισμένης αὐτοῖς Βασιλῆς, δὲν θὰ ἦτο πολλοῦ ἄξιον τὸ ἐπιχείρημα ἡμῶν, ἂν μὴ συνωδεύετο μετ' ἐκθέσεως πολλῶν ἄλλων ἀναγκαιῶν πραγμάτων καὶ παραπομπῆς ἀκριβοῦς εἰς τὰς πηγὰς καὶ ἐρμηνείας αὐτῶν τῆς προσηκούσης. Ὅθεν ἀφιστάμεθα τοῦ ἔργου. Δὲν θὰ λείψωσι βεβαίως οἱ μέλλοντες νὰ ἀποδυσθῶσιν εἰς αὐτό, καθὼς καὶ εἰς τὴν διευκρίνησιν τῶν ἄλλων τοῦ ψηφίσματος μερῶν κατὰ τὰς δύο προτάσεις ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς (αἵτινες φαίνονται πῶς ταυτολογικαί ἐν τισιν ἢ ἀντιφατικαί), ἐνθα ὁ λόγος περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν διαφόρων ἀρχῶν κατὰ τὴν ἀπομίσθωσιν τῶν τεμενῶν καὶ περὶ τοποθεσιῶν τινῶν, ὅσον πυλῶν δύο καὶ βαλανείου, τοῦ νῦν πρῶτον γινωσκομένου κτλ. κτλ.

Μόνον δὲ τοῦτο ἔτι ἐπιλέγομεν, ὅτι πᾶν περιέργως καὶ κατὰ εὐκαισιότατην σύμπτωσιν ἦλθε κατ' αὐτὰς εἰς χεῖρας ἡμῶν πραγματεία τις νεωτάτη τοῦ ἐν Δορπάτῃ καθηγητοῦ G. Loeschke ἐπι-

γραφομένη *Vermutungen zur griechischen Kunstgeschichte und zur Topographie Athens* (ἐκδοθεῖσα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Δορπάτης πανεπιστημίου τῇ 12 Δεκεμβρίου 1884), ἐν ἧ ὁ εὐφυῆς καὶ λόγιος ἀνὴρ ἐνεστήσατο ζήτησιν σπουδαίαν ἴσῃα περὶ τῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις μνημονευομένης *Βασιλείας*, ἣτις θὰ εἶναι, νομίζω, αὐτὴ ἡ Βασίλη τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος, κατ' Ἀττικὸν τύπον (1), καὶ γνωματεύει ἄλλα τε καὶ ὅτι διορθωτέον ἐν χωρίον τοῦ Χαρμίδου τοῦ Πλάτωνος (ἐν ἀρχῇ), κατὰ τρόπον φαινόμενον εἰς ἡμᾶς ὅχι μόνον πιθανὸν ἀλλὰ καὶ ἀναγκαιῶς ἀπαραίτητον. Ἐχουσιν ἐκεῖ αἱ ἐκδόσεις: « Ταυρέου παλαίστραν τὴν καταντικρὺ τοῦ τῆς βασιλικῆς ἱεροῦ » ὣν τὴν προτελευταίαν λέξιν, οὐσαν λίαν ἄτοπον μεταβάλλει ὁ Loeschke εἰς *Βασιλείας*, νῦν δὲ βεβαίως θέλει ἀσπασθῆ τὸν ὁμοιότερον τῇ διεφθαρμένῃ λέξει καὶ Ἀττικώτερον τύπον Βασιλῆς (2). Ταῦτα ἀσμένως ἀνακοινοῦντες τοῖς φιλαρχαίοις παυόμεθα τοῦ λόγου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ ὁ Ἰανουαρίου 1885.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΞ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.

Ὅπισω τῶν Προπυλαίων καὶ οὐχὶ πολὺ μακρὰν τοῦ ναοῦ τῆς Νίκης, παρὰ γωνίαν τινὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως εὐρέθη πρὸ ὀλίγων μηνῶν πλάξ λίθου πεντελικοῦ εἰς δύο τεμάχια τεθραυσμένη καὶ ἐντετειχισμένη εἰς ἄθλιον τουρκικὸν ξηρότοιχον. Τὸ μήκος αὐτῆς εἶναι 1,13 μ., τὸ δὲ μέγιστον πλάτος 0,55 μ. Εἶναι ἀποκεκρουσμένη ἄνω καὶ ἀριστερά, κάτω δὲ μένει χῶρος ἄγραφος ὕψους 0,35 μ. Πόσον μέρος λείπει, εἶναι ἀγνωστον, οὐδὲ δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος νὰ εἰκάσωμεν, πόσα γράμματα εἶχεν ἕκαστος στίχος. Οὐχ ἦττον ἐὰν τὸν στίχον 15 συμπληρώσωμεν πιθανῶς οὕτω πῶς [λῆ ὑπάρχει ἀναγράψαι ἐν στήλαιν δυοῖν τὸν ταμίαν τῆς ἱεῶς

διατάξεως καὶ ἀναθε]ῖναι κ.τ.λ., τότε ἔχομεν ἕνα στίχον ἐξ 142 γραμμάτων. Ὁ δὲ στίχος 16 δύναται νὰ συμπληρωθῆ ὡς ἐξῆς περίπου. [Ἀθηναῖ τῆι Σωτείραι· ἀπομισθῶσαι δὲ αὐτὰ τὸν στρατηγὸν Μητρόδωρον μετὰ τοῦ βασιλ]έως κ.τ.λ., γίνονται δὲ οὕτω 144 γράμματα. Ὁμοίως ὁ ἐπόμενος 17 στίχος πιθανῶς ἔλεγε· [σθωμένων ὀνόματα καὶ ὅσου ἕκαστος ἐμισθῶσατο καὶ στῆσαι ἐν

(1) Ὁ Ἡσύχιος ἔχει· βασιλη· βασιλεία. Σοφοκλῆς Ἰφιγενεία. Ἴδε καὶ Στέφανον Βυζάντιον ἐν λ. Ἀγάμεια.

(2) Περὶ μὲν τοῦ ἀναγκαίου τῆς μεταβολῆς εἰς τὸ κείμενον τοῦ Πλάτωνος δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχη ἀμφιβολία. Περὶ τῆς θέσεως ὅμως τῆς παλαίστρας καὶ τοῦ ἱεροῦ ὅπως αὐτὰς ὁ Loeschke δέχεται κατ' εἰκασίαν, ἐπειδὴ ἄλλοι τὸ σημερινὸν ψηφίσμα ὑποδεικνύει, δύναται νὰ γίνῃ ἀμφισβήτησις καὶ πολλή.

τὸ δὲ ἀνά[λωμα] κ.τ.λ. καὶ οὕτως ἔχομεν πάλιν 140 μέχρις 145 γραμμάτων. Κατὰ ταῦτα δὲ λείπουσιν ἀπὸ τῶν στίχων τούτων ἐξήκοντα καὶ πέντε περίπου γράμματα. Δυστυχῶς πλὴν τοῦ ἐλλείποντος μέρους καὶ ἡ ἐπιφάνεια ἔπαθε μεγάλας βλάβας, διότι ὁ λίθος εἶχε χρησιμεύσει ἄλλοτε, ὡς εἶπομεν, εἰς οἰκοδομήν (1). Ἡ λυπηρὰ αὕτη κατάστασις καθιστᾷ τὸ περιεχόμενον λίαν ἀσαφές. Τοῦτο μόνον δύναται νὰ ῥηθῆ, ὅτι ἀνεγράφοντο δύο ψηφίσματα ἴσως ὅμοια ἀλλήλοις· ἐκ τοῦ πρώτου ἐσώθη σαφές μόνον τὸ ἀποτέλεσμα ψηφοφορίας τινός (στ. 3).

Τὸ δεύτερον πραγματεύεται περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἱερῶν καὶ τεμενῶν, τὰ ὅποια φαίνεται εἶχον παραμεληθῆ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην καὶ ἐν μέρει πωληθῆ ὑπὸ τινῶν ἀρχόντων (στ. 9 καὶ 19) ἢ καταληφθῆ ὑπὸ ἰδιωτῶν (στ. 11 καὶ

21). Πότε τοῦτο συνέβη, δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ἀκριθῶς· ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἐξάπαντος νεωτέρα τοῦ Πομπηίου· διότι τὸ ἐν αὐτῇ στ. 46 μνημονευόμενον Δεῖγμα ὑπ' αὐτοῦ ἀνετέθη (1). Ἄφ' ἑτέρου, ἂν καὶ ἡ ἐπιγραφή εἶναι λίαν κολοβή, οὐδαμοῦ φαίνεται ἀναφερόμενος ὁ τοσαῦτα ἐν Ἀθήναις οἰκοδομήσας Ἀδριανός, ὥστε πιθανῶς ἡ ἀποκατάστασις ἐγένετο μεταξὺ τῶν χρόνων τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν. Τὸν στρατηγὸν Μητρόδωρον δὲν εὔρον ἀναφερόμενον ἀλλαχοῦ, οὐδ' ἄρχοντά τινα μεταγενέστερον τοῦ Πομπηίου, οὗ τὸ ὄνομα νὰ λήγῃ εἰς ομηγῆς (2).

Τὸ πανομοιότυπον ἐγένετο ὡς οἶόν τε πιστόν, ἀλλ' ἡ ἐντέλεια καὶ ἐνταῦθα εἶναι δυσέφικτος· διότι πολλαχοῦ αἱ τυχαῖαι γραμμαῖαι δὲν διακρίνονται ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων.

ους αὐτῶν ον [ἀποδ]όσθαι τοῖς ἀποδ[ο
ἀποδόσεως τοῦ ἐπὶ τοῖς ὅπλει]τας [στρατηγού] . . . τούτων πραττομε-

[μὴ τετροπημέ]ναι — XXXHHHHHΠΔΙ· — αἱ δὲ τετροπημέναι, αἷς οὐκ ἐδόκει — ΗΠΓ
[περὶ τῶν ἱερῶν καὶ] τεμενῶν ὅπως ἀποκατασταθῆι το[ῖς] θεοῖς καὶ τοῖς ἥρωσιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρχε καὶ τοῦ δή-
5 [μου] - - - - ἐπὶ τέλος ἀχθῆναι κ[αὶ τὰ λ]οιπὰ τὰ δι[ατείν]οντα πρὸς τε εὐσέβειαν καὶ τὴν τῶν ἱερῶν καὶ τεμε-
[νῶν] - - - - - δεδόχθαι τῶι δήμῳ τὸν . . . ἐπὶ τοὺς [ὀπλείτας σ]τρατηγὸν Μητρόδωρον Ξένωνος Φυλάσιον
καὶ τ[ε]μ[ῆ]ς ἀνεῖται τοῖς ὑπ' αὐτοῦ π . . . μένοις ἀκολουθῶσας καὶ ὅσα ἀ[π]οκαθίστησι πρὸς
[τὸν μετὰ τα]ῦτα χ[ρόνον ἀ]ποδόσθαι τι τῶν ἱερῶν τεμενῶν κα[τὰ μ]ηδένᾳ τρόπον, μηδὲ ὠνήσασθαι μη-
[δὲν - - - - - κατὰ τῶν ἀ]ποδομένων γραφῆς ἀσεβεί[ας καὶ ὀ]φ[ιλ]ειν τῆι Ἀθηνᾷ τὸ χρῆμα ὅσου ἀπέδοντο·
10 κ[ι]μ[ῆ]νοις νόμοις· ἐπεὶ δὲ πάτριόν ἐστιν ἐν μηδενὶ τῶν τεμενῶν μὴτ' ἐντίκτειν μὴτ' ἐναπο-
[θνήσκειν] - - - οὖς [ἰδ:]ιωτικῶν γεγνουῶν κτήσεων ἀπαρατήρητον αὐτῶν τὴν χρῆσιν γεγε[νῆσ]θαι, τὸν μὲν ἐξη-
[γητήν] - - - - - τὸν δ' ἐπὶ τοὺς ὀπλείτας στρατηγὸν Μητρόδωρον Ξένωνος μετὰ τοῦ βασιλέως Μαντίου
[θυσίαν ἀρεστ:]ήριον [ἐ]κ[σ]τ[ω]ι τῶν θεῶν κ[αὶ τ]ῶν ἡρώων παριστάνοντος θύματα τοῦ ταμίου κατὰ τα
περὶ τ[ῶν ἱερῶν κ]αὶ τεμενῶν [καὶ τ]ὰ ἀποκατασταθέντα ἱερὰ καὶ τεμένη καὶ εἴτινα δημοτε-
15 [λῆ - - - ἀναθε]ῖναι (τ)ὴν μ[ε]ν ἐν ἀκροπό]λει παρὰ [τῆι π]ολιάδι Ἀθηνᾷ, (τ)ὴν δ' ἐν Πιραιεῖ παρὰ τῶι Διὶ τῶι
Σωτῆρι καὶ τῆ[ι]
[Ἀθηνᾷ τῆι Σωτειρα]ί - - - βασιλ]έως καὶ τοῦ ταμίου τῆς ἱε[ρ]ᾶς δια[τάξε]ως εἰς τετραετίαν καὶ ἀναγράφαι ἐν
στήλῃι τὰ τε τῶν με[μ]ι-
[σθωμένων ὀνόματα καὶ] - - - τὸ δὲ ἀνά[λωμα] εἰς τε τὰ θύμα[τα καὶ τὰς στήλας μερί]σαι τῶι τα[μί]αι τῆς ἱε[ρ]ᾶς
διατάξεως τοὺς καθεσταμέ-
[νους] - - - ἱερὰ [καὶ πρ]ονοησόμενον [ὅπως αἱ τῶν ἀ]ν[α]κτηθ[έν]των ἱερῶν καὶ τεμενῶν μισθώσεις καὶ αἱ τῶν

(1) Τὸ πρὸς δεξιὰ τῶ ὀρώντι κολίωμα ὑπῆρχεν ἐπὶ τοῦ λίθου πρὸ τῆς ἐγγράψεως τῆς ἐπιγραφῆς· τοῦτο γίνεταί· ὅθλον ἐκ τοῦ ὅτι ἐκεῖ αἱ λέξεις διακόπτονται ὑπ' αὐτοῦ· οὕτω π. χ. ἡ λέξις πολυά— νδρειον.

(1) Πλουτάρχ. βίος Πομπ. 42· τῆ πόλει δὲ (Ἀθηνῶν) ἐπιδοῦς εἰς ἐπισκευὴν πεντήκοντα τάλαντα λαμπρότατος ἀνθρώπων ἠλιπίζεν ἐπιθήσθαι τῆς Ἰταλίας.

(2) Τὸ πρὸ τοῦ ο γράμμα φαίνεται νὰ ἦτο κ, ὥστε ὁ ἄρχων ἴσως ὠνομάζετο Νικομηγῆς.

- εἰ δὲ τινα διὰ τὴν α παρα των [π]επραμένων ὑπὸ στρατηγοῦ ἢ ταμίου τῆς
 20 ω . . . [τ]ὴν μίσ[θ]ω[σιν γ]ίνεσθ[αι τῶ]ν ἀ[νακτη]θησομέ[νων] κατὰ ταῦτα· τὰ δὲ ὄρη τὰ δημόσια καὶ τὰς δημοτελεῖ[ς]
 [Δήμ]ητρο[ς καὶ] Κόρη[ς] . . . ωσ ε . σ . . . ασιν· εἰ[δέ τιν]ε[ς ὑπ]ε[ρ]βάντες τοὺς ἱεροὺς ὄρους ἐπειργάσα[ν]-
 [το] - - - - - ν . . . τον . . . αιτη . . . σ . . . ον . . . ην ἐπισκευῆ[ν τ]οῦ [ἐν 'Ελε]υσῖνι ἱεροῦ, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἀνει-
 [μένον] - - - - - σμε . . . ω . . . ἱερε . . . ενα . . . αὐτ . α . . ολογοῦσα ἀπαρχ[ῆ] νεν ἀπὸ τῶν κα[ρ]πῶν τῆ[θεῶ] κα.
 νηι ὄντα τ[ῆς π]όλεως δύο μ[ε]ν παραχρῆμα [ἀπ]ὸ τῶν νῦν ντων ἰδιωτῶν ἐχόντων τὴν ἐξ αὐτ-
 25 ασ ματα κα[ὶ] ματα τὰ ἀνατεθέντα ὑπ' Ἀτ[τ]άλου βασι[λι]λέως εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς.
 τε [τὰ π]επολιτευ[μένα π]ρὸς ἀείμνηστον δό[ξ]α[ν] τοῦ δ[ήμου] ἀμετακίνητα διαμῆνη, ὁμνύειν τὸ[ν] ἀεί.
 [διατη]ρῆσ[αι τὰ ἀπ]οκατασ[τ]αθέ[ντα] ἰ[ε]ρ[ῶ]ν [καὶ] τε[μέν]η καὶ ἐ[πι]τε[λ]έσειν τὰς τῶ[ν] ἡρώων θυσίας καὶ τι-
 μ[ᾶ]ς [τὰ]ς πα-
 [τρίους] - - - Μ[ητρο]δώ[ρος] Ξένωνος Φυλά[σιος] εν
 . ατ σεν.
- 30 [Ἐν τῷ ἐπι] - - ομήδους ἄρχοντο[ς] ἐνιαυ[τῷ] Μ[ητρο]δώ[ρος] [Ξένωνος] Φυλ[άσιος] τὰδε ἀποκατέστησε
 ὡν ἀνῆκε τῆ[θεῶ] καθ ενπ ερ κτίσαντος τὴν νῆσον
 [κεῖτα] ἢ ἀρχαία πόλις [ἢ προ]σον[ομ]ασθεῖσα] Κυ[χρεία], τέμενος Αἴαντος ὁ καθιέρωσε
 ν, ἐφ' οὗ κεῖται τὸ [Θεμισ]τοκλέους τ[ρόπαιον] κατὰ Π[ε]ρ[σῶν] καὶ πολυάνδρειον τῶν
 35 νοις καὶ προθυ[σ]χμένο[ι ἐ]ν τῶ[ι] πρὸς Μ[ή]δους πρὸ τῆς νήσου πολέ[μ]ωι. Κῆπον ἐν Κρ-
 σεις καὶ χορε[ῖ]αι ἐδρ ενπλε[υ] πόλει τὸ λεγόμενον ὑπὸ Σόλωνο[ς]
 ν τὸ ἐν Ἐλαφυδρίοις οντ τὸ παρὰ τὸν παράπλου τῶν ἱερῶν
 πρὸς τῆ[θεῶ] καλουμένη ν ε. Τορνεῖαν, ἐξ ἧς αἱ ἱεραὶ ναῦ[ς]
 [κατ'] ἔθος ὑλάζοντο ἅπασιν νέμειν καὶ ὑλάζεσθαι
 πρὸς τ[ῆ]ι ται ἀπὸ τοῦ στεφανώματος τῆς θεο[ῦ]
 40 ν καὶ . . . τὰ [πρ]οσόντα τῷ Ἀσκληπιεῖω τὰ ἀν(α)εθέν-
 [τα] - - - - - ησ . ολ . ν Πελοπον[νησιακῶ] πολέμωι καὶ τὸ προσὸν
 αιεως παρ' ἵππασίας τὰ[ς] α φιλά [τὰ] προσόντα τῷ Διονυσιεῖω καὶ τὰ προσόντα
 τὸ ἀρχαῖον βουλευτήριον· ψύκτρας τὰς πρὸς τ[οῖς] νεωρίοι[ς] τ[οῦ] λιμένος τοῦ ἐν Ζέαι πρὸς τοῖς κλεί-
 [θροις] - - - [σ]τρατήγιον τὸ ἀρχαῖον· τέμενος Ἀγαθῆς Τύχης· ψιλὸν τὸ ἀνειμένον τῷ ἀρχαίω θεάτρωι· φιλά τὰ
 45 [-ρκάν]ης, ὃ ἰδρύσατο Θεμιστοκλῆς πρὸ τῆς περὶ Σαλαμίνα ναυμαχίας· ψύκτρας τὰς ἐν τῷ μεγάλωι
 τοῦ περικλειομένου τοῖς νεωρίοις καὶ τῷ Ἀφροδισίω καὶ ταῖς στοαῖς μέχρι τῶν κλείθρων
 [ἀ]πὸ τοῦ Δίγματος τοῦ ἀνατεθέντος ὑπὸ Μάγνου καὶ τὸ προσὸν ὕπαιθρον, ὅπου τύποι καὶ
 [π]αρὰ τὰ μακρὰ τίχη Ἀθηνᾶς [Π]ολιάδος· τέμενος Ἀγαθῆς Τύχης· τεμένη Θεσέως· τέμενος[ς]
 πρὸς Ὑμηττῶ[ν] καὶ τὰ προσόντα μέταλλα καὶ τὸ διόδιον τῆς λιθοτομίας
 50 ἀφέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ὑσπλήγων τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου καὶ τὰ ὑπὸ
 [τ]έμενος Ἀθηνᾶς [Λ]αμπτᾶσι τὸ λεγόμενον Δορύκλειον.
 ἐν κατὰ χρησμὸν καὶ τὸν οἰκοδο[μ]ηθέν[τ]α τόπον πρὸς τῷ βωμῶι· Ὑακίνθιον
 πρὸ τῶν προβο[λῶ]ν θύουσιν ἤ[ρ]ω[ι] στρατηγῶι· ἱερὸν Εὐκλείας καὶ Εὐνομίας
 παλαιστρα[ν]· οἰκίαν τὴν λεγο[μ]ένην Κυρρήστου, ἣν ὁ δῆμος πρόσκατεσκε-
 55 [ύ]ασε] - - - - - ἐντα ἀν(α)εθῆναι Διὶ [Ὑμητ]τίωι καθότι καὶ πρότερον ἦν· οἰκῆσιν τὴν πρὸς
 πάσας καὶ παραδ[ρο]μίδας· τάφρους πάσας τὰς κύκλωι τί[χου]· Σαρα[π]-
 ς ἀφώρισεν ἐν ἄστει· ἀκρόδρουα ζευγῶν.
 Ἡ[β]ης· ὄρος τὸ πρὸς Ὑμηττῶι· ἐσχατιὰν Λαμπτᾶσι τὴν πρὸς
 [πᾶ]σιν νέμειν καὶ ὑλάζεσθαι.

Τὸ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦτο ψήφισμα διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Τὸ πρῶτον περιέχει ἀπαγόρευσιν πωλήσεως καὶ ἀγορᾶς εἰς τὸ ἐξῆς τεμένους τινὸς καὶ διατάξεις περὶ τιμωρίας τῶν πωλησάντων (στ. 8 καὶ 9)· ἔπειτα ὀρίζει νὰ ἐξαγνισθῶσι τὰ βεβηλωθέντα τεμένη (στ. 10 ἐξ)· καὶ ὁ μὲν ἐξηγητῆς, ὡς φαίνεται, προγράφει τὸν τρόπον καθ' ὃν δέον νὰ γείνη τοῦτο (1), ὁ στρατηγὸς Μητροδῶρος καὶ ὁ βασιλεὺς Μαντίας προσφέρουσι τὰς θυσίας καὶ ὁ ταμίαις τῆς ἱερᾶς διατάξεως (2) δίδει τὰ θύματα.

Περὶ τῆς πιθανῆς συμπληρώσεως τῶν στίχων 15-17 ἴδε ἀνωτέρω. Ἐν τῷ στ. 15 παρεδέχθη, ὅτι ὁ χαρακτὴς κατὰ λάθος ἔγραψεν ἢ μὲν ἐν Ἀκροπόλει, ἢ δ' ἐν Πειραιεῖ.

Οἱ στ. 18-24 εἶναι ἀσαφεῖς ἐν τοῖς πλείστοις· ἐν στ. 23 ματαίως προσεπάθησα νὰ συμπληρώσω τι.

Ἐν τῷ ἐπομένῳ ὅμως 25 στ. ἡ συμπλήρωσις τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀττάλου μοι φαίνεται βεβαία, ἂν καὶ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀνατεθέντα μένουσιν ἄγνωστα· ὑποθέτω, ὅτι πρόκειται περὶ ὀχυρωματικῶν ἔργων, καὶ ἂν τοῦτο ἦν αἰσθητὸν, τότε ὁ Ἀτταλος οὗτος εἶναι ὁ πρῶτος (241-197 πρὸ Χρ.), ὅστις περὶ τὸ 201 ἐβοήθησε διὰ τοῦ στόλου του τοὺς Ἀθηναίους κατὰ τῶν Μακεδόνων, οἵτινες εἶχον φθάσει μέχρι τῆς Ἀκαδημίας· μετέβη δὲ καὶ ὁ ἴδιος εἰς Ἀθήνας, ἔνθα μεγάλαί τιμαὶ τῷ ἀπενεμήθησαν· μεταξὺ αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ ὅτι μία φυλὴ ἔκτοτε ἔφερε τὸ ὄνομά του. Ἄλλ' ὁ κατὰ τῶν Μακεδόνων πόλεμος

δὲν εἶχε τελειώσει· διότι οὗτοι τὸ ἐπόμενον ἔτος εἰσβαλόντες εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐδήλωσαν αὐτὴν μὴ φεισθέντες μήτε τῶν μνησίων μήτε ἱερῶν (1). Φαίνεται λοιπόν, ὅτι ὁ Ἀτταλος εἴτε πρὸ τῆς καταστροφῆς εἴτε καὶ μετ' αὐτὴν ἐφρόντισε νὰ καταστήσῃ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηναίων ἀσφαλεστέραν ἐναντίον τῶν ἀπειλούντων αὐτὴν κινδύνων.

Ἡ ἔννοια τῶν στ. 26 καὶ 27 εἶναι σαφής· οἱ μέλλοντες νὰ ὁμόσωσιν εἶναι φαίνεται οἱ στρατηγοὶ (2) μετ' ἄλλων τινῶν ἀρχόντων.

Ἀπὸ τοῦ στ. 30 ἄρχεται τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπιγραφῆς, ἡ ἀναγραφή δηλαδὴ τῶν ἀποκαταστάσεων ἱερῶν καὶ τεμενῶν. Διὰ τὴν τοπογραφίαν Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ἦν τὸ μνημεῖον τοῦτο μεγίστης σπουδαιότητος καὶ μοναδικόν· ἡ διατήρησις του ὅμως εἶναι δυστυχῶς τοιαύτη, ὥστε ἀπώλεσε μέγα μέρος τῆς ἀξίας του. Ἐκ τῶν δύο ἢ τριῶν συμπληρώσεων ἡ τοῦ στ. 32 Κυ[χρεία] δὲν μοι φαίνεται πολὺ βεβαία, ἀλλὰ καλλιτέραν δὲν ἠδυνήθη νὰ εὔρω. Αἱ τῶν στ. 33 καὶ 34 ὅμως συμφωνοῦσι πρὸς τὰ λίαν ἀμυδρὰ ἔχνη γραμμάτων τὰ ἐπὶ τοῦ λίθου διακρινόμενα καὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσι σχεδὸν βέβαιαι. Ἐν δὲ τοῖς στ. 40 καὶ 55 νομίζω, ὅτι ὁ χαρακτὴς παρέλειψε κατὰ λάθος τὴν συλλαβὴν ατ ἐν ἀν(ατ)εθὲν καὶ ἀν(ατ)εθῆναι, καὶ διὰ τοῦτο προσέθηκα αὐτὴν.

Χρ. Δ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ε Ι Σ

ΕΠΙ ΔΕΚΑ ΜΟΜΙΑΙΣ ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΚΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ (3)

(Ὁρα *Πίρ.* 12)

Ἄριθ. 1.

Εὐλίγη σορὸς ἀνθρωποειδῆς χρώματος ἐρυθροῦ, ἐξαιρουμένου τοῦ προσώπου ἐζωγραφημένου διὰ

(1) Τοὺς ἐξηγητὰς συνεβουλεύοντο ἀκριβῶς εἰς τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα· ἦσαν δὲ τρεῖς (ὄρα Schömann Gr. Alterthümer I σ. 455 καὶ II σ. 46). Ἐπὶ μιᾶς ἑδρας τοῦ διονυσιακοῦ θεάτρου ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή· πυθοχρήστου ἐξηγητοῦ (CIA III 241), ἐφ' ἑτέρας δὲ· ἐξηγητοῦ ἐξ Εὐπατριδῶν χειροτονητοῦ ὑπὸ τοῦ δήμου διὰ βίου (αὐτ. 267).

(2) Ἐν CIA III 650 ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή· οἱ πρυτάνεις τὸν ταμίαν τῆς ἱερᾶς τάξεως Ἀλέξανδρον Εὐπυρίδην. Ἡ οὐσία ὅμως τῆς ἱερᾶς ταύτης τάξεως ἢ διατάξεως καὶ ἐντεῦθεν δὲν γίνεταί σαφεστέρα.

χρώματος κιτρίνου. Ἐκάστη παρεῖα σημειωτῆ διὰ κεραίας μελαίνης πλατείας· τὸ ποίκιλμα αὐτὸ ἀπαντᾷ σπανίως καὶ ἐμφαίνει πάντοτε μεταγενεστέ-

(1) Ἴδε Wachsmuth Stadt Athen σ. 636 ἐξ.

(2) Τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ στ. 26 νομίζω ὅτι δὲν δύναται νὰ ἦναι ἡ Σ. Αἱ ὀρίζονται ὅμως γραμμαὶ αὐτοῦ λείπουσιν, ἂν καὶ ὁ λίθος ἔχει ὀλίγον μέρος διὰ τὰ ἄκρα αὐτῶν.

(3) Αἱ μομίαι αὗται προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐν ἔτει 1884 ἀποκαλυφθείσης νεκροπόλεως τῆς Χέμμεως, ἢ τοῦ Πανός πόλεως τοῦ Θηβαίου νομοῦ, τῆς νῦν καλουμένης Ἀχμίμ, ἐδωρήθησαν τῷ ἔθνικῳ ἐν Ἀθήναις Μουσείῳ παρὰ τοῦ κυρίου Ἰωάννου Δημητρίου τοῦ ἐκ Λήμνου.

ραν τινὰ ἐποχὴν· αἱ φέρουσαι τὴν ἐπισημείωσιν αὐτὴν μομίαι εἶνε τῆς ῥωμαϊκῆς ἢ τῆς ἀρχομένης βυζαντινῆς περιόδου.

Ἡ σορὸς οὐδὲν φέρει ἄλλο ποίκιλμα· — ταινία ἐπιμήκης ἱερογλύφου ἐπιγραφῆς κατέρχεται ἀπὸ τοῦ στήθους ἐπὶ τοὺς πόδας τῆς σοροῦ λέγουσα τάδε·

« Προσκύνημα Ὁσίριδι τῷ ἐν Ἀμένθει, πολιούχῳ
» Ἀβύδου· καὶ Σωχάρει· Ὁσίριδι προστάτῃ Χέμ-
» μεως· καὶ Φθᾶ-Σωχάρει· Ὁσίριδι, μεγάλῳ θεῷ·
» καὶ Ἀνούβιδι τῷ ἐν τοῖς ταφείοις· καὶ Ἰσιδι καὶ
» Ὄρφ· ἵνα παράσχωσι πάντα τὰ καθαγιζόμενα
» καλὰ καὶ εὐχάριστα τῇ σκιᾷ τοῦ ἐν Ὁσίριδι τε-
» λειωθέντος Σηχέμ υἱοῦ τοῦ Ταχέρ ».

Ἡ ἐπίκλησις Ὁσίριδος τοῦ ἐν Ἀμένθει μεταφραστέα Ὁσίριδος χθονίου· κατὰ Πλούταρχον, ἐν τῷ περὶ Ἰσιδος καὶ Ὁσίριδος βιβλίῳ, οἱ Αἰγύπτιοι « τὸν ὑποχθόνιον τόπον, εἰς ὃν οἴονται τὰς ψυχὰς ἀπέρχεσθαι, Ἀμένθην καλοῦσι ».

Παρὰ πόδας τῆς σοροῦ εἶνε ἱερογραφημένοι δύο ἱεροὶ κύνες ἐπὶ στηρίγματος κατακείμενοι· οὗτοι εἶνε οἱ δύο ἱεροὶ τῷ Ἀνούβιδι κύνες ψυχοπομποί, οἱ ἐπὶ τῇ ὁδηγίᾳ τῶν ψυχῶν εἰς τὰς οὐρανίους ἢ ὑποχθονίους περιπλανήσεις αὐτῶν τεταγμένοι. (1)

Ἄριθ. 2.

Μομία παιδός. Ευλίνη σορὸς ἀνθρωποειδῆς χρώματος ἐρυθροῦ· τὸ πρόσωπον κίτρινον, καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα κυανοῦν. Ἐπὶ τὸν τράχηλον εἶνε ἐξωγραφημένον περιδέραιον ἐκ ταινιῶν ἐπαλλήλων κιτρίνων καὶ κυανῶν· κάτωθεν ταινία ἱερογλύφου ἐπιγραφῆς ἀπὸ τοῦ περιδεραιίου εἰς τοὺς πόδας καταλήγουσα· ἡ ἐπιγραφή φέρει τάδε.

« Προσκύνημα Ὁσίριδι τῷ ἐν Ἀμένθει, μεγάλῳ
» θεῷ, πολιούχῳ Ἀβύδου, καὶ Ἀνούβιδι τῷ ἐν τοῖς
» ταφείοις· ἵνα παράσχωσι τοὺς νενομισμένους κα-
» θαγισμοὺς τῇ σκιᾷ τοῦ Ταχέρ. »

Κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰγυπτίοις θεοσοφίαν ὁ ἄνθρωπος ἦτο ὃν σύνθετον ἐκ τεσσάρων στοιχείων· πρῶτον, τὸ ἐπὶ γῆς ὄρατὸν σάρκινον σῶμα

(1) Τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 ἐπιγραφῆς τὸ ἱερογλυφικὸν κείμενον δὲν ἀπεικονίσθη ἐν τῷ πίνακι, ἅτε ὄν λίαν ἀπὸσβεσμένον καὶ δυσδιάκριτον.

(ΧΑΤ), τὸ μετὰ θάνατον παραδιδόμενον τοῖς ἐνταφιασταῖς πρὸς ταριχείαν καὶ ταφὴν εἰς τὰς κατὰ τόπους νεκροπόλεις. δεύτερον, ἡ ἄνευ τοῦ σώματος περιπλανωμένη σκιὰ (ΚΑ), ἡ κατὰ καιροὺς εἰς τὸν τάφον εἰσερχομένη καὶ ἐκ τούτου ἐξερχομένη, συντελοῦσα ἐν Ἄιδου τὰς ἄλλοτε ἐπιζωῆς καὶ ὑπὲρ γῆν τοῦ προκειμένου νεκροῦ ἐργασίας· οἱ ἐπὶ τῆς νεκροθήκης ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν στηλῶν προσκυνήματα αἰτοῦνται παρὰ τῶν χθονίων θεῶν, ἵνα παράσχωσι τὰς νενομισμένας χοὰς καὶ τὰ συνήθη καθαγιζόμενα ἐπὶ τῶν τάφων τῇ τοῦ μεταστάντος σκιᾷ, ἵνα μὴ μένη ἄσιτος καὶ λιμώττουσα κατὰ τὰς ἐν Ἄιδου παντοίας αὐτῆς μέχρι τελειώσεως περιπλανήσεις· τρίτον, ἡ καθ' ἑαυτὴν ψυχὴ (ΒΑ) ἢ τοι ἢ τὰς εὐθύνας τῶν πράξεων τοῦ ὑπὲρ γῆν ἀνθρώπου φέρουσα νοητὴ οὐσία, ἡ μετὰ θάνατον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἄιδου κριτῶν εἰς αἰώνιον δικαίωσιν ἢ κατάκρισιν παρισταμένη· τέταρτον, τῆς ψυχῆς αὐτῆς τὸ φαεινὸν καὶ αἰθέριον πνεῦμα (ΧΟΥ), ἀπόβροια τοῦ αἰδίου φωτός τῆς θεότητος, τὸ μετὰ τὴν ἐν Ἄιδου δικαίωσιν καὶ τελειότητα τῆς ψυχῆς εἰς τὴν φωταυγῆ θεότητα ἐπιστρέφον, ἐνούμενον αὐτῇ καὶ φωτοφανεία καταυγάζον.

Ἄριθ. 3.

Ευλίνη σορὸς ἀνθρωποειδῆς, χρώματος μέλανος, μετὰ ποικιλμάτων καὶ ἱερογλύφων κιτρίνων· τὸ πρόσωπον εἶνε χρώματος ὠχροῦ. Περὶ τὸν τράχηλον εἶνε ἐξωγραφημένον περιδέραιον μαργαριτῶν κιτρίνων. Κάτωθεν τοῦ περιδεραιίου παρίσταται ἡ θεὰ Νοῦθ, ἡ εἰκονίζουσα τὸν οὐράνιον θόλον, φέρουσα δίσκον ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐν αὐτῷ ἐπίγραφον τὸ ὄνομά της· ἡ θεὰ διαφυλάττει ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων τῆς τὸ προκειμένου σῶμα· ἐπὶ τὰ δεξιὰ καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τῆς θεᾶς, εἶνε ἐξωγραφημένοι οἱ δύο τοῦ Ὄρου ὀφθαλμοὶ οἱ καλούμενοι Οὔθα, οἱ κατὰ Πλούταρχον συμβολικῶς εἰκονίζοντες τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην τοῦ οὐρανοῦ τὰ δύο κύρια ἄστρα.

Ἐκατέρωθεν τῆς εἰκόνας τῆς Νοῦθ ἐπιγράφεται ἐν τρισὶ γραμματαῖς·

« Σοὶ τῇ ἐν Ὁσίριδι τελειωθείσῃ τάδε λέγει Νοῦθ

» ἡ μεγάλη μήτηρ θεῶν, ἡ τὰς πτέρυγας αὐτῆς ἐκ-
 » τείνουσα ὑπεράνωθέν σου· ἔτι σὺ εἶ ἡ ἐν Ὀσίριδι
 » τελειωθείσα δέσποινα, ἰέρεια ἡ ὀρχουμένη ἐνώ-
 » πιον τοῦ ἰθυφάλλου Πανός (Χέμ) πολιούχου Χέμ-
 » μεως, Ταχρούδη-Χέμμεις, ἣν ὁ Χέμ ἐξεθρέψατο
 » ἑαυτῷ, ἡ προπομπεύουσα τῶν θεῶν.»

Ἐπιμήκης ἄλλη ἐπιγραφή ἐν δυσὶ παρ' ἀλλή-
 λαις σειραῖς φέρει τὰ ἑξῆς·

« Τάδε λέγει Ὀσιρις ὁ ἐν Ἀμένθει, μέγας θεός,
 » πολιούχος Ἀβύδου· καὶ Ὀσιρις-Σώχαρις προ-
 » στάτης Χέμμεως· παρέσχομέν σοι τὴν πρέπου-
 » σαν ταφὴν μετὰ μακρὸν καὶ μακάριον βίον· πα-
 » ρέσχομέν σοι τοὺς νενομισμένους καθαγισμούς,
 » ἄρτους, ζῦθον, κρέατα βόεια καὶ ὀρνίθεια, θυμιά-
 » ματα καὶ στολάς, οἶνον καὶ γάλα, πᾶν ὅτι ἀγνὸν
 » καὶ καθαρὸν, πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ εὐχάριστα, σοὶ
 » τῇ ἐν Ὀσίριδι τελειωθείσῃ δεσποίνῃ, ἰερεῖα ὀρ-
 » χουμένη ἐνώπιον τοῦ ἰθυφάλλου Πανός [Χέμ]
 » πολιούχου Χέμμεως· σοὶ Ταχρούδη-Χέμμιδι, θυ-
 » γατρί τοῦ προεξάρχοντος Χέμμεως, ἰερέως Ὄρου
 » τοῦ μεσουρανοῦντος, καὶ προφήτου τὴν τάξιν τε-
 » τάρτου ἐν τῷ ἱερῷ Πανός [Χέμ] πολιούχου Χέμ-
 » μεως, Ἰριτοχάρους τοῦ μακαρίτου, τῇ τεχθείσῃ
 » ἐκ τῆς δεσποίνης Ἰστιωνήβης τῆς μακαρίτιδος.»

Ἄριθ. 4.

Εὐλίνη σορός ἀνθρωποειδῆς χρώματος μέλανος.
 τὸ πρόσωπον κίτρινον· τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα
 κυανοῦν καὶ ἀκόσμητον·

Κατὰ μέσον τῆς σοροῦ λευκὴ ταινία φέρουσα ἱε-
 ρογλυφικὴν ἐπιγραφὴν γεγραμμένην διὰ μέλανος
 καὶ λέγουσαν·

« Προσκύνημα Ὀσίριδι τῷ ἐν Ἀμένθει. μεγάλῳ
 » θεῷ, πολιούχῳ Ἀβύδου, ἵνα σώζῃ τὸν ἐν Ὀσί-
 » ριδι τελειωθέντα Ταχών, υἱὸν τῆς δεσποίνης Με-
 » θουσύχιος.»

Ἄριθ. 5.

Εὐλίνη σορός ἀνθρωποειδῆς χρώματος λευκοῦ·
 τὸ πρόσωπον κίτρινον· τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα
 μέλαν. Ἐπὶ περιδέριον σχηματίζεται ἐκ ταινιῶν
 πρασίνων καὶ λευκῶν, μαργαρίταις ἐρυθροῖς δια-
 κεντητῶν καὶ διηθησιμῶν.

Κατὰ μέσον τῆς σοροῦ εἶνε ἐξωγραφημένον τὸ
 ἱερογλυφικὸν σύμβολον τοῦ Θινίτου νομοῦ, οὗ πρω-
 τεύουσα ἦτο ἡ Ἀβυδος, ἡ νομιζομένη ὅτι περιεῖχε
 τὴν ταφὴν τοῦ Ὀσίριδος.— ἑκατέρωθεν τῆς συμ-
 βολικῆς αὐτῆς παραστάσεως κατέρχεται κάθετος
 ἱερογλυφικὴ ἐπιγραφή φέρουσα τάδε·

« Προσκύνημα Ὀσίριδι τῷ ἐν Ἀμένθει, μεγάλῳ
 » θεῷ, πολιούχῳ Ἀβύδου· καὶ Φθᾶ-Σωχάρι-Ὀσί-
 » ριδι ἐπιταφίῳ· ἵνα παράσχωσι τοὺς νενομισμέ-
 » νους ἄρτου καθαγισμούς καὶ ζύθου χοᾶς Σμεννώ-
 » φρει τῷ υἱῷ Παφνουτιοχάρους, τῷ τεχθέντι ἐκ
 » τῆς δεσποίνης Ῥησπαμέγγης, ἀμφοτέρων ἐπι-
 » ζώντων, ὧν εἶησαν πολλὰ τὰ ἔτη.»

Ἄριθ. 6.

Μεγάλῃ νεκροθήκῃ ξυλίνη ἀκατέργαστος, ἐμπε-
 ριέχουσα σορὸν ἄλλην ἀνθρωποειδῆ, καὶ φέρουσα
 ὁμοίαν ὡς αὕτῃ ἐπιγραφὴν.

Ἡ σορός, ὡσαύτως ξυλίνη, ἀλλὰ ψιμυθίῳ πε-
 πλασμένη καὶ ἐπίχριστος, εἶνε λευκὴ· τὸ πρόσωπον
 χρώματος κίτρινου· τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα
 φέρει χρῶμα κίτρινον καὶ κυανοῦν, τὸ περιδέριον
 ζωγραφεῖται συνιστάμενον ἐκ μαργαριτῶν λευκῶν,
 ἐξηρητημένων ἐκ ταινιῶν ἐρυθρῶν καὶ πρασίνων.

Κάτωθεν τοῦ περιδεραίου παρίσταται θεότης φέ-
 ρουσα κεφαλὴν κριοῦ καὶ σῶμα γυπὸς ἔχοντος τὰς
 πτέρυγας ἀναπεπταμένας· ἡ θεότης αὕτῃ εἰκονίζει
 τὸν περιτελλόμενον Ἥλιον.

Ταινία ἐπιμήκης ἱερογλύφου ἐπιγραφῆς γεγραμ-
 μένη διὰ μέλανος φέρει τὰ ἑξῆς·

« Προσκύνημα Ἠλίῳ τῷ ἀνατέλλοντι Ἀρμά-
 » χει, καὶ Ἠλίῳ τῷ δύνοντι Ἀθῶμ, πολιούχοις τῶν
 » δύο πόλεων Ὄν [Ἠλιουπόλεως καὶ Ἐρμώνθιος],
 » ἵνα παράσχωσι τοὺς νενομισμένους καθαγισμούς,
 » ἄρτους ζῦθον, κρέατα βόεια καὶ ὀρνίθεια, καὶ θυ-
 » μιάματα παντοῖα τῇ σκιαῇ τῆς ἐν Ὀσίριδι τελειω-
 » θείσης Βηστάρτης.»

Ἄριθ. 7.

Εὐλίνη σορός ἀνθρωποειδῆς χρώματος κίτρινου·
 τὸ πρόσωπον κίτρινον· τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα

κίτρινον μελανορρόβιδωτον· περιδέραιον μαργαριτῶν λευκῶν καὶ πρασίνων, μετὰ προσηρητημένων χρυσίων ἐκ μαργαριτῶν λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν.

Ἡ θεὰ Νοῦθ, παριστῶσα τὸν οὐράνιον θόλον, καὶ ἔχουσα ἐκατέρωθεν τοὺς δῦο τοῦ Ὠρου ὀφθαλμούς [Οὐθα] ἧ τοι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, κρατεῖ ἐν χερσὶ τὰ δῦο τῆς στρουθοῦ πτερά, τὰ εἰκονίζοντα τὴν ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐκτείνει τὰς πτέρυγας τῆς ὑπεράνω τοῦ προτεθειμένου νεκροῦ, εἰς διαφύλαξιν αὐτοῦ καὶ προστασίαν.

Ὑποκάτωθεν τῆς θεᾶς ἐζωγράφηται μικρογραφικὴ εἰκὼν παριστῶσα τὴν πρόθεσιν τοῦ θανάτου, ἀνακειμένου ἐπὶ κλίνης νεκρικῆς ἐχούσης κεφαλὴν καὶ πόδας λέοντος· ὑπὸ τὴν κλίνην διορῶνται τὰ εἰθισμένα τέσσαρα κανωπικὰ ἀγγεῖα, καὶ ἐκατέρωθεν αὐτῆς παρίστανται οἱ δῦο ἱεροὶ τῷ Ἀνούβιδι κύνες ψυχοπομποί, ἐπὶ ἰδίου στηρίγματος κατακειμένοι.

Κάτωθι τῆς παραστάσεως αὐτῆς ἀκολουθοῦσι καθέτως τρεῖς σειραὶ ἱερογλύφων γεγραμμένων διὰ μέλανος ἐπὶ ταινίας κιτρίνης· ἐκατέρωθεν τοῦ κειμένου τῆς ἐπιγραφῆς παρίστανται δῦο ἐπικηδεῖοι δαίμονες ἐξ ἐκείνων οἵτινες σχηματίζουσι τῶν κανωπικῶν ἀγγείων τὰ ἐπιπώματα.

Ἡ ἐπιγραφή ἀνορθόγραφος μὲν ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀλλ' εὐχερῆς τὴν ἀνάγνωσιν, φέρει τὰ ἐξῆς·

« Προσκύνημα Ὀσίριδι τῷ ἐν Ἀμένθει, μεγάλῳ
» θεῷ, πολιούχῳ Ἀβύδου· ἵνα παράσχη τοὺς νεο-
» μισμένους καθαρισμούς τῷ ἐν Ὀσίριδι τελειω-
» θέντι Πετουσετάμμωνι, τῷ τεχθέντι ἐκ τῆς δε-
» σποίνης Σάγχης υἱῷ Ὀνώφριος τοῦ ἔτι ζώντος,
» οὗ εἶησαν πολλὰ τὰ ἔτη. »

Ἀριθ. 8.

Εὐλίνη σορὸς ἀνθρωποειδῆς χρώματος μέλανος· πρόσωπον κίτρινον· τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα κίτρινον καὶ μέλαν· περιδέραιον τριχαπτοειδὲς καὶ ὀδοντωτὸν κίτρινον.

Σειρὰ κάθετος ἱερογλυφικῆς ἐπιγραφῆς μετὰ παραστάσεως τῶν τεσσάρων ἐπικηδεῖων δαιμόνων, ἀνά δῦο ἐφ' ἐκατέρας πλεύρας τῆς ἐπιγραφῆς, ἧτις ἀναφέρει τὰ ἐξῆς·

« Τάδε λέγει Ὀσιρις ὁ ἐν Ἀμένθει, μέγας θεός,
» πολιούχος Ἀβύδου· παρέσχον τοὺς νεομισμένους
» καθαρισμούς, ἄρτους, ζῦθον, κρέατα βόεια καὶ ὀ-
» νίθεια, θυμιάματα, στολὰς, οἶνον καὶ γάλα, πᾶν
» ὅ,τι ἀγνὸν καὶ καθαρὸν, παντοίας ἄλλας προσφο-
» ράς, σοὶ τῇ ἐν Ὀσίριδι τελειωθείσῃ ἲριρῃ, τῇ μα-
» καρίᾳ θυγατρὶ Πετωνήβιος τοῦ μακαρίτου, τῇ
» τεχθείσῃ ἐκ τῆς δεσποίνης Τανειρώθης τῆς μα-
» καρίτιδος. »

Ἀριθ. 9.

Εὐλίνη σορὸς ἀνθρωποειδῆς χρώματος λευκοῦ· τὸ πρόσωπον ἐρυθρὸν· τὸ ὑπογένειον μέλαν· τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα λευκὸν καὶ μελανορρόβιδωτον.

Περιδέραιον ἐκ μαργαριτῶν ἐρυθρῶν καὶ ἐξ ἀνθέων λευκῶν, ἐρυθρῶν καὶ κιτρίνων.

Κάτωθεν τοῦ περιδεραιίου παρίσταται ἡ θεὰ Νοῦθ, φέρουσα ἐπὶ κεφαλῆς δίσκον, κρατοῦσα ἐν χερσὶ τῆς στρουθοῦ τὰ πτερά, σύμβολα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐκτείνουσα τὰς πτέρυγας τῆς εἰς σκέπην καὶ διαφύλαξιν τοῦ νεκροῦ.

Παρὰ πόδας τῆς θεᾶς ἐπιγράφεται δι' ἱερογλυφικῶν χαρακτῆρων ἐρυθρῶν καὶ κιτρίνων ἐν τρισὶ σειραῖς ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή·

« Προσκύνημα Ὀσίριδι τῷ ἐν Ἀμένθει, μεγάλῳ
» θεῷ, πολυούχῳ Ἀβύδου· ἵνα παράσχη βόεια
» κρέατα καὶ ὀρνίθεια, ζῦθον, καὶ τὰ ἄλλα νομιζό-
» μενα ἐπιτάφια ἐναγίσματα, πᾶν ὅ,τι ἀγνὸν καὶ
» καθαρὸν, ὑπὲρ τοῦ ἐν Ὀσίριδι τελειωθέντος Αἰ-
» θου, υἱοῦ Ἀάχου, τεχθέντος ἐκ τῆς δεσποίνης
» Ἀχης, θυγατρὸς Αἰθωσώτηνος. »

Ἀριθ. 10.

Εὐλίνη σορὸς ἀνθρωποειδῆς χρώματος μέλανος· πρόσωπον κίτρινον· τὸ ὑπογένειον καὶ τῆς κεφαλῆς τὸ περικάλυμμα χρώματος κυανοῦ· περιδέραιον ἐκ ταινιῶν κυανῶν καὶ ἐρυθρῶν, χωριζομένων ἀπ' ἀλλήλων διὰ κιτρίνων γραμμῶν.

Ἡ ἐπιμήκης ἱερογλυφικὴ ἐπιγραφή φέρει τὰ ἐξῆς·
« Προσκύνημα Ὀσίριδι τῷ ἐν Ἀμένθει, μεγάλῳ

» θεῶ, πολιούχῳ Ἀβύδου· καὶ Σωχάρει - Ὀσίριδι
 » προστάτῃ Χέμμεως· καὶ Ἀνούβιδι τῷ ἐν τοῖς τα-
 » φείοις· καὶ Ἰσιδι τῇ μεγάλῃ Μητρὶ καὶ βασιλίσση
 » τῶν οὐρανῶν, τῇ [τιμωμένῃ] ἐν Χέμμει· ἵνα πα-
 » ράσχωσι τὰ νομιζόμενα ἐναγίσματα καὶ ζύθου
 » χοάς, καὶ πᾶν ἀγαθόν, τῇ σκιᾷ Ἀπίωνος, τοῦ
 » ἐπικαλουμένου Χαίριδος, υἱοῦ Πιμάιως.»

Παρὰ πόδας εἶνε ἐξωγραφισμένοι οἱ ἱεροὶ τῷ
 Ἀνούβιδι δύο κύνες ψοχοπομποί.

Ἡ σορὸς ἠνοίχθη πρὸ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀποκομί-

σεώς τῆς· ἢ ἐν αὐτῇ μομία εὐρέθη σῶα καὶ θαυ-
 μασίου διατηρήσεως· ἢ χρυσὴ ἐντάφιος προσωπίς,
 τὰ ἐπὶ τῶν προσθίων τοῦ σώματος ἐξ ἀποκοπῶν να-
 στογάρτου σχηματιζόμενα ποικίλματα καὶ εἰκόνες,
 καὶ αὐτὴ ἢ διὰ λεπτῶν λωρίδων ἐκ σινδόνης βυσ-
 σίνου σπαργάνωσις τοῦ νεκροῦ, μαρτυροῦσιν ἄκραν
 καλλιτεχνίαν· πράγματι ἢ μομία αὐτὴ εἶναι μνη-
 μεῖον ἀξιόλογον τῆς καλῆς πτολεμαϊκῆς ἐποχῆς.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 1884.

ΤΑΣΣΟΣ Δ. ΝΕΡΟΥΤΣΟΣ.

ΓΛΥΠΤΑ ΕΡΓΑ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

(Ὅρα πιν. 8).

Ἐν τῷ 8^ῳ πίνακι τοῦ προηγουμένου τεύχους τῆς
 Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐδημοσιεύθησαν λιθο-
 γραφικαὶ ἀπεικονίσεις (1) ἐξ ἰχνογραφήματος τοῦ
 γνωστοῦ Gillieron γλυπτῶν τινῶν ἔργων ἀρχαίᾳ
 τέχνῃ, τὰ ὅποια ἤνεγκεν εἰς φῶς ἢ μέχρι τοῦδε
 σκαφῆ τῶν ἐν Ἐλευσίνῃ ἱερῶν τόπων. Πάντα εὐρέ-
 θησαν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιχώσει τῆς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ
 ὑπὸ τὴν ἀσβεστόκτιστον αὐτῆς πλακόστρωσιν. Τὸ
 πρῶτον τούτων (1 καὶ 1^α) κατ' ἐνώπιον καὶ ἐν κα-
 ταγραφῇ ἀπεικονισθὲν σύγκειται, ὡς βλέπει ὁ ἀνα-
 γνώστης ἐκ δύο τεμαχίων. Κατ' ἀρχὰς ἤνεγκεν ἢ
 σκαπάνῃ εἰς φῶς τὸ ἕτερον τούτων ἐν τῷ χώρῳ τῷ
 μεταξὺ τοῦ ἐξ ὠμῶν πλίνθων τοίχου καὶ τῆς βο-
 ρειανατολικῆς γωνίας τῆς Στοᾶς, εἰς βάθος ἢ περι-
 που Γ. Μ. ὑπὸ τὸ δάπεδον αὐτῆς κατὰ Αὐγουστον
 τοῦ 1882. Τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω μέρος εὐ-
 ρέθη μετὰ τινος ἡμέρας εἰς ἱκανὴν ἀπὸ τοῦ πρώτου
 ἀπόστασιν πρὸς ἀνατολάς. Ἐπὶ πολὺ ἐδίστασα καὶ
 ἐγὼ αὐτὸς ἂν ὄντως ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κορμοῦ
 ἦσαν τὰ δύο ταῦτα τεμάχια, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐπέ-
 σθην καὶ πιστεύω ὅτι πρὸ τοῦ πρωτοτύπου πείθεται
 πᾶς τις ὅτι οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα. Ὁ λίθος ἀμφο-
 τέρων τῶν τεμαχίων φαίνεται μοι ὡς ὁ αὐτὸς καὶ
 κατὰ πᾶσαν πιθανότητα πάριος, τὸ ὄλον δὲ σωζό-
 μενον ὕψος εἶναι 0,38 Γ. Μ.

(1) Ἀπεικονίσθησαν τὰ μὲν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ 6 ἔργα εἰς τὸ 1/4 τοῦ
 πραγματικοῦ τῶν μεγέθους τὰ δὲ λοιπὰ πάντα εἰς τὸ 1/5.

Τὸ ἔργον περιῆλθεν ἡμῖν, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώ-
 στης, σφόδρα κεκολοβωμένον· τῶν ἄκρων ἰδίως
 οὐδὲν ἄλλο σώζεται ἢ ὁ ἀριστερὸς βραχίονας μέχρι
 τοῦ ἀγκῶνος, δεικνύων ὅτι ἡ χεὶρ κατὰ τὴν
 πᾶν ἀρχαίᾳ τέχνῃ πρὸς τὰ κάτω καὶ τῷ σώ-
 ματι παράλληλος τεταμένη ἐστηρίζετο κατὰ τὸ ἀρι-
 στερόν ἰσχίον εἰς τὴν ἐκεῖ που ὑποδηλούμενην θέ-
 σιν (1^α), καὶ ὁ λαιμὸς κατὰ τὸ πλεῖστον. Σώζεται
 δὲ ὡσαύτως καὶ τῆς κόμης μέρος, ἱκανὰ διατηρη-
 σάσης ἐρυθροῦ χρωματισμοῦ ἴχνη καὶ ὄπισθεν μὲν
 κατὰ τὴν τοῦ Τεναέτου Ἀπόλλωνος καὶ τῶν ὁμοίων
 αὐτῷ ἔργων διασκευασμένης, ἔμπροσθεν δὲ κατα-
 πιπτούσης ἐπὶ τοῦ στήθους εἰς πλοκάμους (ἂν ἄ-
 τρεῖς ἐκατέρωθεν) δίκην κομβολογίου πεποιημέ-
 νους, οἳ εἰσι καὶ ἄλλων πολλῶν ἀρχαίων ἔργων
 καὶ τῆς ἐκ Δήλου περωτῆς μορφῆς (Bull. d. C.
 Hell. 1879 pl. VI καὶ VII). Ἡ δεξιὰ χεὶρ κρατούσα
 τι ἔκλινε πιθανῶς πρὸς τὸ στήθος· οὕτω πως του-
 λάχιστον δύναται νὰ ἐξηγηθῇ, νομίζω, μικρόν τι
 τοῦ λίθου κατὰ τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐξόγκωμα. Ἰστατο
 δὲ ὄλως ἄκαμπτος καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἡρεμία ἢ εἰκο-
 νιζομένη καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι οἱ πόδες ἐπά-
 τουν τὸ ἔδαφος εἰς τὴν αὐτὴν παράλληλον γραμ-
 μῆν, ἥτοι οὐδετέρου αὐτῶν προεξέχοντος.

Καὶ ταῦτα μὲν συνήθη καὶ γνωστά· ἀλλὰ τὰ
 τῆς ἐνδυμασίας τοῦ ἡμετέρου ἀγαλματίου εἶναι πως
 ὄχι ἀνάξια προσοχῆς· ἐνδύματος πλαστικῶς δεδη-

λωμένου κατὰ τὸ ἀνώτερον μέρος οὐδὲν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον φέρει ἔχνος· καὶ ὅμως οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἐφόρει χιτῶνα, διότι μόνον τοῦτον ἢ τὴν ὦαν αὐτοῦ τὴν κατὰ τὸν λαιμὸν ἠδύνατο νὰ κοσμήῃ ὁ γραπτὸς ἐκεῖνος κόσμος ὁ ἐκ μαιάνδρου, οὗ ἀμυδρὰ μὲν, ἀλλὰ καταφανῆ πάντως σώζονται ἔχνη (1). Πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ χιτῶνα εἶχε τινα, ὡς φαίνεται, σχέσιν καὶ ἕτερός τις γραπτὸς κόσμος μόλις διακρινόμενος ὑπὸ τοὺς μαστούς. Εἰς τὰ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω δηλοῦται ὁ χιτῶν καὶ πλαστικῶς ὅλως ἄνευ πτυγώσεως καὶ οὐδὲν οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δεικνύων ἔχνος χρώματος, οἷός καὶ ἐν ἄλλοις ὁμοίοις ἀπαντᾷ ἔργοις· τὰ δ' ὀπισθεν ἐκαλύπτοντο καὶ ὑπὸ ἄλλου τινος περιβλήματος, ὅπερ πρὸς τὴν ζώνην κατὰ τινα τρόπον προσκολλώμενον ἀπὸ ταύτης καὶ μόνης συνεκρατεῖτο, ὡς φαίνεται, διότι οὐδεμία οὔτε πλαστικῶς οὔτε διὰ γραφῆς διακρίνεται κατὰ τὸ σωζόμενον ἀνώτερον τοῦ σώματος μέρος δὴλωσις αὐτοῦ (2). Εἰς τοῦτο δὲ προφανῶς ἀνήκουσι καὶ αἱ δύο ἐκεῖναι ταινίαι αἱ κατὰ τὰ ἔμπροσθεν. Ἀλλὰ καὶ ταῦτα οὐχὶ ἀσυνήθη· ἀσυνήθες ὅμως καὶ καινοφανές, ὅσον ἐγὼ οἶδα, καὶ ἐμοὶ τουλάχιστον ὄχι πολὺ εὐληπτον πρᾶγμα εἶναι ἢ ὑπὲρ τὴν ζώνην κυρτὴ ἐκεῖνη δίκην σχοιρίου ταινία καὶ ὁ ὑπεράνω αὐτῆς καὶ μάλιστα κατὰ τὰ ἄκρα γωνιώδης τοῦ λίθου σχηματισμός. Καὶ ἴσως μὲν διὰ τῆς ταινίας ἐκεῖνης ἠθέλησε νὰ δηλώσῃ ὁ τεχνίτης τὸν σχηματισμὸν ἐκεῖ τῆς ἐσθῆτος εἰς μικρὸν τινα κόλπον (Bausch), οὗ τὴν παράστασιν συνεπλήρου πιθανῶς διὰ τοῦ χρώματος, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ γωνιώδες τοῦ λίθου κόψιμον ὑπεράνω αὐτῆς μοι εἶναι ἔτι μᾶλλον ἀνεξήγητον. Βεβαίως ἡ φιλάρεσκος τῶν γυναικῶν τάσις πρὸς ἐπίδειξιν λεπτῆς ζώνης (taille) καὶ καλλιμόρφου στήθους (Busen) δὲν εἶναι τῶν νεωτέρων χρόνων γέννημα, οἱ δὲ ἀγγειογράφοι παρέστησαν τὸ πρᾶγμα πολλαχοῦ

(1) Ἐπὶ ταῦτα εἴλκυσε τὴν προσοχὴν μου φίλος ἀνὴρ κατ' αὐτὴν τὴν εὔρεσιν τοῦ ἀνωτέρου τούτου τεμαχίου τοῦ ἔργου, ἀποροῦντος καὶ ἀμφιβάλλοντος καὶ περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ τοῦ παριστανόμενου διὰ τὴν φαινομενικὴν τοῦ λίθου γυμνότητα.

(2) Τοιοῦτόν τι τὰ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω ὀπισθεν μέρη τοῦ σώματος σκεπάζον ἔνδυμα φαίνεται φέρον καὶ τὸ ἐκ Σάμου ἀρχαῖον ἄγαλμα (Bul. d. C. Hell. 1880 Pl. XIII καὶ XIV σελ. 483-493) ἂν καὶ ἀληθῶς ἐν τῇ ἡλιοτύπῳ εἰκόνι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι πολὺ σαφές.

κατὰ τρόπον ὑπερβολικὸν ἐνίοτε. Ἄν ὅμως καὶ ὁ ἡμέτερος τεχνίτης τοιοῦτόν τι ἠθέλησεν ἐνταῦθα νὰ δηλώσῃ, δὲν ὑπῆρξε κατὰ τὴν γνώμην μου πολὺ δεξιός· ὁ βλέπων μόνον τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ ἄνω μέρος τοῦ ἀγαλματίου νομίζει ὅτι ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν προτομὴν (buste).

Τὸ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2 σημειούμενον εὐρέθη περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους καὶ χρόνους, καθ' οὓς καὶ τὸ προηγούμενον. Κρίμα ἀληθῶς ὅτι τῆς στήλης μικρὸν μόνον μᾶς περιεσώθη τεμάχιον καὶ τοῦτο σφόδρα ἀποτετριμμένον τὴν ἐπιδερμίδα. Ὁ λίθος ὅλως ἀκατέργαστος ὀπισθεν (μ. 0,18, πλ. 0,12, πάχος 0,08) φαίνεται ὡν πάριος καὶ σώζει καὶ νῦν ἔτι ἐρυθροῦ χρωματισμοῦ ζωηρὰ ἔχνη. Διακρίνονται ἐν ὅλῳ τρεῖς μορφαί, ὧν ἡ δευτέρα ἐκράτει τι τῇ ἀριστερᾷ, καρπῷ ἢ ἄνθει προσομοιάζον. Ὁ τύπος εἶναι, ὡς καὶ ἐκ τοῦ πίνακος δηλοῦται, σφόδρα ταπεινός. Παράδοξον δὲ ὅτι τῆς μορφῆς, ἧς σώζεται ἡ κεφαλὴ, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον παρατηρεῖται ἔχνος πλαστικῆς τοῦ ὀφθαλμοῦ δηλώσεως, ὅπερ δὲν μοι φαίνεται ἀπλοῦν τῆς ἀποτριβῆς τοῦ λίθου ἀποτέλεσμα, ὅσον καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἡ δὴλωσις αὐτοῦ πλαστικῶς ἀδαθῆς καὶ ἐπίπεδος. Νὰ ἐδηλοῦτο καθ' ὀλοκληρίαν μόνον διὰ τοῦ χρώματος; Τὰ τῆς παραστάσεως εἶναι ἄδηλα καὶ εἰς εἰκασίας νὰ εἰσέλθω δὲν κρίνω σκόπιμον.

Τὸ φέρον ἐν τῷ πίνακι τοὺς ἀριθμοὺς 5 καὶ 5^a καὶ ἀπεικονισθὲν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ δύο, κατὰ τὰς κυριωτέρας αὐτοῦ ὀψεις, τὴν κατ' ἐνώπιον καὶ τὴν κατ' ὀπισθεν, πρὸς πληρεστέραν κατανόησιν ἀποτελεῖται ἐκ δύο τεμαχίων, ἅτινα ἀνευρέθησαν τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν μὲν πάντοτε ἐπίχωσιν καὶ ὑπὸ τὴν πλακώστρωσιν τῆς αὐλῆς, ἀλλ' ὄχι εἰς μέγα βάθος (Πρακτ. Ἀρχ. Ἐτ. τοῦ 1882 σελ. 85). Ὡς δὲ βλέπει ὁ ἀναγνώστης τῶν ἄκρων σώζεται μόνον ὁ δεξιὸς βραχίον μὲχρι τοῦ ἀγκῶνος καὶ μέρος τοῦ ἀριστεροῦ· τῶν λοιπῶν (κεφαλῆς, ποδῶν, χειρῶν κτλ.) μὲχρι τοῦδε (1)

(1) Λέγω μὲχρι τοῦδε, διότι ἀληθῶς, καθ' ὃ μέρος ὁ κορμὸς οὗτος εὐρέθη, πολὺς ὑπάρχει ἀκόμη ἀνεξέταστος χώρος. Ἄς σημειώσω δὲ ἐνταῦθα ὅτι οὔτε ἡ δημοσιευθεῖσα κεφαλὴ (Ἀρχ. Ἐφημ. 1883 Πίναξ 5) οὔτε ἄλλη τις ἐσχάτως εὑρεθεῖσα ἐν ἰδιωτικῷ ἀγρῷ καὶ ὑπὸ τοῦ

δὲν ἐφάνησαν λείψανα. Τῆς κόμης σώζεται τὸ ὄπισθεν κατὰ τὰ νῶτα μέρος ὡς μίατις, ὡς συνήθως ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἔργοις, συμπαγῆς μάζα κατὰ συνθήκην διασκευασμένη καὶ μόλις διακρινομένη ὡς κόμη διὰ τῶν μακρῶν, ἀλλὰ λεπτῶν καὶ ἀβαθῶς γεγλυμμένων ζητοειδῶν γραμμῶν. Τὸ ἔργον τοῦ γλυφάνου-συνεπλήρου ἐν μέρει ἢ γραφίς καὶ ἐνταῦθα μόνον διασώζει ἀληθῶς ὁ λίθος ἐρυθροῦ χρώματος ἔχνη. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἠκρωτηριασμένου ἢ στάσις τοῦ ἀγάλματος καὶ ἐξ αὐτοῦ τούτου καὶ ἐξ ἄλλων ὁμοίων εἶναι σαφές· ἢ παριστανομένη γυναικεία μορφή ἴστατο προβάλλουσα ὀλίγον τι τὸν ἀριστερόν ποδα ἄνευ ὄμων, οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης, κάμψεως τοῦ γόνατος καὶ τῆ μὲν δεξιᾶ, κεκλιμένη ἴσως ὀλίγον τι πρὸς τὸ στῆθος, ἐκράτει τι, πιθανῶς τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτὴν σύμβολον, τῆ δὲ ἀριστερᾶ ἀνείχε τὸ ἱμάτιον κατὰ τινα ἀληθῶς οὐχί φυσικὸν ἀλλὰ μᾶλλον βεβιασμένον τρόπον (1). Ἐφόρει δὲ μακρὸν ποδήρη χειριδωτὸν χιτῶνα ἐκ λεπτοῦ (ἴσως μαλλίνου) ὑφάσματος καὶ περίβλημα ἦτοι ἱμάτιον ἐξ ἀδρότερου καὶ κατ' ἀκολουθίαν βαρυτέρου ὑφάσματος, ὅπερ ἔχον καὶ διπλοῖδα περιέβαλλεν ἀληθῶς κατ' ἰδιάζοντά τινα τρόπον τὰ ἀνώτερα τοῦ σώματος, χωρὶς αὐτὸ νὰ καλύπτῃ τὸν ἀριστερόν μαστόν, βραχίονα καὶ ὄμων, καὶ συνεκρατεῖτο κατὰ μῆκος τοῦ δεξιοῦ βραχίονος, ὃν ὀλόκληρον ἦτοι μέχρι τοῦ ἀγκῶνος ἐσκέπαζε, διὰ πορπῶν, ἀφ' ὧν ἐκρέμαντο καὶ θύσανοι.

Τὸ σημειούμενον διὰ τῶν ἀριθμῶν 6 καὶ 6^α εὑρέθη κατὰ Αὐγουστον τοῦ 1883 ὄχι πολὺ μακρὰν τῆς γωνίας ἢν σχηματίζουσιν ὁ τοῖχος ι-ι καὶ τὸ κατὰ τὸ μέσον τοῦ Στερεοβάτου τῆς Στοᾶς κτίσμα (γ') ἐν στρώματι κοινῶν λίθων καὶ εἰς βάθος 3,50 περίπου Γ. Μ. ὑπὸ τὸ δάπεδον τῆς Στοᾶς (Πρακτ. Ἀρχ. Ἐτ. τοῦ 1883 σελ. 63).

Εἰς ἡμᾶς περιῆλθεν καὶ οὗτος ὁ κορμός, ὡς καὶ

Μουσείου τῆς Ἀρχ. Ἐταιρίας προσκτηθεῖσα προσαρμύζουσιν εἰς τινα τῶν ἐνταῦθα δημοσιευομένων κορμῶν.

(1) Ἡ ἐσθῆς, καίπερ καθ' ἑαυτὴν μὴ στενή, ἔπρεπεν οὐδὲν ἦτον στενωῶς νὰ περιφύηται τῷ σώματι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, εἰς ὃν φαίνονται τείνοντες οἱ τεχνίται, τῆς ὅσον τὸ δυνατόν δηλ. σαφεστέρας δηλώσεως τοῦ περιγράμματος καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδύματος καλυπτομένων μερῶν τοῦ σώματος (Mitth. d. D. Inst. 1881, σελ. 183). Τὸ βεβιασμένον λοιπὸν τῆς ἀνελεύσεως αὐτῆς (τῆς ἐσθῆτος) ἐν τούτῳ τε καὶ ἐν ἄλλοις ἔργοις εἶναι εὐεξήγητον.

ὁ προηγούμενος ἰκανῶς ἠκρωτηριασμένος· σώζονται ὅμως αὐτοῦ ἀμφότεροι οἱ βραχίονες μέχρι τοῦ ἀγκῶνος (ὁ δεξιὸς εἶχε τὸν πῆχυν ἐνθετον ὡς ἢ ἐκεῖ ὀπῆ δεικνύει) (1), ὀλόκληρος σχεδὸν ὁ λαιμὸς καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἰδιόκοι του εἶναι καὶ οἱ πόδες οἱ σημειούμενοι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 3 κατὰ τοὺς αὐτοὺς τόπους καὶ χρόνους εὑρεθέντες, ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ἐξ οὗ καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κορμός, λίθου (πεντελικοῦ πιθανῶς) πεπονημένοι καὶ κατὰ τὰ μέτρα μὴ διαφωνοῦντες (2).

Τῆς κόμης πλὴν τῆς κατὰ τὰ νῶτα (τῆς ἢ διασκευῆ πολὺ μᾶλλον ἐν τούτῳ ἢ ἐν τῷ προηγούμενῳ τυπικῆ καὶ κατὰ συνθήκην εἶναι καὶ πρὸς συμπλήρωσιν εἶχε βεβαίως μείζονα τῆς ἐκ τῆς ζωγραφικῆς βοηθείας ἀνάγκην καὶ διατήρησεν ἀληθῶς ἐρυθροῦ χρωματισμοῦ ζωηρὰ ἔχνη) σώζονται καὶ οἱ κατὰ τὸ στῆθος ἔμπροσθεν ἐξ (ἀνὰ τρεῖς ἐκατέρωθεν) ὀφιοειδεῖς πλόκαμοι. Τὰ τῆς στάσεως καὶ ἀναβολῆς δὲν διαφέρουσι τῶν τοῦ προηγούμενου, εἰμὴ ὅτι ἐν τούτῳ, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης καὶ ἐν τῇ εἰκόνι, ζωηρὰ σώζονται τῶν γραπτῶν τῆς ἐνδυμασίας κόσμων λείψανα (3). Ἐν γένει δὲ ἡ ὁμοιότης τῶν περιγραφέντων ἀνωτέρω κορμῶν (5 καὶ 6) πρὸς τε ἀλλήλους καὶ πρὸς τοὺς ἐν Δήλῳ (4) καὶ τοὺς ἐν Ἀκροπόλει (5), τοὺς ἐσχάτως μάλιστα εὑρεθέντας, εἶναι καταφανῆς καὶ δὲν χρήζει μακρῶν λόγων· ἢ αὐτὴ στάσις, ὁ αὐτὸς τῆς ἀναβολῆς τρόπος, ὁ αὐτὸς πλούσιος καὶ ποικίλος τῆς ἐσθῆτος χρωματισμός, αἱ αὐταί, τολμῶ εἰπεῖν, ἐν πᾶσι σχεδὸν ἀρεταὶ καὶ κακίαι, ὡσεὶ νὰ ἐξῆλθον ἐξ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐργαστηρίου ἅπαντα. Αἱ παρατηρούμεναι διαφοραὶ ἢ εἶναι ὅλως τυχαῖαι (ἢ ἔλλειψις τοῦ χρωματισμοῦ λ. γ. ἐν τισι τούτων) ἢ ἐπουσιώδεις (διάφορος λ. γ. χρωματισμός, λεπτότερον ἢ ἀδρό-

(1) Τὸ πρᾶγμα πολὺ συχνὰ ἅπαντ' αἰ μοὶ γεννᾷ τὴν ὑπόνοιαν μήπως δὲν ἦτο τυχαῖον.

(2) Ὑψος κορμοῦ σωζόμενον 0,48, περιφερικὸν πλάτος κατὰ τοὺς ὄμων 0,60. Μῆκος τοῦ σωζόμενου ἀκραίου ποδός 0,12, πλάτος 0,06 περίπου.

(3) Πλὴν τῶν ἐν τῷ πίνακι ὁρωμένων φέρουσιν αἱ πτυχαὶ τῆς διπλοῖδος τοῦ ἱματίου λείψανα καὶ ἑτέρου τινός κόσμου γραπτοῦ ἐξ ἀντιτεθειμένων ἀλλήλοις τριγώνων ἀποτελουμένου, ὅστις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δηλωθῇ ἐν τῇ εἰκόνι κατ' οὐδετέραν τῶν δύο αὐτῆς θέσεων.

(4) Παράβ. Bull. d. C. Hell. 1879 Pl. II, III, XIV, XV, XVII καὶ 1880 σελ. 32-33.

(5) Παράβ. Ἀρχ. Ἐφ. 1883, πίν. 8, σελ. 184.

τερον ὕφασμα τῶν ἐνδυμάτων, ἔλλειψις μερῶν τινων αὐτῶν μὴ οὐσιωδῶν (1) κτλ.) ὥστε κατ' οὐδὲν μεταβάλλουσι τὴν περὶ αὐτῶν ἐντύπωσιν, ἣν ἀνωτέρω ἐσημειώσαμεν, ὅτι εἰσὶ προϊόντα κοινοῦ τινος ἐργαστηρίου, ὅπερ πιθανώτατα ἐν τοῖς νήσοις ἤρξατο μορφούμενον. Ὅτι δὲ ἐν Ἀττικῇ καθ' οὐς χρόνους ὑποτίθενται μετὰ λόγου ποιηθέντα τὰ ἡμέτερα ἔργα (πρὸ τῶν Περσικῶν πολέμων) νησιῶται τεχνῖται καὶ μάλιστα Πάριοι εἰργάζοντο ὄχι ὀλίγοι γνωστὸν καὶ ἀλλαχόθεν.

Ὁ διὰ τῶν ἀριθμῶν 7 καὶ 7^α σημειούμενος κορμὸς εὐρέθη ὡσαύτως κατὰ Αὐγουστον τοῦ παρελθόντος ἔτους παρὰ τὴν γωνίαν τὴν σχηματιζομένην ὑπὸ τοῦ ἐξ ὠμῶν πλίνθων τοίχου καὶ τοῦ σημειωμένου διὰ τῶν γραμμάτων ι-ι (Πρακτ. Ἀρχ. Ἐτ. 1883 σελ. 63-64) εἰς ἱκανὸν βάθος (Ἰ. Γ. Μ. περιόπου ὑπὸ τὸ δάπεδον τῆς Στοᾶς) καὶ εἰς στρώμα χρώματος ἐξ ὠμῶν πλίνθων ἀποτελούμενον. Ἡ σκαπάνη ἐξέχωσε καὶ τοῦτον ἠκρωτηριασμένον· διότι ὄχι μόνον ἡ κεφαλὴ καὶ ἱκανὸν μέρος τοῦ κάτω σώματος ἐξέλιπεν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν δεξιάν ὠμοπλάτην ἔπαθεν ὁ λίθος σπουδαίαν βλάβην· ἀλλὰ οἰονεὶ πρὸς ἀποζημίωσιν περιεσώθη ὄχι μόνον ὁ δεξιὸς βραχίονας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος (ὁ πῆχυς ἦτο καὶ ἐν τούτῳ πρόσθετος καὶ περιεσώθη αὐτοῦ ἐν τῇ ὀπῇ μικρὸν τι μέρος) ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριστερὸς ὀλόκληρος μετὰ τῆς χειρὸς σχεδὸν ἀλύμαντος. Ἴσως δὲ εἰς τοῦτον ἀνήκουσι καὶ οἱ ἠκρωτηριασμένοι πόδες, οἱ σημειούμενοι διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 4. Εὐρέθησαν πλησίον τοῦ κορμοῦ καὶ μοῖ φαίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ λίθου (παρίου, ὡς νομίζω), ἐξ οὗ καὶ ὁ κορμὸς, πεποιημένοι καὶ πρὸς τὰ μέτρα ὄχι ἀσύμφωνοι. Σώζεται δὲ καὶ τοῦ λαιμοῦ ἱκανὸν μέρος καὶ τῆς κόμης ὄχι μόνον οἱ κατὰ τὸ στήθος ἔμπροσθεν (ἐξ καὶ ἐνταῦθα, ἀνὰ τρεῖς ἐκατέρωθεν) καταπίπτοντες πλό-

καμοὶ, ἀλλὰ καὶ τῆς ὀπισθεν κατὰ τὰ νῶτα μέρος, οὐχὶ εἰς συμπαγῆ μάζαν διασκευασμένης, ἀλλὰ εἰς ὀφιοειδεῖς ἐπίσης πλοκάμους, αὐθυπαρξίαν τινα δεικνύοντας. Ἐν γένει δὲ ἡ ὄλη τοῦ ἀγάλματος ἐργασία ἐπιμελεστερά τις εἶναι ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἄλλα δύο καὶ ἡ ἀνατομικὴ τοῦ σώματος διάπλασις πολὺ μᾶλλον κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὸ ὄρθον. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς ἀναβολῆς βελτίων τις φαίνεται μοι ὢν ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ, διότι καὶ ἡ ἀνέλκυσις τῆς ἐσθῆτος μᾶλλον ἀβίαστος καὶ χαριεστερα εἶναι, εἰ καὶ ὄχι ὅλως ἀνεπιτήδευτος, καὶ τὸ περίβλημα κατὰ πολὺ εὐγενέστερον καὶ κομψότερον ὄχι μόνον κατὰ τὸ σχῆμα (ὅπερ δὲν δύναται, ὡς εἰκόσ, νὰ ἦναι καθαρὰ τοῦ τεχνίτου ἐπίνοια) ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ σύμμετρον καὶ κανονικὸν τῶν πτυχῶν του καὶ τὴν καθόλου αὐτοῦ διευθέτησιν. Εἰς τοῦτο δὲ μᾶλλον (τὸ περίβλημα) ἢ εἰς τὸν χιτῶνα φαίνεται ἀνήκουσα καὶ ἡ κατὰ τὴν χεῖρα πλατεῖα ταινία, ἢ τὸν γραπτὸν κόσμον φέρουσα ὡς ὧα τις κατὰ τὸ πρὸς τὰ κάτω ἄκρον αὐτοῦ (1). Πῶς δὲ συνεκρατεῖτο οὕτω κεκλεισμένον ἔμπροσθεν (2) δὲν διακρίνεται ἐν τῷ λίθῳ καὶ οὐδ' ἐδηλώθη ἴσως ὑπὸ τοῦ τεχνίτου, διότι πιθανώτατα καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πραγματικότητι τοιαῦτα περιβλήματα ἔσωθεν δι' ἀφανοῦς πόρπης ἐκομβόνοτο, ὅπερ καὶ σήμερον γίνονται. Σύμφωνα δὲ πρὸς ταῦτα περιβάλλει καὶ τὰ ὀπισθεν οὐχὶ παντάπασιν στενωῶς τῷ σώματι περιφύμενον, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον, ὥστε νὰ ὑποφαινῆται ἀπλῶς ἢ τῶν ἐκεῖ μερῶν ἀνατομικὴ διάπλασις. Ὅτι δὲ ὡς ἀγάλματα λατρείας καὶ τὰ ἐξ Ἐλευσίνος ἔργα οὐδεμίαν ἀνάγκη ν' ἀναφέρονται εἰς μίαν καὶ μόνην καὶ ταύτην ὠρισμένην θεότητα περιττὸν καὶ νὰ σημειώσω.

Ἐν Ἐλευσίνι, τῇ 27 Ἰανουαρίου 1885.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

(1) Ἡ πλατεῖα λ. χ. ταινία ἢ κατὰ τὸ μέσον τοῦ ἱματίου, ἣτις ἐν πολλοῖς ἀπαντᾷ (παράβ. Helwig, Das Homerische Epos, σελ. 138) δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 κορμῷ οὐδὲ διὰ χρώματος, ὡς εἰκόσ, δεδηλωμένη. Ἐδηλοῦτο ὅμως ἡ κατὰ τὸν λαιμὸν ὧα τοῦ χιτῶνος ὡς καὶ ἄλλη τις κατὰ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ταινία (ἀφανὴς αὕτη ἐν τῇ εἰκόνι), εἰ καὶ τοῦ γραπτοῦ αὐτῶν κόσμου δὲν σώζονται ἔχνη.

(1) Ὁρεῖλω νὰ σημειώσω ἀκριβείας χάριν ὅτι ἡ κατὰ τοὺς πόδας ἀριθ. 4 παρατηρουμένη παρυφή τοῦ ἐνδύματος τὸν αὐτὸν μὲν φέρει κόσμον, ἀλλ' εἶναι κατὰ τι στενωτέρα.

(2) Ὅμοιον τι περίβλημα, ἀλλ' ὅλως ἀνοικτὸν κατὰ τὸ στήθος (ἀνοιγμα 0,02 Γ. Μ. περιόπου) φέρει καὶ ἕτερός τις, ἐν Ἀκροπόλει, ἐν ταῖς ἐσχάτως γενομέναις ἀνασκαφαῖς, ἀνευρεθεὶς κορμὸς.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὸ ἐν Πειραιεῖ Μουσεῖον κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας ἀπέκτησεν ἱκανὰ ἐξ ἀγορᾶς τὸ πλείστον προελθόντα, ἐν οἷς καὶ ἐπιγραφὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰς ἐνταῦθα δημοσιευομένας, ὧν τινες αἱ ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 5, 6, 10 καὶ 11 ἀπεικονίσθησαν πανομοιούτως ἐν τῷ παρεντεθειμένῳ πίνακι.

1. Ἐπὶ λίθου φαιοῦ ἐφθαρμένου τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὰ περίξ, ὕψους 0,55, πλάτους 0,32, ἐπιγραφὴν ἀνήκουσαν εἰς τὰς ἐφηβικάς, χρόνων καλῶν, ὡς δηλοῦσι τὰ γράμματα, ἧτις ὅμως εἶνε ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ λίθου κεκολοβωμένη. Ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς τῆς παλαιότερας εἶνε ἀποτετυπωμένα γράμ-

ματα πολλῶ νεώτερα ἀνήκοντα ὁμοίως εἰς ἐπιγραφὴν ἐφηβικὴν ἢ μᾶλλον μελλεφῆβων τάδε: ΑΛΕΦΗΒΩΝ Με]λλεφῆβων, ἐπὶ τοῦ 9^{ου} καὶ 10^{ου} στίχου τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶ μεγαλείτερα τῶν γραμμάτων αὐτῆς. Εἰς τὴν δευτέραν δὲ ταύτην ἀνήκουσι βεβαίως καὶ τὰ μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν καὶ μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν ὑπὸ ταύτην στεφάνων γράμματα, τὰ ἀκανονίστως καὶ ἀμελῶς ἀποτετυπωμένα ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ παρεμβληθέντα. Εἶνε δὲ ἡ ἐπιγραφὴ ἡδὲ ἀνευρεθεῖσα ἐν τινι κατὰ τὴν Μουνιχίαν δεξαμενῇ:

	Ι . Ξ	Δ Ι
	Ξ Ι Ο Ξ	Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ξ
	Λ Λ Ε Ι Δ	Φ Ι Λ Ι Ξ Τ Ι Δ Η Ξ Θ Ε Ο Φ Ι Λ Ο Υ
	Ι Ν Ι Ο Ξ	Δ Ι Ο Κ Λ Η Ξ Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ
5	Ο Ι Ο Υ	Φ Ι Λ Ω Ν Ι Δ Η Ξ Ε Ρ Μ Ο Κ Ρ Α Τ Ο Υ
	Ν Ε Υ Ξ	Φ Ι Λ Ο Κ Ρ Α Τ Η Ξ Λ Ε Ο Ν Τ Ο Ξ Κ Ο Ρ Υ Δ . . .
	Α Ϊ Η Ν Ι Ε Υ Ξ	Ξ Ο Φ Ο Κ Λ Η Ξ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Υ Μ Ι Ξ Τ
	Ο Υ Ξ Ι Ο Ξ	Α Π Ο Λ Λ Ο Δ Ω Ρ Ο Ξ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ι
	Υ Β Ε Ρ Ε Ν Ι Κ Ι	Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Ξ Δ Ι Ο Φ Α Ν Τ Ο Υ Ε Ρ Χ Ι
10	Φ Α Λ Η Ρ Ε Υ Ξ	Μ Η Τ Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Ξ Μ Η Τ Ρ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ . . Ρ Α Φ . .
	Τ Ε Υ Ξ	Π Ο Λ Ω Ν Ν Α Υ Κ Λ Ε Ο Υ Ξ Τ Ρ Ι Κ Ο Ρ // / Ξ Ι Ο .
	Η Μ Α Κ Ε Υ Ξ	Ε Υ Β Ι Ο Ξ Η Ρ Α Κ Ω Ν Τ Ο Ξ Φ Υ Λ Α // // // Ο //
	Ε Ν Ι Κ Ι Δ Η Ξ	Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Ξ Η Λ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ Π Ε Ρ Γ Α Ξ Η . . .
	Α Λ Ι Μ Ο Υ Ξ Ι	Π Α Υ Ξ Α Ν Ι Α Ξ Π Α Υ Ξ Α Ν Ι Ο Υ Α Χ Α Ρ Ν . . .
15	Κ Η Φ Ι Ξ Ι Ε	Α Ρ Χ Α Γ Α Θ Ο Ξ Λ Ε Ο Ν Τ Ι Ξ Κ Ο Υ Β Ο Υ
	Ν Ι Ε Υ Ξ	Ε Υ Θ Υ Μ Ι Δ Η Ξ Ε Π Ι Κ Ρ Α Τ Ο Υ Α Θ Ι
	Λ Η Τ Τ Ι	Ε Υ Ξ Τ Ρ Ο Φ Ο Ξ Θ Ε Ο Δ Ο Τ Ο Υ Π
	Ι Ε Υ Ξ	Α Λ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Ξ Α . Τ Ε Μ Ι Δ Ω Ρ . . .
	Φ Α Λ Η Θ Ε Ν	Λ Ε Ω Ν Ξ Κ Ο Π Κ Η Τ Τ Ι
20	Α Μ Ν Ο Υ Ξ Ι	Ν Ι Κ Ο Ξ Τ Ρ Α Τ Ο Ξ Ξ Ε Ν Ο Υ Α
	Κ Α Μ Β Ω Ν	Θ Ε Ρ Ξ Ι Λ Ο Χ Ο Ξ Θ Ε Λ Ο Χ Ο Υ Β Ο
	Α Δ Ι Ω Τ Η	Π Υ Θ Ε Α Ξ Ε Χ Ε Υ Ο Τ Ρ \
	Δ Η Ξ	Α Ρ Χ Ι Δ Α Μ Ο Ξ Δ Ο Υ
	Μ Υ Ρ Ρ Ι	Η Ρ Α Κ Λ Ε Ι Δ Η Ξ
25	Μ Π Τ Ρ Ε Υ	Δ Ι Ο Ν . . Ξ Ο Ξ Λ \
	Ν Ε Υ Ξ	Α Λ Κ Η Ξ Κ

ΥΞ
 ΨΑΞΙ
 ΑΞΙ

ΗΡΑΚ.ΙΔΗΞΔΙ.....
 ΛΕΟΝΤΙΧΟΞΛΕΟΝ.....
 ΑΙΕΧΡΟΝΜΕΝ.....

ΦΙΛ
 Ν

Λ
 ΕΛΡ
 Μ ΕΠΙΚΡΑΤ
 ΦΙΛΩΝ

Στέφανος.

ΗΒΟΥΛΗ
 ΤΟΥΞ
 ΕΠΙΜΕΛΗΤΑΞ

- | | | |
|----|-------------------------|-------------------------------------|
| | ε[υ]ς | Δι[ονύσιος] |
| |]σιος | 'Αλέξανδρος |
| | Χοο[λ]λειδ | Φιλιστιίδης Θεοφίλου |
| 5 | ης]..... 'Αρραφή]νιος | Διοκλῆς 'Απολλοδώρου |
| | ἔξ]Οἴου | Φιλωνίδης 'Ερμοκράτου |
| |]νεύς | Φιλοκράτης Λέοντος Κορυδ[αλεύς |
| | 'Αζηνιεύς | Σοφοκλῆς Δημητρίου Μιστ |
| | 'Αλιμ]ούσιος | 'Απολλόδωρος 'Ηρακλείτου |
| 10 | υ Βερενικί | Διόφαντος Διοφάντου 'Ερχι[εὺς |
| | δης]..... Φαληρεὺς | Μητροδῶρος Μητροδῶρου ['Α]ραφ[ήνιος |
| |]τεὺς | Πόλων Ναυκλέους Τρικορ[ρού]σιο[ς |
| | Θ]ημακεὺς | Εὐβιος 'Ηράκωντος Φυλά[σι]ο[ς |
| | Βερ]ενικίδης | Δημήτριος 'Ηλιοδώρου Περγασῆ[θεν |
| | 'Αλιμούσι | Παυσανίας Παυσανίου 'Αχαρν[εὺς |
| 15 | ος]..... Κηφισιέ | 'Αρχάγαθος Αεοντίσκου Βου[τάδης |
| | υς].....]νιεύς | Εὐθυμίδης 'Επικράτου 'Αθμ[ονεύς |
| | λληττι | Εὐστροφος Θεοδότου Π |
| | εὺς].....]ιεύς | 'Αλέξανδρος 'Α[ρ]τεμιδώρου |
| |]λῆθεν | Λέων Σκοπ |
| 20 | 'Ρ]αμνούσιος | Κήττ[ιος |
| | Σ]καμβων | Νικόστρατος |
| | ίδης]..... [Δειρ]αδιώτη | ξένου 'Α |
| | ς].....]δης .. | Θερσίλοχος Θε[ρσι]λόγου Βο[υτάδης |
| | Μυρρι | Πυθέας 'Εχε[κράτου] Οτρ[υνεὺς |
| 25 | νούσιος]..... Λα]μπρε | 'Αρχίδαμος |
| | υς].....]νεὺς | 'Ηρακλείδης |
| | | Διον[ύσιος] Λυ |
| | | 'Αλκ[ιβιάδ]ης Κ |

 υς	Ἡρακ[λεί]δης Δι
 Ἀναγυ]ράσι[ος]	Λεόντιχος Λεον
30 Ἀναγυρ]άσι[ος]	Αἴσχρων Μέν
	Φιλ Ε
	. . . Υ	Μ . . . ελπ
		Ἐπικράτ
		Φίλων

Ἡ Βουλὴ

τοὺς

Ἐπιμελητάς.

2. Ἐπὶ βάθρου ταπεινοῦ τετραγωνικοῦ, λίθου φαιοῦ, ὕψους 0,21, πλάτους 0,41 καὶ τοσοῦτου περίπου πάχους, ὅπερ φαίνεται ὅτι ἐλήφθη ἐκ προγενεστέρως χρήσεως καὶ ἐκ τῆς ὁπῆς τῆς κανονικωτέρας, ἣν φέρει εἰς τὴν νῦν κάτω ἐπιφάνειαν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μᾶλλον ἀκανόνιστον καὶ ἀσύμμετρον τῆς ἄνω, καὶ ἐκ τῆς θέσεως ἣν κατέχει ἡ ἐπιγραφή πληροῦσα τὸ κάτω τρίτον τῆς πρόσθεν ἐπιφανείας, ἐν ᾧ τὸ λοιπὸν ἄνωθεν τῆς ἐπιγραφῆς μέρος φαίνεται ἀπεξεσμένον καταστραφέντων τῶν ἐκεῖ πρότερον ὑπαρχόντων γραμμάτων. Ἡ ἐπιγραφή εἶνε ἀναθηματικὴ εἰς τρεῖς στίχους τοὺς δε :

ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΙΑΣΩΝΣΩΧΑΡΟΥΑΙΡΕΟΕΝΤΕΣ
ΕΠΙΤΟΥΙΕΡΟΥΑΝΕΟΗΚΑΝΟΕΟΙΣ

Ἀπολλοφάνης Στράτωνος
Ἰάσων Σωχάρου αἰ[ρε]θ[έ]ντες
Ἐπὶ [τοῦ] ἱεροῦ ἀνέθηκαν θεοῖς

Τὰ γράμματα ἀμελῶς ἐξεργασμένα πολλοῦ δὲ καὶ ὀλως ἐν τῇ ἐξεργασίᾳ αὐτῶν ἀποτριβέντα.

3. Ὀρουσομένων τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ἀξελοῦ πρώην ὑποπροξένου τῆς Τουρκίας ἐν Πειραιεῖ, ὀπισθεν τοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου, ἀνευρέθησαν θεμέλια οἰκοδομῆς παλαιᾶς καὶ δεξαμεναὶ καὶ ἀνάγλυφόν τι κοινὸν τῶν παριστῶντων σκηναῶν εὐχετικὰς καὶ ἄλλα μικρότερα ἀντικείμενα. Ἐκτὸς τούτων παρουσιάσθη κατὰ τὴν ΝΑ. γωνίαν τῆς θεμελιώσεως λίθος ἐγγύριος ὕψους μέτρου περίπου, πλάτους 0,51, κεκολοβωμένος τᾶνω, κατὰ

δὲ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν φέρων ἱκανῶς πλατεῖαν ταινίαν ἄνω ἀρκούντως ἐξεργασμένην, ἐφ' ἧς ὑπάρχει τρίστιχος ἐπιγραφή, ἧς ὁμως, ὡς καὶ ἐκ τοῦ λίθου δηλοῦται καὶ ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτῆς, ἀπεκόπη τὸ πρῶτον μέρος μετὰ τοῦ ἐλλείποντος τμήματος τοῦ λίθου. Ἡ μεταγραφὴ αὐτῆς ἔχει ὧδε :

.....
Ἐπιχάρμου
ἀνέθηκεν
Μουνίχῳ

Τὸν πρὸ μικροῦ ἀνευρεθέντα τοῦτον λίθον, καίτοι πολλὰς κατέβαλον τὰς προσπαθείας ἵνα μετακομίσω εἰς τὸ Μουσεῖον, παρεκάλεσεν ὁ κτήτωρ νὰ φήσωμεν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι οὐ μόνον δὲν θὰ ἀπηλλοτριούτο τούτου, ἀλλ' ὡς ἔλεγεν, ἔμελλε νὰ στήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας, ἄνωθεν τοῦ χώρου, ἐν ᾧ ἀνευρέθη. Δυστυχῶς ὁμως κατὰ τὴν ἔν ἔαρι ἀπουσίαν μου ἔκτισεν αὐτὸν, ἀθετήσας τὰ ὑπεσχημένα, ἐν τοῖς θεμελίοις τῆς οἰκίας, ἀποκρύψας ἐς αἰεὶ τὴν θεᾶν αὐτοῦ.

4. Ἐν τῇ κατὰ τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Ζέας θεμελιώσει οἰκίσκου τοῦ ἱατροῦ Ἀχ. Κονταράτου ἀπεκαλύφθησαν θεμέλια μεγάλης οἰκοδομῆς συνεχόμενα πρὸς τὰ πρὸ δύο ἐτῶν ἀναφανέντα ἐν τῷ ἐχομένῳ τούτου οἰκοπέδῳ τοῦ κ. Λουῖζου, ἅτινα νεωσοίκων λείψανα ὑπελήφθησαν. Εἰς τῶν λίθων τῶν ἀναφανέντων τοίχων ὕψους 0,67, πλάτους 0,40, πάχους 0,50 οὐχὶ ἐντελῶς ἐξεργασμένος, ἀλλὰ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος τὴν ἐπιφάνειαν ἔφερον ἐπὶ μιᾶς τῶν στενωτέρων προσόψεων τὴν ἐπιγραφὴν τὴν δε :

ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ
ΑΝΕΘΗΚΕΝ
ΜΟΥΝΙΧΩΙ

ΑΡΙΣΤΕΛΟΥ
ΟΣ: ΚΑΛΥ
ΠΟΛΥΤΙ
ΜΕΛΑΙΚ

ΣΤΡΑΤΗΚΟΧΡΟΤΡΟΥ

ΔΕΡΟΔΚΙΟΥ
ΔΙΟΡΟΥΟΔΟ
ΜΗΝΗΜΑ

ΠΡΑΡΧ
ΕΙΣΛΗΜΝΟΛ
ΦΕΙΔΩΝΑΘ

Α Α Γ Γ Δ Δ Ε Ε Ζ Ζ
Η Η Θ Θ Ι Ι Κ Κ Λ Λ
Μ Μ Ν Ν Ξ Ξ Ο Ο Π Π
Ρ Ρ Σ Σ Τ Τ Υ Υ Φ Φ
Χ Χ Ψ Ψ Ω Ω Α Α Β Β
Γ Γ Δ Δ Ε Ε

Ἄρισεμ.

ος : καλός

Πολυτι

με : Λαί(κ)

ἦτοι

Ἄρισημος καλός,

Πολυτίμη, Λαί(κ).

Τὰ γράμματα ἀρχαῖκὰ ὅλως, ὡς καὶ ὁ χωρισμός διὰ τριῶν στιγμῶν, αἵτινες ἐλλείπουσιν μετὰ τὸ καλός. Δυσνόητος ἡ τελευταία λέξις· τὸ Κ εἶνε ἄρα γε ἀντὶ τοῦ Σ ἐσφαλμένως; διότι τὰ δύο πλάγια σκέλη μᾶλλον διακρίνονται τῆς καθέτου κεραίας· τότε σχηματίζεται ἕτερον κύριον ὄνομα Λαίς. Οὐδ' ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιγραφῆς εὐδιάγνωστος. Ὑπομιμνήσκει πῶς ὅμως αὕτη τὰ παρὰ τῷ Λουκιανῷ ἐκεῖνα: « Ἄπιθι, φησὶ πρὸς τὸν ναύκληρον Ἐρμούτιμον ἢ τὰ ἐν τῷ Κεραμειῷ ἀνάγνωθι, ὅπου κατεστηλίτενται ὑμῶν τὰ ὀνόματα » (Ἐπ. Διαλ. 4, 2).

Ὁμοίως καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τὴν ἀνευρεθεῖσαν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τὰς ἐν τῷ ἔξω Κεραμειῷ ἐν Ἀθήναις τὴν δε :

Κ Ω Μ Ο Σ Κ Α Λ Ο Σ

εἰς ἣν εἶχε προστεθῆ κάτωθεν

Κ Α Ι Ο Γ Ρ Α Ψ Α Σ

ἣν πρὸ ἐτῶν ἰκανῶν εἶδον ἐπὶ τοῦ ἐπιχρίσματος τοῦ μεγάλου μνημείου τοῦ Διονυσίου ὄξει ὄργανῳ κεχαραγμένην. Ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐκεῖνο δὲν ἐνθυμεῖται τις τὸ ἐν Σφηξίν (98);

Καὶ νῆ Δι' ἦν ἴδη γέ που γεγραμμένον
υἶὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν
ἰὼν παρέγραψε πλησίον κημὸς καλός.

Ἴσως λοιπὸν τοιαύτη τις εἶνε ἐπιγραφὴ ἐφ' ἧς προσετέθησαν καὶ δύο γυναικῶν ὀνόματα, ἑταιρῶν ἴσως, μεθ' ὧν ἀνεστρέφετο ὁ Ἄρισημος, ἐὰν καὶ ἡ τελευταία λέξις ἀναγνωσθῆ Λαίς.

Ἡ ἐπιγραφὴ κατάκειται ἤδη ἐν τῇ πρὸς Δ. αὐλῇ

τοῦ Γυμνασίου Πειραιῶς, προσενεχθεῖσα πάνυ προθύμως ὑπὸ τοῦ κτήτορος ἰατροῦ Ἀχ. Κονταράτου.

5. Ἐπὶ τεμαχίου πηλίνου αὐτοτελοῦς, μήκους 0,03, πλάτους 0,02, ἐλλειψοειδοῦς που, σφραγιδι ἀποτετύπεται ἡ ἐπιγραφὴ ἢ δε γράμμασι καλοῖς, ὀλίγον ἐξέχουσι, καὶ καθαρῶς πάνυ διατηρουμένοις :

Ἴππαρχ . .

εἰς Λῆμνον

Φεῖδων Ἀθη

Τὸ πῆλινον τοῦτο κατασκευάσμα ἀνήκει εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ κυρίου Ἀλ. Μελετοπούλου.

6. Ἐπὶ μέρους ἀγγείου, Βοιωτικοῦ ἀμφορέως, μόνον κατὰ τὰ κάτω τοῦ σώματος διασωθέντος, ἀποκεκομμένου δὲ τᾶν καὶ τὴν βάσιν ὄξει ὄργανῳ κεχαραγμένη ἡ ἐπιγραφὴ :

Νικο]στράτη Κο[υ]ροτρό[φω].

δηλοῦσα ὅτι ὁ Βοιωτικὸς οὗτος ἀμφορεὺς ἦτο ἀνάθημα Νικοστράτης τινὸς τῇ Κουροτρόφω. Ἀνευρέθη δὲ τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἀγγείου ἐν τῇ αὐτῇ δεξαμενῇ, ἐν ἣ ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα ἐπιγραφὴ ἠγοράσθη δὲ μετ' αὐτῶν.

7. Ἀναφέρω ἐνταῦθα διὰ τὴν παράστασιν καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιτύμβιον ἐπιγραφὴν τὴν ἐπὶ λουτροφόρου λευκοῦ λίθου, ὕψους 0,56, διαμέτρου ἄνω 0,26, ἀνευρεθείσης ἐν τῷ καθαρισμῷ τῶν Ἀλῶν καὶ ἐξαχθείσης τῆς θαλάσσης. Ἡ παράστασις τὰ μὲν ἄλλα συνήθης· γυνὴ δηλ. ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ κάθηται πρὸς τᾶριστερὰ τῷ ὄρῳντι ἐπὶ ἔδρας μετ' ἀνακλίσεως καὶ ὑποποδίου τὴν ἀριστερὰν πρὸς τὸ πρόσωπον ὀρθοῦσα, τῇ δὲ δεξιᾷ ἔχουσα τὴν δεξιὰν τοῦ πρὸς αὐτὴν προσερχομένου γενειῶντος ἀνδρός, ἱματίῳ ἡμφιεσμένου. Τὸ δὲ ἰδιάζον, ὅπερ δὲν εἶδον ἐπὶ ἄλλου ὁμοίου ἀναγλύφου εἶνε ἐπὶ τῆς ἐν μέσῳ τούτων εἰς τὸ βάθος φαινομένης γυναικὸς μετὰ πέπλου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ἣτις φέρει ἐν ἀγκάλαις βρέφος ἐσπαργανωμένον. Τὸ ὅλον διάγραμμα καλόν. Ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνδρός καὶ πρὸς τὰ ὀπισθεν ἡ ἐπιγραφὴ :

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣΚΕΦΑΛΗΟΕΝ, Φερεκῦδης Κεφαλῆθεν

μικροῖς καὶ λεπτοῖς γράμμασιν. Ἐντικρὺ δ' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς ἐν μέσῳ γυναικὸς καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω ὑπῆρχεν ἐτέρα ἐπιγραφή, ἣς τὰ γράμματα ἀπετρίβησαν, τὸ μὲν ἐπίτηδες, ὡς φαίνεται, τὸ δ' ὑπὸ τοῦ χρόνου, ἀπομένουσι δὲ τὰ τελευταῖα

..... Ε]ΡΑΤΩ, Ἐ]ρατώ.

8'. Ἐπειδὴ δὲ εἶπον περὶ ταύτης, ἃς καταλεχθῆ ἔνταῦθα καὶ ἐτέρα ἐκ τῆς θαλάσσης προσελθούσα καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους ἐπιτυμβία καλῆ ἦδε :

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΕΩΣ
ΓΥΝΗ

Ἄριστοφάντα
Ἄριστοβούλου
Κορυδαλλέως
Γυνή

Ἐπὶ κιονίσκου τῶν συνήθων, καλῶς εἰργασμέ-
νου, ὕψους 0,76.

9. Καὶ ἐτέρα ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους ἐπὶ τῆς ἐτέρας τῶν στενωτέρων πλευρῶν μνημείου τῶν κιβωτοειδῶν, λίαν ἐφθαρμένον τὰς γωνίας πάσας :

... ΔΟΚΛΕΙΑ:ΘΗ...
... Ο ΚΡΑΤ ΗΣ
... ΑΙ ΟΣ

... δόκλεια : Θη[βαία
... ο κράτ ης
Θηβ]. αἰ ος

Τοῦ β' καὶ γ' στοίχου τὰ γράμματα οὕτως ἐν διαστάσει τινὶ διηρημένα. Ὑψος λίθου 0,38, μήκος 1,13, πλάτος 0,60.

10. Καὶ μία χριστιανικὴ ἐπὶ μικρᾶς πλακὸς ὕψ. 0,14, πλάτους τοῦ αὐτοῦ περίπου, ἀποικονισθεῖσα πανομοιοτύπως ἐν τῷ παρατιθεμένῳ πίνακι.

Ἡ πλάξ εἶνε τεθραυσμένη εἰς δύο.

11. Τελευταῖα τάσσω ἐνταῦθα εἰς τὰ τῶν ἐκ

Πειραιῶς ἐπιγραφῶν τὰ διασωθέντα γράμματα ἐπὶ τῶν λειψάνων τοῦ θεάτρου τοῦ Πειραιῶς, τοῦ κατὰ τὴν Ζέαν δηλ. : πρὸ τινων ὑπ' ἐμοῦ ὑποδειχθέντος καὶ τότε κατὰ τὸ πλεῖστον καθαρισθέντος. Τὸ θέατρον τοῦτο, ὅπερ ἀνάγκη νὰ περικλεισθῆ διὰ τοίχου ὡς οἶόν τε τάχιον ἵνα μὴ ἐξακολουθῆ ὄν δοχείον πάσης ἀκαθαρσίας, ἐκαθαρίσθη κατὰ τὸ μικρὸν ἀπολειπόμενον μέρος τὸ ἔτος τοῦτο ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου. Κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον καθαρισμὸν ἐφάνησαν γράμματα ἐπὶ τῆς κατωτάτης βαθμίδος τοῦ κοίλου τῆς μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πρὸ τῆς ὀρχήστρας ἡμικυκλικοῦ διαδρόμου. Ταῦτα ἐν σειρᾷ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς κάτω παρόδου πρὸς τὴν ἀριστερὰν ἀποτελοῦσι τὸν ἀλφάβητον πλήρη. Τὰ γράμματα ταῦτα εἶνε ἐγκεχαραγμένα κατὰ τὰς γωνίας τῶν προσαρμογῶν τῶν λίθων, οὕτως ὥστε τὸ αὐτὸ γράμμα ἐπαναλαμβάνεται δις, ἤτοι εἰς τὸ τέλος τοῦ προηγούμενου λίθου καὶ εὐθὺς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐπομένου μέχρι τοῦ Ω. Ἐκείθεν ἐπειδὴ ἀπολείπεται ἰκανὸν μέρος ἔτι, ἐπαναλαμβάνονται τινὰ τῶν γραμμάτων, μέχρι τοῦ Γ διπλᾶ ἐφ' ἑκατέρου τῶν λίθων. Τῶν γραμμάτων τούτων ἐλλείπει τὸ πρῶτον Α, τὰ Β ἀμφοτέρω, τὸ πρῶτον Δ, τὸ πρῶτον Ι καὶ Κ μόλις φαίνεται, τὸ Χ ὑπὸ δύο τύπους ἀποτυποῦται, τὰ Ψ ἀμφοτέρω ἐλλείπουσιν ὡς καὶ τὸ πρῶτον Ω. Ἐκ δὲ τῶν ἀπὸ τούτου διπλῶν τὸ δεύτερον ζεύγος τῶν Α μόλις φαίνεται, ὁμοίως καὶ τὸ πρῶτον Β τοῦ δευτέρου ζεύγους· τὸ δὲ δεύτερον ζεύγος τῶν Γ ἐξέλιπε. Τὰ γράμματα παρατιθῆμι ὧδε ὡς ἔχουσιν ἐπὶ τοῦ λίθου ἀντιγράφας πιστῶς, εἰς μέγεθος ὅμως πολλῶ μικρότερον τοῦ ὑπάρχοντος.

Τὸ σχῆμα αὐτῶν ἰδίως τοῦ C τοῦ E τοῦ Ω (=X) καὶ τῶν λοιπῶν δὲ ἡ ἐργασία πάνυ μεταγενεστέρως δεικνύουσι τοὺς χρόνους, ἴσως τοὺς ἐπισκευῆς τινος τοῦ θεάτρου τούτου, ὅτε ἐλήφθη τούτου ἀνάγκη, ὡς ἄλλοτε εἶπον καὶ ὡς ἀπεδείχθη ὑπὸ τῆς γνωστῆς ἤδη ἐπιγραφῆς τῆς ἀναφερούσης κατασκευῆν θεάτρου γενικῶς, καὶ ἐκ πολλῶν ἄλλων λόγων. Ἀλλαχοῦ τοῦ θεάτρου δὲν ἐφάνη γράμμα τι εἰ μὴ ἐπὶ τινος τῶν τοίχων τοῦ προσκηνίου τὸ Ο. Ἦσαν δὲ ταῦτα βεβαίως τὰ διὰ τὴν προσαρμογὴν τῶν λίθων χρήσιμα, τὰ ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν κατασκευζόμενα,

οἷα καὶ ἀλλαγῶ πολλὰκις παρατηρήθησαν (πρβλ. Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. 1883 σελ. 107.)

Ἐνταῦθα γενόμενος τοῦ λόγου ἕνεκα τῶν γραμμάτων τούτων δὲν νομίζω περιττὸν νὰ ἐπιπροσθέσω παρατήρησιν τινα εἰς τὸ ἀπὸ πολλοῦ καταρτισθὲν καὶ ἐκδοθὲν τοῦ θεάτρου σχέδιον. Ὅτι δηλ. ἐπὶ τοῦ σχεδίου τούτου κακῶς ἐσημειώθησαν ἴχνη κίωνων στρογγύλα ἐπὶ τοῦ ἐξ ὑμηττείου λίθου κρηπιδώματος τοῦ Προσκηνίου· τοιαῦτα στρογγύλα οὐδαμοῦ φαίνονται. Πάντα εἶνε ἐπιμήκη ἀκανόνιστα τὸ ἔλκρον. Ὡστε δὲν δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν κίονας ἐκεῖ, ὡς γράφει ὁ τότε ἐποπτεύσας, ἀλλ' ἀπλῶς τετραγώνους λίθους ἐγγομφουμένους ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα ὡς τὰ σωζόμενα ἴχνη δηλοῦσι.

Ἐν τέλει ἐνταῦθα ἄς προστεθῇ καὶ ἄλλη τις ἐπιγραφή φέρουσα παράδοξον ὄνομα μὴ ὑπάρχον ἐν τοῖς λεξικοῖς· ἢ ἐπιγραφή εἶναι ἢ ἐξῆς :

ΓΑΝΟΝΔΙΚΑ	Γανονδῖκα
ΣΩΚΟΥ	Σώκου
ΕΡΜΕΙΟΥ	Ἑρμείου
ΓΥΝΗ	Γυνή.

Εἶνε δὲ γεγραμμένη ἐπὶ κιονίσκου ἐπιτυμβίου λίθου φαίου.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 22ᾳ Νοεμβρίου 1884.

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΗΣ.

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

Ἐν τῷ πρωτοδευτέρῳ τεύχει τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Κουμανούδη 20 ἐπιγραφαὶ (ἐξ ὧν τρεῖς μόνον πλήρεις), ἐπὶ χαλκῶν ταινιῶν, εὑρεθεῖσαι ἐν τῇ Λακωνικῇ παρὰ τὸ χωρίον Φοινίκι τοῦ δήμου Ἀσωποῦ, τῆς ἐπαρχίας Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, καὶ ἀνήκουσαι εἰς τὴν συλλογὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τεύχει ἐδημοσιεύθη ὡσαύτως ὑπὸ τοῦ ἐκδότου τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κ. Κ. Δ. Μυλωνᾶ ψήφισμα ἐπὶ ἐρυθροῦ μαρμάρου εὑρεθὲν ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ, καὶ τὸ ὅποσον σήμερον ἀποτελεῖ μέρος τῆς συλλογῆς μου. Ἐκτὸς τοῦ ψηφίσματος τούτου ἀπέκτησα ὡσαύτως διὰ τὴν συλλογὴν μου 51 ἐπιγραφὰς ἐπὶ χαλκῶν ταινιῶν ὁμοίαις ταῖς ὑπὸ τοῦ κ. Στ. Κουμανούδη δημοσιευθείσαις· προσέτι δὲ διάφορα ἄλλα ἀρχαῖα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ εὑρεθέντα, ὡς λαβὰς καὶ βάσεις χαλκίνων ἀγγείων, ὧν τινες εἰσὶ καλλιτεχνικώταται, μικρὰ ὁμοιώματα ἀνθρώπων καὶ ζώων, καὶ τεμάχια πηλίνων ἀγγείων, τινὰ τῶν ὁποίων εἰσὶν ἐνεπιγραφα.

Ἐκ τῶν ἀρχαίων τούτων δημοσιεύω τὰς ἐπὶ τῶν

χαλκῶν ταινιῶν ἐπιγραφὰς, ὧν τὰς μὲν ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 21, 24, 26, 32, 35 καὶ 36 ἐν τοῖς παρεντεθειμένοις τρισὶ πίναξι πανομοιοτύπως καὶ εἰς τὸ πραγματικὸν αὐτῶν μέγεθος, τὰς δὲ λοιπὰς ὑπ' ἀριθ. 6, 7, 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 34, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50 καὶ 51 ἐν κεφαλαίοις μόνον γράμμασι· ἀπάσας δὲ μετέγραψα καὶ ἐν μικροῖς γράμμασι.

Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται δεικνύουσι, νομίζω, ἀναμφιβόλως ὅτι ἐν τῇ θέσει ἐν ἧ εὑρέθησαν, ἔκειτο ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐπικαλουμένου Ὑπερτελεάτου.

Τίς ἦτο ὁ ναὸς οὗτος καὶ ποία ἡ σημασία αὐτοῦ; Οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων μνημονεύει τι ὠρισμένως, καὶ ἡμεῖς δὲ βασιζόμενοι ἐπὶ τῶν εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν ἀπλᾶς εἰκασίας δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν μέχρις ὅτου δι' ἀνασκαφῶν ἀποδῆ δυνατὴ ἢ ἐξακρίβωσις τῆς θέσεως καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ ναοῦ. Ὁ Πausanias ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ ὀνόματος Ὑπερτελεάτου :

« Ἔστι δ' ἐν τῇ γῇ ταύτῃ (τῆς Ἀσωποῦ) καὶ ἱερὸν

« Ἀσκληπιοῦ στάδια ἀπέχον ὡς πεντήκοντα Ἄσω-
« ποῦ, τὸ δὲ χωρίον ἔνθα τὸ Ἀσκληπιεῖον Ὑπερτε-
« λέατον ὀνομάζουσιν. » (Βιβλ. III, κεφ. 22, § 7).

Ἐκ τῶν νωτέρων περιηγητῶν ὁ Leake καὶ ὁ I. I. Bartélemy βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου τοῦ Πausανίου σημειοῦσι τὸ Ὑπερτελέατον ὁ μὲν πρῶτος, ἐν τῷ χάρτῃ τῆς περιηγήσεώς του εἰς Πελοπόννησον (Peloponnesiaca), ὡς ἀπλῆν παραθαλάσσιον τοποθεσίαν, ὁ δὲ δεύτερος ἐν τῷ χάρτῃ τῆς ἐν Ἑλλάδι περιηγήσεως τοῦ νέου Ἀναχάρσιδος, ὡς χώραν ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ Ἄσωποῦ μέχρι τοῦ Βοιωτικοῦ κόλπου. Μολονότι ἡ λέξις χωρίον, ἥς ποιῆται χρῆσιν ὁ Πausανίας φαίνεται δικαιουσά πως τὴν στενωτέραν ἐρμηνείαν, ἣν δίδει ὁ Leake, οὐχ ἤττον, νομίζω, κατὰ τὸ τοῦ Ἡροδότου, Βιβ. 2, κεφ. 8 « τὸ ὦν δὴ ἀπὸ Ἡλίου πόλιος οὐκέτι πολλὸν χωρίον ὡς εἶναι Αἰγύπτου » κτλ. παραβαλλόμενον καὶ πρὸς τὰ τοῦ Ξενοφ. Ἑλλην. 3, 5, 17. 5, 1, 7. Κυρ. Παιδ. 1, 4, 14, ὅτι δύναται νὰ δικαιολογηθῇ καὶ ἡ γνώμη τοῦ Barthélemy.

Ἐὰν παραδεχθῶμεν τοῦτο, νομίζω, ὅτι δυνάμεθα ἐξ αὐτοῦ τοῦ Πausανίου ὀδηγούμενοι, νὰ εἰκασωμεν τίς ἦτο ὁ ναὸς τοῦ Ὑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος.

Ἐν τῷ ἰδίῳ βιβλίῳ (κεφ. 23 § 2) ὁ Πausανίας ἀναφέρει, ὅτι κατὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Δήλου ὑπὸ τοῦ Μηνοφάνους στρατηγοῦ τοῦ Μιθριδάτου, τῶν βαρβάρων τις ἔρριψε τὸ ξόανον τοῦ θεοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, ἣτις ἐξέβαλεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς χώρας τῶν Βοιωτῶν, εἰς τὸ χωρίον, ὅπερ ἕνεκα τούτου ἐκλήθη Ἐπιδήλιον· ἐν αὐτῷ δ' ὑπῆρχε καὶ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος. Τὸ χωρίον τοῦτο κεῖται ἑκατὸν στάδια πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Μαλέας. Τὸ Ἀσκληπιεῖον δὲ τὸ ἐν τῷ Ὑπερτελεάτῳ κεῖται πεντήκοντα στάδια πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἄσωποῦ.

Ἄν παρατηρήσωμεν ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰς δύο ταύτας θέσεις, θέλομεν εὑρεῖν ὅτι ἡ πρώτη, δηλαδὴ τὸ Ἐπιδήλιον, κεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς χερσονήσου περίπου εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν εἰς ἣν κεῖται ἡ δευτέρα, δηλαδὴ τὸ Ἀσκληπιεῖον, ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας. Δὲν εἶναι δὲ ἀπίθανον ὀλόκληρος ἡ χώρα ἢ κειμένη μεταξὺ τῶν δύο τούτων θέσεων, τὸ κέντρον δηλαδὴ τῆς χερσονήσου,

νὰ ἐκαλεῖτο Ὑπερτελέατον, ὁ δὲ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος εἰς ὃν ἀνήκουσιν αἱ εὑρεθεῖσαι ἐπιγραφαὶ νὰ ἦ ὁ παρὰ τοῦ Πausανίου ἀναφερόμενος ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ (κεφ. 23 § 2).

Ὁ ναὸς οὗτος κατ' ἀρχὰς μικρὸς ὦν, ἀπέκτησε σπουδαιότητά τινα, ὅτε μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Δήλου ὑπὸ τοῦ Μηνοφάνους, Δήλιός τις ἢ ἄλλος εὐσεβὴς Ἑλληὴν μετέφερεν ἐκεῖθεν τὸ ξόανον τοῦ θεοῦ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ὑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος.

Ἡ ἰδέα αὕτη εἶναι ἀπλῆ ὑπόθεσις, ἣν ἐξάγω, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν τοποθεσίαν τοῦ ναοῦ ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν εὑρεθεισῶν ἐπιγραφῶν. Αἱ ἀρχαιότεραι αὐτῶν (ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 6 καὶ 7), ὧν αἱ τρεῖς πρῶται δύνανται νὰ καταταχθῶσι μεταξὺ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν, αἱ δὲ λοιπαὶ τέσσαρες ἀνήκουσιν εἰς ἐλληνικὴν ἐποχὴν, προγενεστέραν τῆς ὑπὸ τοῦ Μηνοφάνους καταστροφῆς τῆς Δήλου, καὶ εἶνε ἐπιγραφαὶ ἰδίως ἀναθηματικαί, ἀποδεικνύουσαι τὴν ὑπαρξίν ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδεμίαν ὅμως παρέχουσαι ἔνδειξιν, ὅτι τὸ ἱερόν τοῦτο εἶχε τότε μεγάλην σημασίαν καὶ ἐπισημότητα. Αἱ μεταγενέστεραι ὅμως ἐπιγραφαί, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν, καὶ χαραχθεῖσαι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Δήλου μαρτυροῦσιν, ὅτι τὸ πρῶτον μικρὸν ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, μετεβλήθη εἰς ναὸν ἐπίσημον, ὑπηρετούμενον ὑπὸ πολυαρίθμων ἱερέων καὶ πυροφόρων. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις αὕτη θεωρηθῇ βάσιμος, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τεκμήριον, ὅτι τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπέκτησε τὴν τοιαύτην αὐτοῦ ἐπισημότητα ἕνεκα τῆς ἐν αὐτῷ ἐγκαθιέρωσεως τοῦ ἐκ Δήλου ληφθέντος ξόανου τοῦ θεοῦ.

Ἡ γνώμη αὕτη συμβιβάζει, νομίζω τὴν ὑπαρξίν τοῦ μέχρι τοῦδε ἀγνώστου ἡμῖν ναοῦ τοῦ Ὑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος πρὸς τὸ κῆρος τῶν περιγραφῶν τοῦ Πausανίου, ὅστις ἕνα μόνον ἀναφέρει ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, δυνάμενον νὰ τοποθετηθῇ ἐν τῷ τόπῳ, τὸν ὁποῖον μόνος ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων μνημονεύει, ὡς φέροντα τὸ ὄνομα Ὑπερτελέατον. Ὑποστηρίζεται δ' ἔτι μᾶλλον ἡ γνώμη αὕτη καὶ ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος ἤδη Προξενικοῦ ψηφίσματος, (Ἐφημ. Ἀρχ. 1884 σελ. 85). Διότι δυσκόλως

δυναμέθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἐπιδαυρίων ἤθελεν ἐκλέξει διὰ νὰ στήσῃ τὸ ψήφισμα τοῦτο ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, κείμενον μακρὰν αὐτῆς, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ὑπαρξίν οὐδεὶς ἀρχαῖος συγγραφεὺς μνημονεύει, ἐνῶ ὁ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου ἀναφερόμενος ἦτο βεβαίως οὐ μόνον ὁ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ γνωστότερος καὶ ἐπισημότερος ναὸς τοῦ θεοῦ τούτου, ἀλλὰ καὶ ὁ πλησιέστερον αὐτῆς κείμενος.

Ἄλλὰ ποία ἡ ἔννοια τῆς λέξεως Ἑπερτελεάτου, καὶ ποία ἡ χρῆσις τῶν εὐρεθεισῶν ἐνεπιγράφων χαλκίνων ταινιῶν;

Τὸ πρῶτον ζήτημα εἶναι καθαρῶς φιλολογικὸν καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἀρμοδιώτερός τις ἐμοῦ θὰ θελήσῃ νὰ μᾶς δώσῃ ἐξηγήσιν τινα πλήρη. Νομίζω ὅμως ὅτι δύναται νὰ ὑπάρξῃ συγγενεία τις μεταξὺ τῆς λέξεως Ἑπερτελεάτης καὶ τῶν ρημάτων ἀνατέλλειν, ὑπερτέλλειν. Ἄν δὲ παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ Ἑπερτελεάτης παράγεται ἐκ τοῦ ὑπερτέλλω, τότε ὁ Ἀπόλλων Ἑπερτελεάτης ἤθελεν εἶσθαι ἡ προσωποποίησης τοῦ ὑπερτέλλοντος Ἥλιου, τοῦ ἀνελθόντος δηλαδὴ ἀνω τῆς γεννήσεως καὶ τῆς ἀνατολῆς αὐτοῦ, τοῦ διαλύσαντος ἤδη τὰς ἀναθυμιάσεις τῆς πρωΐας καὶ θερμαίνοντος τὴν γῆν δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ(1). Τοιαύτη δὲ τις ἔννοια τῆς λέξεως Ἑπερτελεάτης ἔδωκεν ἴσως ἀφορμὴν καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ σωματείου τῶν πυροφόρων, τῶν ὁποίων ἔργον ἦτο βεβαίως ἡ διατήρησις τοῦ πυρὸς τοῦ παριστῶντος τὴν θερμότητα τοῦ ὑπερτέλλοντος ἡλίου καὶ τοῦ χρησιμεύοντος εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Ἑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος.

Εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα ὁ κ. Κουμανούδης ἀπαντᾷ ὅτι: « Ἴσως ἐποιοῦντό ποτε αἱ ταινίαι αὗται χάριν χρονολογικοῦ ὀρισμοῦ τῆς διαδοχῆς τῶν ἐν τῷ ναῷ ἱερατευόντων, ἐφ' ᾧ καὶ εἰς τι μέρος τοῦ ναοῦ προση-

(1) Γνωστὸν εἶνε ἄλλως ὅτι αἱ πλεῖστα ἰδιότητες τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τε τῇ λατρείᾳ καὶ ἐν τῷ μύθῳ ἐξηγοῦνται ἐκ τῆς θεωρίας, ὅτι ὁ θεὸς οὗτος ἐσήμαινε ἀρχικῶς τὸ φῶς καὶ τὸν ἥλιον (πρὸς. καὶ Roscher Apollon καὶ Mars). Αὕτη δὲ ἡ ἀρχικὴ σημασία τοῦ θεοῦ Ἀπόλλωνος καταφαίνεται σαφέστατα εἰς τινὰ ἐπιθέτα τοῦ θεοῦ, τὰ ὅποια εἶναι ἐτυμολογικῶς λίαν εὐκατάληπτα καὶ χαρακτηρίζουσιν αὐτὸν ὡς τὸν φωτεινόν, τὸν φωτεγενῆ ἢ τὸν λάμποντα. Τὰ γνωστότερα τῶν ἐπιθέτων τούτων εἶναι Ἀλκείος, Ἀλκιος, Ἀνκηγενῆς (Ἰλ. 8, 101, 119) ἀναγόμενα καθόλου εἰς τὴν ρίζαν Ἄνκ = φέγγειν (Curtius, Grundz. d. gr. Etym.³ 160 ἐξ.), καὶ Φοῖβος οὗτινος ρίζα θεωρεῖται φαF = φαίνεσθαι, φέγγειν (Curtius αὐτόθι: 276).

λοῦντο μετὰ τὸν θάνατον ἢ τὴν ἄλλως ἀποχώρησιν ἐκεῖνων, οἵτινες ζῶντες τὰς περιέδενον περὶ τὴν κεφαλὴν ἐν ταῖς ἱεουργίαις.» Ἀντὶ τῆς γνώμης ταύτης τοῦ κ. Κουμανούδη νομίζω προτιμότεραν τὴν ἐξηγήσιν ὅτι ἐκάστη τῶν ταινιῶν τούτων ἦτο καθηλωμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου εἰς τὸ μέρος, ὅπου ὁ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενος ἱερεὺς ἢ πυροφόρος ἐναπέθετε τὰ εἰς αὐτὸν ἀνήκοντα ἀντικείμενα, ἢ ὅπου οὗτος ἴστατο κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν ὑπὸ τῆς λατρείας τοῦ Ἑπερτελεάτου Ἀπόλλωνος κεκανονισμένων ἱεουργιῶν. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη δικαιολογεῖται, νομίζω, καὶ ἐκ τοῦ σχήματος ἐν γένει τῶν ταινιῶν τούτων, αἵτινες εἰσὶν ἐλάσματα ἐπιμήκη περατούμενα εἰς δύο μικρὰς ὁπὰς χρησιμεύουσας εἰς τὴν δι' ἡλίων προσάρτησιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν τοίχων. Ἡ ποικιλία ἀφ' ἑνὸς τοῦ κόσμου τῶν ταινιῶν τούτων, ὧν τινες μὲν ἔχουσι καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν χειλέων, ἢ καὶ ἐν τῷ μέσῳ, γραμμὰς ἐξ ἀναγλύπτων στιγμῶν περικλειούσας τὴν ἐπιγραφὴν, ἄλλαι δὲ παριστῶσιν εἰς τὰ ἄκρα δι' ὁμοίων στιγμῶν σχήματα γεωμετρικὰ, ἢ ἀνθη, καὶ ἄλλαι οὐδένα φέρουσι τοιοῦτον κόσμον, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἀνόμοιον τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ σχήματος ἐκάστης αὐτῶν δεικνύουσιν, ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται δὲν ἀπετέλουν τι καθιερωμένον διὰ τὰς ἱεουργίας καὶ ἔχον γενικὸν χαρακτῆρα καὶ σχῆμα δι' ὅλους τοὺς ἱερεῖς καὶ πυροφόρους, ἀλλ' ἦσαν ἀτομικόν τι ἔργον ἐξαρωμένον ἐκ τῆς γνώμης καὶ τῆς ἀρεσκείας ἐκεῖνου, ὅστις δι' αὐτοῦ ἤθελε νὰ ὀρίσῃ μέρος τι ἀνήκον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ χρῆσιν.

Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἔκρινα χρήσιμον νὰ δημοσιεύσω ἐν πανομοιότητι τὰς ἀνηκούσας εἰς διαφόρους ἐποχὰς καὶ ἐκείνας, ὧν ἡ γραφὴ καὶ ἡ διάκοσμησις διαφέρει τῶν τῆς συλλογῆς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἃς ἐδημοσίευσεν, ὡς ἐρρήθη, ὁ κ. Κουμανούδης. Τὰς δὲ λοιπὰς ἠρκέσθη νὰ δημοσιεύσω διὰ τῶν συνήθων ἐπιγραφικῶν στοιχείων.

Ἀνήκουσι δὲ αἱ μὲν τρεῖς πρῶται, αἱ ὑπ' ἀριθ. 1-3 εἰς τοὺς πρὸ Εὐκλείδου χρόνους, τέσσαρες δὲ, αἱ ὑπ' ἀριθ. 4-7 εἰς τοὺς ἐλληνικοὺς μετ' Εὐκλείδην χρόνους, αἱ δὲ λοιπαὶ 44, αἱ ὑπ' ἀριθ. 8-51 εἰς τοὺς Ῥωμαίους χρόνους.

1.

[Τῶ]ι Ἀπέλωνι ὑπερτ[ελεάτῃ]

Ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ ταινίας χαλκίνου εἰς δύο τεθραυσμένης τεμάχια, ὡς βλέπει τις ἐν τῷ πίνακι.

Δυσκόλως δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν, ἐὰν τὸ ἀνάθημα, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή αὕτη, ἀποτελῇ αὐτοτελές τι ἀντικείμενον, ἢ προσήρμοζε πρὸς ἄλλο μεγαλειότερον. Μετὰ βεβαιότητος ὁμοως δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν, ὅτι ἡ ἀναθηματικὴ αὕτη ἐπιγραφή ἀνήκει εἰς τὸν πέμπτον, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὸν ἕκτον π. Χ. αἰῶνα. Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων, ἢ χρῆσις τοῦ Ο ἀντὶ τοῦ Ω, τὸ πρὸ τοῦ ὕψηλον δασύ Η, ἢ διεύθυνσις τῆς γραφῆς ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερά, καὶ ὁ τύπος Ἀπέλωνος, πάντα ταῦτα εἶναι γνωρίσματα τῶν ἀρχαϊκῶν χρόνων.

2.

[Ἀπέλ]ονος Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ τοῦ χεῖλους μικροῦ χαλκίνου ἀγγείου, οὗτινος σώζεται μόνον τὸ τεμάχιον, ἐφ' οὗ ἡ ἐπιγραφή.

3.

Τῶι Ἀπέλωνι ἀνέθεκε Εὐδόνυμος.

Ἐπὶ τῆς ὀπισθεν ἐπιφανείας χεῖλους μικροῦ χαλκίνου ἀγγείου.

Ἐκ τοῦ ἀγγείου, ὅπερ ὁ Εὐδόνυμος ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα σώζεται ὀλόκληρος ὁ κύκλος τῶν χειλέων, κατεστράφη δὲ τὸ κάτω μέρος· ἐπομένως μετὰ δυσκολίας δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν, ἂν τοῦτο εἶχε σχῆμα φιάλης (patera) ἢ βαθυτέρου ποτηρίου (σκύφου ἢ ἄμβυκος).

4.

. . . Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ τεμαχίου χεῖλους μεγάλου ἀγγείου. Ἄξιον παρατηρήσεως ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῆ εἶναι ἢ κατ' ἰδιωτισμὸν τινα ἢ κατὰ λάθος τοῦ χαρακτοῦ γραφῆ Ὑπερτελεάτα.

5.

[Στέφα](;)νος Ἀγελαίου τοῦ Ἀριστοκράτους Ἐπιδαύριος το (;).

Ἐπὶ χαλκίνης λεπτῆς ταινίας.

Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ταινία αὕτη ἐξηκολούθει ὁμοιομόρφως στενουμένη καὶ πρὸς τὸ ἀπολεσθὲν μέρος, ἐφ' οὗ ὑπῆρχεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς, ὀφείλομεν τότε νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ἐλλείπει τὸ ἥμισυ περίπου αὐτῆς, καὶ δυνάμεθα νὰ συμπληρώσωμεν αὐτὴν ὡς ἐξῆς :

[Ἀπόλλωνι Ὑπερτελεάτα ἀνέθηκε Στέφα](;)νος Ἀγελαίου τοῦ Ἀριστοκράτους Ἐπιδαύριος τοθί(;).

Ἡ τελευταία λέξις, ἣν ὑπολαμβάνω ὡς τοθί (=τοῦτο ἢ ἐνταῦθα) δεικνύει ὅτι ἡ ἐπιγραφή, αὕτη ἦτο ἀναθηματικὴ. Ἐκ δὲ τῆς ἐν τῷ τέλει τῆς ταινίας μικρᾶς ὀπῆς ὑποθέτω, ὅτι αὕτη ἦτο προσηρμοσμένη ἐπὶ ἑτέρου μεγαλειότερου ἀντικειμένου, ὅπερ ὁ Στέφανος(;) ἀνέθηκεν εἰς τὸν Ὑπερτελεάτην Ἀπόλλωνα.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶν ἐσχηματισμένα δι' ὀπῶν καὶ οὐχὶ διὰ στιγμῶν ἀναγλύπτων, ὅπως ἐν ταῖς ἐπομέναις.

6.

. . . Τ Ε Λ Ε Α Τ Α

. . . [Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελεάτα.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 155, πλ. 0^μ, 028.

7.

. . . . Λ Ε Α Τ Α

. . . . [Ἀπόλλωνος Ὑπερτε]λεάτα.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 13, πλ. 0^μ, 028.

Τὸ ἔψιλον ἐν ταῖς δύο τελευταίαις ἐπιγραφαῖς ἔχει τὸ ὀρθογώνιον σχῆμα καὶ οὐχὶ τὸ κυρτὸν ὡς ἐν ταῖς ἐπομέναις. Ἐνεκα τούτου θεωρῶ αὐτὰς ὡς ἀνηκούσας εἰς ἐλληνικὴν ἐποχὴν.

8.

Πλόκαμος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ χαλκίνου λεπτῆς ταινίας.

Τὰ γράμματα τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς ὡς καὶ τῶν ἐπομένων σχηματίζονται διὰ μικρῶν ἀναγλύπτων στιγμῶν. Τὸ σχῆμα δ' αὐτῶν ἐποχῆς μεταγενεστέρως, μᾶς μεταφέρει ἐκ τῆς ἀρχαϊκῆς καὶ τῆς ἐλληνικῆς τῶν προηγουμένων ἐπιγραφῶν εἰς ἐντελῆ Ῥωμαϊκὴν ἐποχὴν.

9.

Φιλόκαλος Ἀσκληπιάδου πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ὁμοίας ταινίας τεθραυσμένης εἰς τεμάχια.

10.

Τίτος Κλαυδίου Ἡλιοδώρου Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου πυροφόρος.

Ἐπὶ ταινίας εἰς δύο ἐπίσης τεμάχια τεθραυσμένης.

11.

Δαμύλος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας.

Ἡ θέσις τῶν γραμμάτων καὶ ὁ κόσμος ἐν γένει τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἔχει τι τὸ περιέργον. Ἐκτός τοῦ ἐκ μικρῶν ἀναγλύπτων στιγμῶν περιθωρίου, τὸ ὁποῖον φέρουσιν αἱ πλείους τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πυροφόρων καὶ τῶν ἱερέων τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου, ἡ παρούσα φέρει προσέτι ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς καὶ κύκλον ἐκ τοιούτων στιγμῶν περικλείοντα τὰ γράμματα ΡΟΦΟΡΟΣΑΠ. Ἡ ἀρχὴ δὲ αὐτῆς εἶναι ἐν μιᾷ γραμμῇ, τὸ δὲ τέλος ἐν δυσί.

Ἐν τῇ λέξει Ὑπερτελεάτου ὁ χαρακτὴς ἐλησμένησεν νὰ θέσῃ τὸ πρῶτον Ε.

12.

Φίλων Ὑπερτελεάτου πυροφόρος.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἰσὶ λίαν ἀνώμαλα, ἡ δὲ ἀνάγνωσις ἐπίπονος.

Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι ὅτι ἐν αὐτῇ ἐλλεῖπει τὸ κύριον ὄνομα τοῦ θεοῦ, καὶ ἐτέθη μόνον τὸ ἐπίθετον Ὑπερτελεάτου.

13.

Ἀλέξανδρος πυροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τέσσαρα τεμάχια.

Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἔχει ὡραίαν πράσινον δξύδωσιν, αἱ δὲ στιγμαὶ τῶν γραμμάτων εἰσὶ βαθύτερον τοῦ συνήθους ἐγκεχαραγμέναι.

14.

... ΕΥΤ...ΙΟ...ΡΟΣ...Α.

Εὐτ[ύχ]ιο[ς πυροφό]ρος [Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτ]α.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τέσσαρα τεμάχια, ὧν τὸ μεγαλείτερον ἔχει μῆκ. 0^μ, 06 καὶ πλ. 0^μ, 02.

15.

.....ΡΟΦΟΡΟΣΑΠΟΛ(sic)ΩΝΟΣ

.....[πυ]ροφόρος Ἀπόλλωνος.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μῆκ. 0^μ, 14 καὶ 0^μ, 02 πλάτους, ὅπερ βαθμιαίως ἐλαττούμενον περιορίζεται εἰς 0^μ, 015 ἐν τῷ τέλει.

Ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῆ ὁ πυροφόρος ἔθηκε μόνον τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἀφήσας τὸ ἐπίθετον αὐτοῦ· τὸ ὄνομα δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος ἔγραψε δι' ἐνὸς μόνον λ, μᾶλλον ἴσως κατὰ λάθος ἢ κατὰ μίμησιν τῆς ἀρχαϊκῆς αὐτοῦ γραφῆς.

16.

...ΟΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

...[πυροφόρ]ος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας μῆκ. 0^μ, 18 πλ. 0^μ, 018.

17.

Χαίρας Ἀρτεμῆ π[υροφόρος Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια.

Τὸ ὄνομα Χαίρας ἴσως ἐγράφη κατὰ λάθος τοῦ χαρακτοῦ ἀντὶ Χαιρέας.

18.

... Τ Η Σ Π Υ Ρ Ο Φ Ο Ρ Ο Σ Α ...

[Πολυκρά]της πυροφόρος Ἀ[πόλλωνος Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 12, πλ. 0^μ, 02.

19.

Π Υ Ρ Ο Φ Ο

πυροφό[ρος]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 07 πλ. 0^μ, 021.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ, τῆς ὁποίας σώζεται μόνον ἡ ἀρχή, ὁ τίτλος τοῦ πυροφόρου εὐρίσκεται κατ' ἐξαιρέσιν πρὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ φέροντος αὐτόν.

20.

... Φ Ο Ρ Ο Σ ...

[πυρο]φόρος.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 04 πλ. 0^μ, 02.

21.

Σωσάρων Φιλοστράτου ἱερεὺς Ἀπόλ[λωνος] Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τέσσαρα τεμάχια.

Τὸ Σωσάρων ἐπαναλαμβάνεται καὶ ἐπὶ μιᾶς τῶν εἰς τὴν συλλογὴν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ἀνηκουσῶν ταινιῶν. (Ὅρ. Ἐφημ. Ἀρχαιολ. Περ. Γ' Τευχ. Α' καὶ Β' σελ. 81).

Σωσάριν εἶναι γνωστὸν ὡς ὄνομα γυναικός, Σωσάρων ὁμῶς νομίζω, ὅτι πρῶτον ἐν ταῖς παρούσαις ἐπιγραφαῖς ἀπαντᾷ.

22.

. . ΕΑΝΔΡΟΣΙΕΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

[Μ]εάνδρος ἱερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0^μ, 33, πλ. 0^μ, 22.

23.

... Α Σ Ο Η Σ Ι Μ Ο Υ Α Σ Ω ... Ι Ε ... Τ Ε Λ Ε Α Τ Α

[Ἀρσινέ]ας Ὀνησίμου Ἀσω[πίτης] ἱε[ρεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελεάτα.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0^μ, 20, πλ. 0^μ, 02.

Τὸ ὄνομα Ἀρσινέας, τὸ ὁποῖον πρῶτον ἴσως ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἀμέσως ἐπομένη ἐπιγραφῇ, ἐνόμισα ὅτι εὐλόγως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἱερέως, εἰς ὃν ἀνήκεν ἡ παρούσα ταινία.

24.

Εὐτυχᾶ Ἀρσινέας ἱ[ερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτα].

Ἡ παρούσα ἐπιγραφὴ κατ' ἐξαιρέσιν ἀναγινώσκειται οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀναγλύπτου μέρους τῶν στιγμῶν ἐξ ὧν σχηματίζονται τὰ γράμματα, ἀλλ' ἐκ τοῦ κοίλου αὐτῶν. Ἡ ἀνωμαλία αὕτη δύναται ἴσως ν' ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ χαρακτοῦ ἢ τοῦ ἰδίου ἱερέως, ὅστις ἐπροτίμησε νὰ προτάξῃ τὸ πατρωνυμικὸν τοῦ κυρίου ὀνόματος καὶ νὰ γράψῃ *Εὐτυχᾶ Ἀρσινέας ἀντὶ Ἀρσινέας Εὐτυχᾶ*.

Τὸ ὄνομα Ἀρσινέας, ὡς εἶπον ἤδη, νομίζω ὅτι ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ.

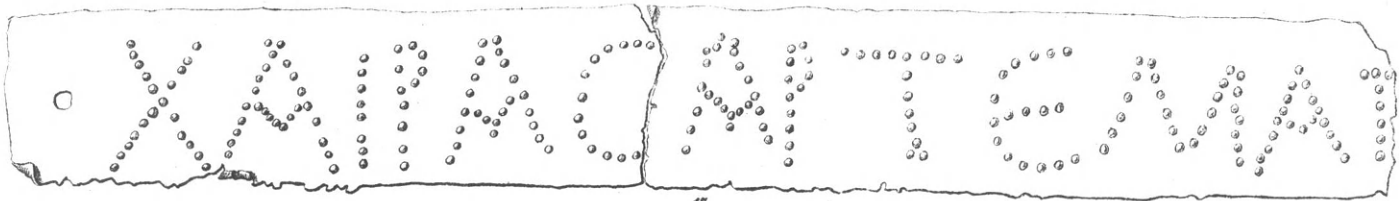
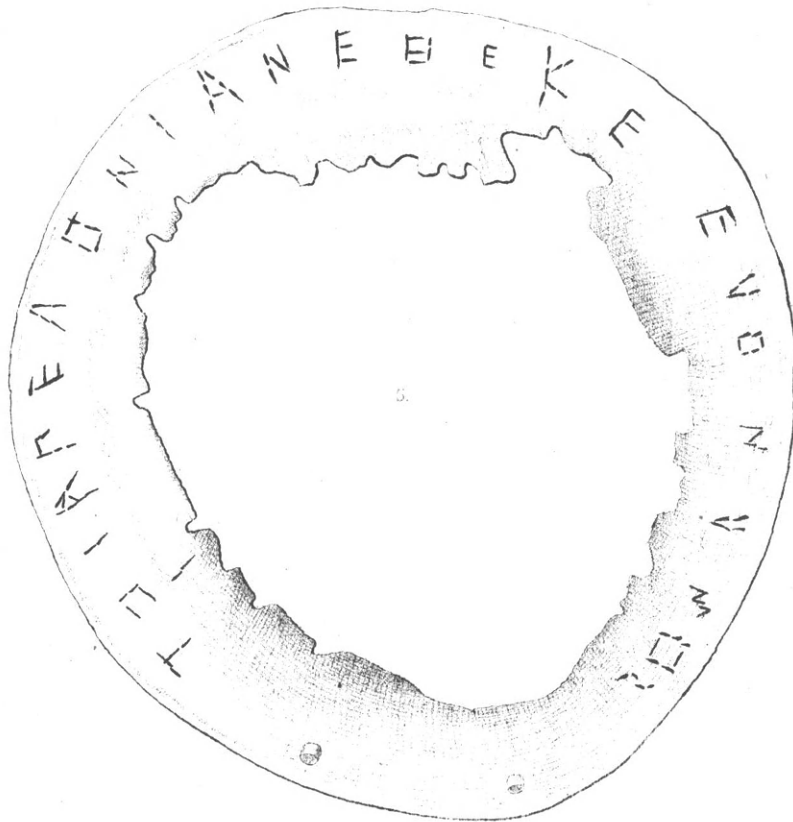
25.

ΑΣΩΠΟΣΙΕΡΕΥΣ ΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

Ἀσωπὸς ἱερεὺς [Ἀπόλλωνο]ς Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0^μ, 22, πλ. 0^μ, 018.

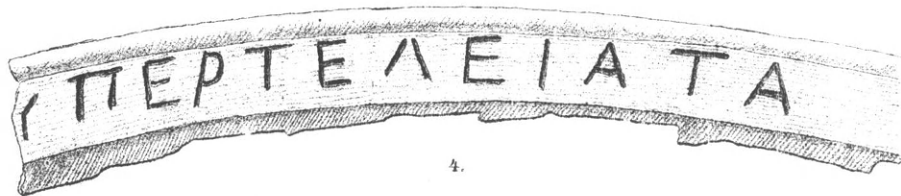
Ἐκ τοῦ θεοῦ Ἀσωποῦ τοῦ συζύγου τῆς Μετώπης καὶ τοῦ πατρὸς τῆς Αἰγίνης ὀνομάσθησαν διάφοροι ποταμοὶ καὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ἀνήρ ὁμῶς φέρων τὸ ὄνομα τοῦτο, νομίζω ὅτι τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν τῇ παρουσίᾳ ἐπιγραφῇ, ἐν τῇ κατωτέρῳ ὑπ' ἀριθ. 35 καὶ ἐν μιᾷ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ ὑπὸ τοῦ κ. Κουμανούδη.



17.



2.



4.

ΑΙΘΡΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

9.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΔΡΟΣΤΥΡΟ

13.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΔΡΟΣΤΥΡΟ

12.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΔΡΟΣΤΥΡΟ

11.

ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΡΧΙΝΕ

24.

ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΡΧΙΝΕ

36.

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΑΛΛΗΛΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚ Α

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΑΛΛΗΛΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚ Α

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΑΛΛΗΛΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚ Α

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΑΛΛΗΛΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚ Α

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΑΛΛΗΛΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚ Α

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΑΛΛΗΛΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚ Α

35.

Ο ΦΟΡΟΣ ΑΠΟ ΑΛΛΗΛΟΝΟΜΙΑΣ ΤΟΥ ΤΕΚ Α

ΤΑ ΕΝ ΘΕΙΩ ΚΑΙ ΑΙ

1.

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΛΟΓΩ ΤΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΛΟΓΩ ΤΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΛΟΓΩ ΤΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΛΟΓΩ ΤΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΛΟΓΩ ΤΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΛΟΓΩ ΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΤΩΝ

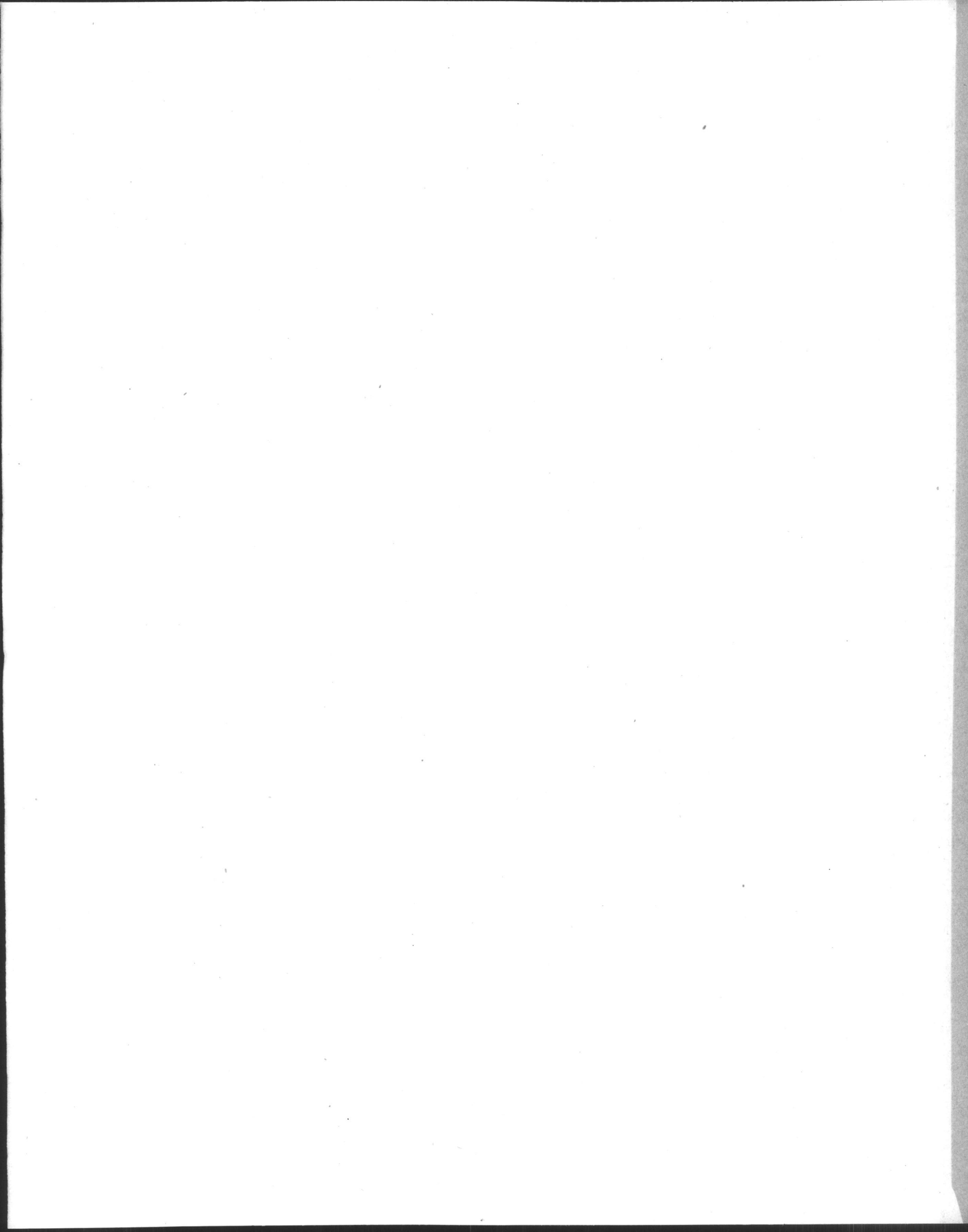
ΤΥΠΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΩΝ

ΕΡΩΤΑ ΔΕ ΔΙΩΝΕΤΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ

ΒΙΒΛΙΩΝ ΤΩΝ ΕΚΔΕΤΕΣΤΕΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ



26.

Σωθίνικο[ς] . . . πιτας ιερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0μ, 26, πλ. 0μ, 02.

Τὸ ὄνομα Σώνικος εἶναι γνωστόν· τὸ ὄνομα Σωθίνικος ὁμοίως τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ.

27.

...ΑΤΟΣΕΙ(sic)ΡΕΥΣΑΠΟΛΛΩΝΟΣ....

[Ἄρα]τος εἰρεὺς Ἀπόλλωνος [Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0μ, 13, πλ. 0μ, 02.

Ὁ χαρακτὴς κατὰ λάθος πιθανῶς ἔγραψεν εἰρεὺς ἀντὶ ἱερεὺς.

28.

ΣΩΙΝΕΙΣΟΣΙΕΡΕΥΣΑΠΟ.....

Σωίνειςος ιερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο μηκ. 0μ, 185, πλ. 0μ, 027.

Καὶ τὸ ὄνομα Σωίνειςος τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν τῇ παρούσῃ ἐπιγραφῇ. Ἡ ταινία εἶναι ἀκριβῶς τεθραυσμένη ἐπὶ τοῦ 7^{ου} γράμματος τοῦ ὀνόματος τούτου. Ἐκ τοῦ σωζομένου ὁμοίως μέρους αὐτοῦ πιθανολογεῖται ἡ ἀνάγνωσίς του ὡς C, ἀλλ' ἐνδέχεται νὰ ᾖ καὶ K. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἠθέλομεν ἔχει ἐπανάληψιν τοῦ ὀνόματος Σωίνικος μετὰ διαφόρου γραφῆς.

29.

...ΕΛΕΑΤΟΥΙΕΡΕΥ.

...[Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου] ιερεὺς[ς].

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0μ, 08, πλ. 0μ, 021.

30.

...ΗCΙΑ(sic)ΡΕΥΣΑΠΟΛ.....

[Ἡρακλ]ῆς ιερεὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0μ, 11 πλ. 0μ, 028.

31.

... Μ Ε Ρ Ι Ε Ρ Τ Ε Λ

... Μερ[κύριος] ιερ[εὺς Ἀπόλλωνος Ὑπερ]τελε[εάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0μ, 095, πλ. 0μ, 027.

32.

[Ἄ]πόλλωνος Ὑπερτελεάτου Ἐρωσάτ[ης Ἀμ]μόνιος....

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία τεμάχια.

Τὰ γράμματα *Ερωσα* εἶναι βέβαια· φαίνεται δὲ καὶ ὁ ἄνω ἀριστερὸς βραχίον τοῦ Τ, λείπει δὲ τεμάχιον ἐφ' οὗ ὑπῆρχε τὸ τέλος τῆς παρούσης λέξεως καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπομένης. Βεβαίως δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἐρώσης τινος γυναικός, ἥς τὸ ὄνομα ἤρχιζεν ἐκ Τ, ἀλλὰ περὶ ἱερέως τινός ἢ πυροφόρου, φέροντος τὸ πρῶτον ἤδη ἀπαντῶν καὶ κακόηχον ὄνομα Ἐρωσάτης ἢ Ἐρώσατος. Τὸ ξενικὸν δὲ τοῦ ὀνόματος τούτου μὲ ἐπεισεν ὅπως συμπληρώσω τὴν ἐπομένην λέξιν διὰ τοῦ ἐθνικοῦ Ἀμμόνιος (ἀντὶ Ἀμμώνιος κατὰ λάθος τοῦ χαρακτῆρος).

33.

Δ Α Μ Ο Κ Ω Ν Ο Σ Υ Π Ε Ρ Τ Ε Λ Ε Α Τ Α

Δαμοκ[λῆς] [Ἀπόλλ]ωνος Ὑπερτελεάτα.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο, μηκ. 0μ, 27, πλ. 0μ, 024.

34.

Π Ο Θ Ο Υ Μ Ε Ν Ο Π Ο Λ . . Ν Ο

Ποθούμενο[ς] [Α]πολλ[ων]ο[ς].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς τρία, μηκ. 0μ, 13, πλ. 0μ, 018.

35.

[Ἄ]σωπὸς Κανώπου

[Ἄ]πόλλωνος Ὑπερτελεάτου

Περὶ τοῦ ὀνόματος Ἄσωπὸς παράβαλε τὴν ὑπ' ἀριθ. 25 ἐπιγραφὴν.

Τὸ ὄνομα Κάνωπος εἶναι γνωστὸν ὡς ὄνομα πό-
λεως ἐν Αἰγύπτῳ. Τὸ πρῶτον δὲ, νομίζω, ἐν τῇ πα-
ρούσῃ ἐπιγραφῇ ἀπαντᾷ ὡς ὄνομα ἀνδρός.

36.

Κύνσηος ἰάρρευος Ἀπόλλωνος

Ἐπὶ ταινίας.

Τὸ ὄνομα Κύνσηος τὸ πρῶτον ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἐπι-
γραφῇ ταύτῃ. Εἶναι ἄρα γε διάφορος γραφῇ τοῦ
Ῥωμαικοῦ ὀνόματος Κοίντιος (Quintius); Τὸ πρῶ-
τον ὡσαύτως ἀπαντᾷ ἐνταῦθα καὶ τὸ ὄνομα ἰάρ-
ρευος.

37.

ΠΟΛΥΝΙΚΟCΑΡΙCΤΩΝΥΜΟ

Πολύνικος Ἀριστωνύμο[υ]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 19 πλ. 0^μ, 02.

38.

ΕΥΤΥΧΟCΓΛΟ

Εὐτυχος Γλο

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 10, πλ. 0^μ, 028.

39.

. . . . ΝΟΚΛΕΙ . . . ΛΑΟ

[Εε]νοκλεῖ . . . Λαο

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια, μηκ.
0^μ, 11, πλ. 0^μ, 03.

40.

. . . ΟΥΤΙΩΝ . . . ΥΠΕ

. . . ουτιων Ὑπε[ρτελεάτου].

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο ἐπίσης τεμά-
χια, μηκ. 0^μ, 12, πλ. 0^μ, 017.

41.

ΜΕΛΠΟΜΕΝΟ

Μελπόμενο[ς]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 10, πλ. 0^μ, 02.

42.

ΕΥΗΜΕΡΟ

Εὐήμερο[ς]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 19, πλ. 0^μ, 025.

43.

. . . . ΥΠΕΡΤΕΛ . . ΤΟΥ ΑCΩΠΙΤΗC

. . . [Ἀπόλλωνος] Ὑπερτελ[εα]του Ἀσωπίτης.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο τεμάχια μηκ.
0^μ, 16, πλ. 0^μ, 25.

44.

. . . . ΜΟΝΙΚ

[Δη]μόνικ[ος]

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ. 04 πλ. 0^μ, 02.

45.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟC ΛΕΟΥC . .

Ἀπολλώνιος [Εὐρυκ]λέους.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο ἐπίσης τεμά-
χια, μηκ. 0^μ, 14 πλ. 0^μ, 02.

46.

. . . . ΛΛΩΝΟCΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

[Ἀπό]λλωνος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 16 πλ. 0^μ, 03.

47.

.....ΝΟΣΥΠΕΡΤΕΛΕΑΤΟΥ

... [Ἀπόλλω]νος Ὑπερτελεάτου.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 145, πλ. 0^μ, 03.

48.

ΑΠΟΛΛΩΝΟ.....

Ἀπόλλωνο[ς].....

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 12 πλ. 0^μ, 019.

49.

...ΟΛΛΩΝΟΣΥΠ.....

[Ἀπ]όλλωνος Ὑπ[ερτελεάτου].....

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 10 πλ. 0^μ, 02.

50.

.....ΛΩΝΟΣ

... [Ἀπόλ]λωνος.

Ἐπὶ ταινίας μηκ. 0^μ, 07 πλ. 0^μ, 028.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἔληγε διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀπόλλωνος ἄνευ τοῦ ἐπιθέτου Ὑπερτελεάτου.

51.

...ΛΑΡ...ΗΧΙΟΣ

...λαρ...ηχιος.

Ἐπὶ ταινίας τεθραυσμένης εἰς δύο μηκ. 0^μ, 185. πλ. 0^μ, 028.

Ἐκτὸς τῶν ἄνω ἐπιγραφῶν εὔρον ὡσαύτως πολλὰ τεμάχια μὴ προσαρμοζόντα πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν καὶ σώζοντα ἐπ' αὐτῶν μεμονωμένα γράμματα ἢ ἀνάγλυπτα κοσμήματα.

Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΙΝΑΣ ΕΞ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΑΣ.

Ἐν τῷ Γ' τεύχει τοῦ λήξαντος ἔτους, σελ. 134 ἐξεδόθησαν δύο ψηφίσματα ἐξ Ἐλευσίνος ὑπὲρ τινος Ἀριστοφάνους Ἀριστομένου Λευκονοέως, τὰ μὲν ἄλλα πάνυ καλῶς καὶ ὀρθῶς· ὀλίγα δὲ τιν' αὐτῶν χωρία, ἀσυμπλήρωτα καταλειφθέντα, νομίζω ὅτι δύνανται νὰ συμπληρωθῶσιν ὅπως κατωτέρω θέλει υποδειχθῆ, καὶ τινὰ τῶν συμπληρωθέντων νὰ ἐπανορθωθῶσιν. Ἀλλὰ πρὸ τούτου σημειωτέον ὅτι Ἀριστοφάνης Λευκονοεὺς ἀπλῶς ἄνευ τοῦ ὀνόματος τοῦ πατρὸς ἀναγράφεται ὡς τριήραρχος ἐπὶ τοῦ Λαμιακοῦ πολέμου παρὰ Boeckh Urkund. ü. d. Att. Seew. XVII, α, στ. 102.

Τῆς Α' ἐπιγραφῆς τὸ ἐν τέλει τοῦ στίχ. 29 καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ 30 κενὸν συμπληρωτέον ἐμ Παράκτω[ι Ἀπατο]υρίων τῆι θυσίαι, καθ' ἃ ἤδη καὶ ὁ

κ. Σ. Δραγούμης προείκασε. Τὸ δὲ ἐν τέλει τοῦ στίχ. 30 δὲν διστάζομεν νὰ συμπληρώσωμεν Ἀρτέμιδι τῆι [Ἀγροτέρα]ι· διότι ἡ μὲν Ἀγροτέρα Ἀρτεμις ὁμολογουμένως ἐλατρεύετο ἐν Ἀττικῇ, ὡς φαίνεται ἔκ τε τῆς παρὰ C. I. A. I, ἀρ. 273 σελ. 145 στ. 11 ἐπιγραφῆς καὶ καὶ ἐκ τῶν ἐφηβικῶν τῶν ὑπὸ Σ. Κουμανούδη ἐκδεδομένων ἐν Φιλίστ. τόμ. Α', σελ. 40 ἐξ. Πίν. Α', στίχ. 7 καὶ Πίν. Β', στίχ. 8. Πρβλ. καὶ Ξενοφ. Κυνηγ. 6, 13 ὅτι δὲ καὶ ἐν Φυλῇ ἐγένετο εἰς αὐτὴν θυσία, μαρτυρίαν περὶ τούτου δὲν δύναμαι νὰ φέρω, εἶνε ὅμως πιθανώτατον, ὡς ἐν τοῖς ὀρεινοῖς μάλιστα χωρίοις λατρευομένης τῆς θεᾶς. Ἄλλως δὲ οὐδὲν ἄλλο ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος φαίνεται ἀρμόζον εἰς τὴν ἐπὶ Φυλῇ λατρευομένην Ἀρτεμιν.

Τοῦ στίχ. 36 τὸ τέλος καὶ τοῦ 37 ἡ ἀρχὴ ὀρθότατα, νομίζω, συμπληροῦται αὐτοῦ [καὶ τῆς μερῆς] τῆς εἰς ἑαυτοῦς. Ὅπως πολλάκις εὐρίσκεται εὐνοια, δικαιοσύνη, φιλοτιμία, φιλοστοργία εἰς τινα, οὕτως ὀρθότατα δύναται νὰ λέγηται μέριμνα εἰς τινα.

Τὸ τέλος τοῦ στίχ. 42 συνεπλήρωσεν ὁ ἐκδότης, μετὰ τινος δισταγμοῦ, ὅ,τι ἂν αὐτοῖς ἐκλογιζόμενοι [γράφων]ται, διότι ἐνόμισε, φαίνεται, ὅτι οἱ αἰρεθέντες ἵνα φροντίσωσι περὶ τῆς εἰκόνας τοῦ στρατηγοῦ, οἵτινες ἔμελλον νὰ παραγγείλωσιν εἰς τοὺς τεταγμένους ἐν Ἐλευσίνῃ καὶ ἐν Πανάκτῳ καὶ ἐπὶ Φυλῆ νὰ εἰσφέρωσιν, αὐτοὶ ὄφειλον καὶ νὰ ὀρίσωσι τὸ ποσὸν τὸ εἰς ἕκαστον ἀναλογοῦν. Ἄλλὰ τοῦτο μὲν δὲν εἶνε βέβαιον· ἀμφιβάλλω δὲ καὶ ἂν τὸ τοιοῦτον ἐδύνατο νὰ ἐκφρασθῆ διὰ τοῦ ἐκλογιζόμενοι γράφονται αὐτοῖς· διότι ἐκλογιζόμενος γράφομαι τινι δὲν μοι φαίνεται ἑλληνικὴ φράσις, ἢ τοῦλάχιστον δὲν παρέχει τὴν ἀπαιτουμένην ἔννοιαν. Νομίζω ὅτι ὀρθότερον συμπληροῦται ὡς ἐξῆς: ὅ,τι ἂν αὐτοῖς ἐκλογιζόμενοι [εἰς γένη]ται, ὁ ἔ. ὅ,τι εἰς αὐτοὺς (τοὺς τεταγμένους) ἀναλογήσῃ, ὅτι εἰς ἕκαστον αὐτῶν πέσῃ, ἀφ' οὗ ὑπολογίσωσι. Τὴν ἔννοιαν ταύτην (τοῦ ἕκ τινος λογιζομένου προκύπτω, ἐξάγομαι) ἔχει τὸ γίγνομαι καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι καὶ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς πολλαχοῦ. Ἰδ. Dittenberger Syllog. 353, 64 καὶ 66 = Ἀθην. Γ. 4 σελ. 371 «προσκομιεῖται τὸ γιγνόμενον αὐτῶ».

Τὸν στίχ. 48 συμπληροῦμεν ἡμεῖς καὶ ἀποδοῦσ[ι τὰς εὐθύνας]· διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι οἱ ἀναλαμβάνοντες ἐπιμέλειάν τινα μετὰ χρηματικῆς διαχειρίσεως ὄφειλον νὰ δίδωσι λόγον καὶ εὐθύναν, πρὶν ἐπαινεθῶσι καὶ στεφανωθῶσιν. Ἰδ. τὰς ἐπιγραφὰς, ἀς ἐξέδωκεν ὁ Σ. Κουμανούδης Φιλίστ. Τόμ. Α', σελ. 190 ἐξ. (Köhler C. I. A. II, 114) στ. 13, 29, 46 καὶ Τόμ. Γ', σελ. 463 (Köhler C. I. A. II, 314) στίχ. 47 καὶ Τόμ. Δ', σελ. 90 (Köhler C. I. A. 307) στ. 20 κ. ἀλχ. Ὅ,τι φαίνεται ἀσύνηθες ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιγραφῇ εἶνε ἡ χρῆσις τοῦ ἀποδιδόναι ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ διδόναι τὰς εὐθύναν, ὅπερ οὐ μόνον ἐν ταῖς παρατεθείσαις ἐπιγραφαῖς, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἄνευ τῆς προθέσεως εὐρίσκεται. Ἡ φρ. ἀποδίδωμι εὐ-

θύνας εἶνε μὲν λογικῶς ὀρθή· διότι καὶ ὀφείλονται αἱ εὐθύναι, ὅπως πολλάκις, λέγεται καὶ ὁ συνώνυμος τῇ εὐθύνη λόγος ἐνίοτε εὐρίσκεται ὅτι ἀποδίδεται, ἰδ. Αἰσχ. κ. Κτησιφ. § 21. «ἐνεχυράζει τὰς οὐσίας ὁ νομοθέτης τὰς τῶν ὑπευθύνων, ἕως ἂν λόγον ἀποδῶσι τῇ πόλει». Παράδειγμα ὁμοῦς αὐτῆς δὲν εὔρον.

Ἐν τῇ Β' ἐπιγραφῇ τὸν στίχ. 7 συμπληροῖ ὁ ἐκδότης ἐν ταῖς σημειώσεσι διετέλεσε [ἢ ἀναλώσας ἐξ ἐ]δίων, ἀλλὰ μετὰ τινος δισταγμοῦ, καὶ δικαίως· διότι οὐ μόνον τὸ ἀναλώσας (ἀντὶ τοῦ ἀναλίσκων) διετέλεσεν εἶνε ἥττον ἑλληνικόν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐν τῷ ἐπομένῳ στίχῳ ἐπιμελείαι μένει ἀνεξήγητον. Ἡμεῖς ἀναπληροῦμεν τὸ κενὸν τοῦ τε 7^{ου} καὶ τοῦ 8^{ου} στίχου γράφοντες διετέλεσε [ἢ ἐν τῇ τῶν ἐφο]δίων ἐπιμελείαι οὔτε τὴν τοῦ ἑαυτοῦ σώματος ἀσφάλειαν οὔτ' ἄλλο οὐδὲν] πρόσθεν τιθέμενος κτλ. Ἡ ἐπιμέλεια τῶν ἐφοδίων ἐν πολέμῳ δὲν εἶνε οὔτε μικρὸν οὔτε ἀκίνδυνον ἔργον.

Ὁ στίχ. 10 συμπληροῦται ὡς ἐξῆς: τῆς τε τῶν [τειχῶν ἐπισκευῆς], ὅπως ὑπάρχει πλήρης ἡ φράσις ἐν στίχῳ 15, ἔνθα μνημονεύονται τὰ ἐπὶ τῆς δευτέρας στρατηγίας τοῦ Ἀριστοφάνους ἔργα.

Ὁ δὲ στίχ. 15 ὡς ἐξῆς: καὶ τῆς [φυλακῆς τῶν φρουρίων] Ἐλευσῖνος καὶ Πανάκτου καὶ Φυλῆς. Ἄν τὰ γράμματα τούτου τοῦ συμπληρώματος ὑπερτεροῦσι κατὰ δύο τὰς στιγμὰς τοῦ χάσματος, τὸ σύνολον ὁμοῦς τῶν γραμμάτων τοῦ ὅλου στίχου δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τὸν ἐν ἄλλοις στίχοις.

Ὁ στίχ. 16 συμπληρωτέος: ἐπιμελήθη δὲ καὶ ὅπω[ς οἱ εἰσφερόμενοι φόρ]τοι μετ' ἀσφαλείας εἰσενεχθῶσιν. Ὅτι τὰ φορτία τὰ ἐν καιρῷ πολέμου εἰσαγόμενα εἰς τὰς πόλεις ἢ τὰ φρούρια ἐκινδύνουν παρὰ τῶν πολεμίων εἶνε φανερόν. Ὅτι δὲ ἐνταῦθα δὲν μετεχειρίσθη ἐπ' αὐτῶν τὸ ῥῆμα ἄγω, ἀλλὰ τὸ εἰσφέρω, τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι δὲν μετεχομίζοντο διὰ πλοίων ἢ ὑποζυγίων, ἀλλὰ διὰ δούλων, ἄγνωστον πόθεν καὶ διὰ τί.

Ὁ στίχ. 17 συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἐκδότου καὶ ἰδία [πολλὰς καὶ μεγάλας] χρείας παρεχόμενος, ὅπως κεῖται ἡ αὐτὴ φράσις καὶ ἐν τῷ στίχῳ 2. Ἄλλὰ δὲν παρετηρήθη ὅτι ἡ ἀμέσως ἐπομένη

πρότασις εἰς ἃς ἂν αὐτὸν παρακαλῆι στερεῖται τοῦ ὑποκειμένου καὶ ἀναγκάζει νὰ ζητήσωμεν αὐτὸ ἐν τῷ γάσματι. Νομίζω ὅτι ὀρθότερον συμπληροῦται ὁ στίχος διὰ τῶν ἐξῆς καὶ ἰδία [παντὶ τῷ δεομένῳ] χρείας παρεχόμενος, εἰς ἃς ἂν αὐτὸν παρακαλῆι] (ὁ δεόμενος) (1). Ἡ φράσις χρείας παρέχεσθαι τινὶ καὶ ἄνευ τινὸς ἐπιθέτου εὐρίσκειται πλειστάκις ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς μάλιστα τούτων τῶν χρόνων, τῶν μακεδονικῶν. *Id. C. I. A. II, 312, στ. 15 καὶ 22. 317, στ. 16. 318, στ. 4. κ. ἄ. πλλχ.*

Ἐπειδὴ δ' ἐνταῦθα γίνεται λόγος περὶ συμπληρώσεως ἐπιγραφῶν ἐξ Ἐλευσίνος, δὲν εἶνε ἴσως ἄτοπον νὰ συμπληρώσωμεν καὶ ἄλλης τινὸς ἓνα στίχον καταλειφθέντα μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κολοβόν, παρ' οὐδενὸς δὲ ἄλλου συμπληρωθέντα ἐν ταύτῃ τῇ ἔφημερίδι, ἂν καὶ ἔμαθον ὅτι καὶ ἄλλοι διεῖδον ὀρθῶς τὸ ἐλλεῖπον. Ἐν σελ. 70-74 τοῦ 1884 ἐξε-

δόθη ψήφισμα ὑπὲρ τινος Δαμασίου Διονυσίου Θηβαίου, τοῦ ὑποίου τὸ ἐπιτήδευμα εἶνε πρόδηλον ἐκ τῶν στίχ. 6 καὶ 12—ἦτο χοροδιδάσκαλος—τὰ μὲν ἄλλα πάνυ ὀρθῶς· ὁ δὲ στ. 11 κατελείφθη ἀτελής διὰ τὸ δυσανάγνωστον τῶν τελευταίων αὐτοῦ γραμμάτων. Καὶ πρὶν ἰδῆ τις τὸν λίθον, δύναται ἀσφαλῶς ἐκ τῶν συμπαρομένων, ὡς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ γραμματικοί, νὰ εἰκάτῃ τὸ ἀληθές, συμπληρῶν ὡς ἐξῆς: παρασκευάσας τοῖς αὐτοῦ [τέλεσι] χοροὺς δύο, ὁ ἐ. ἰδίῳ αὐτοῦ ἀναλώμασι. Πρὸβλ. Δημοσθ. κ. Φιλίπ. Β', § 30. « Χερσόνησον δὲ τοῖς αὐτοῦ τέλεσι διορύξει »; Θουκ. Δ', 60, 2 « κακῶς τε ἡμᾶς αὐτοὺς ποιούντων τέλεσι τοῖς οἰκείοις », Γ', 16, 3 « τοῖς ἰδίῳις τέλεσι ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1885.

I. ΠΑΝΤΑΖΙΑΔΗΣ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚ ΔΕΛΦΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ.

(Ἐφ. Ἀρχ. 1883, σελ. 161.)

Δὲν εἶναι περιττόν, νομίζω, νὰ δημοσιεύσω ἐν-

ταῦθα, πῶς φαίνονται μοι συμπληρωτέοι οἱ πρό-
τοι στίχοι τῆς περὶ τῶν χειμερινῶν Σωτηρίων ἐπι-
γραφῆς, ἐπειδὴ τὸ ἀντίγραφόν μου περιέχει γράμ-
ματὰ τινα, ἃ δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἐνταῦθα πρόφῃ
δημοσιευθέντι.

..... πρεσβε]υτᾶν ἐξαποσταλέντω[ν
ποτὶ τὸ κ]οινθ[ν τῶν τεχνι-
τᾶν τῶν ἐξ Ἴσθμοῦ καὶ Ν]εμέας Πολίτα τοῦ Ἀσάνδρου, Νικαρέτου
τοῦ Ἀρ[τιχάρους, ο]υ τοῦ Πολεμά[ρχου ἐπι-
τᾶν ἐπαγγελίαν τῶν χ]ειμερινῶν Σωτηρίων, ὥστε καταγωνίζασθαι
τῷ θε[ῶι ε]πιετη' συ
..... τοῖς π]αρακαλειμένοις καὶ ἐξαπέστειλαν τοὺς ἀγωνι-
ζομέ[νους τῷ θε]ῶι δωρεάν κτλ.

Πρὸ τοῦ ποτὶ ἐν τῷ Α^ο στίχῳ δύναται τις νὰ γράψῃ εἰς Θήβας, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν τεχνιτῶν τῶν ἐκ Θηβῶν διδάσκει, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τοῦ ἐν Θήβαις συντελοῦντος θιάσου (Bull. de corr.

(1) Ἐμαθον παρὰ τοῦ κ. Μυλωνᾶ ὅτι ὁ κ. Εὐστρατιάδης προτείνει τὴν συμπλήρωσιν [ἐκάστω τῶν Ἐλευσινίων]. Ἴσως αὐτὸς εὔρε τὸ ὀρθότερον.

hell. IV, σελ. 335), κατ' ἐλάχιστον πολλῶ μᾶλλον περὶ τούτου, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν μέχρι νῦν γνωστῶν (πρὸβ. Foucart, Revue Arch. 1870-71, σελ. 107 = Le Bas II, 116 a, καὶ Εὐστρατιάδην, Ἀρχ. Ἐφημερ. II περ., ἀρ. 443).

Ἀρ[τιχάρους ἔγραψα ἐν τῷ Β^ο στίχῳ, διότι Νικαρέτος τις ὁ Ἀντιχάρους ἦτο σύγχρονος Πολίτα

τοῦ Ἀσάνδρου (Wescher et Foucart, ἀρ. 32 καὶ 33), ὃς πολλάκις ἀπαντᾷ ἐν ταῖς πολυαριθμοῖς Δελφικαῖς ἐπιγραφαῖς τοῦ μὲν ὡς μάρτυς, τοῦ δὲ ὡς βεβαιωτῆρ ἢ ὡς γραμματεὺς (ὄρα Wescher et Foucart, 234, 424, 444, Rangabé, Ant. Hel. 911, 922, 923, Haussoullier, Bullet. de corr. hell. V, ἀρ. 37) καὶ ἀλλ.), καὶ πιθανόν μοι φαίνεται, νὰ ᾔηται ὁ αὐτός, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ἡ ἐν λόγῳ ἐπιγραφή. Δύναται οὕτως ν' ἀναχθῆ ἡ ἐπιγραφή εἰς μέσον τὸν Β^{ον} π. Χ. αἰῶνα ἢ εἰς τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἡμισυ· ὁ Πολίτας γὰρ ἐκεῖνος ἔζη κατὰ τοὺς χρόνους τῶν ἱερέων Ἀμύντα καὶ Ἀνδρονίκου, Ἀνδρονίκου καὶ Πραξία, Ἄρχωνος καὶ Ἀθάμβου (A. Mommsen, Philologus, τόμ. XXIV, σελ. 8).

Τὸ μνημονευθὲν ἐν τῇ Ἐφημερίδι ταύτῃ (1883, σελ. 164) τιμητικὸν ψήφισμα ἐξεδόθη ἐν ῥωσικῷ «Περιοδικῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας» (ἔτος 1884, XI, σελ. 38).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1884.

Α. ΝΙΚΗΤΣΚΗ.

ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΑΙ

ΑΝΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

Κατὰ τὴν μεσημβρινὴν κλιτὺν τοῦ λόφου τῆς Μουνυχίας, ἐκεῖ ἔνθα ὁ κ. Ἄν. Τσόγας ἔσκαψεν εἰς θεμελίωσιν ἑαρινοῦ θεάτρου, ἀνευρέθη ἐν τοῖς χώμασι βᾶθρον κεκολοβωμένον λίθου φαιοῦ, ὕψους 0,64, πλάτους 0,40, πάχους 0,32, φέρον πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν λείψανα μικρὰ τοῦ συνήθους διακόσμου, ὄρμου δηλ. ἀπλοῦ καὶ κυματίου ὑπὸ τοῦτον. Εὐθὺς μετὰ τοῦτο ὑπάρχει τρίστιχος ἐπιγραφή ἀναθηματικὴ ἡδὲ:

.. ΡΕΥΣΦΟΡΜ.. ΗΔΥΛΟΥ
 . ΛΕΥΣΙΝΙΟΣΑΣΚΛΗΠΙΩΙ
 ΓΙΕΙΑΑΝΕΘΗΚΕ

Ἴε]ρεὺς Φορμ[ίω]ν Ἡδύλου
 Ἐ]λευσίνιος Ἀσκληπιῶ
 καὶ Ὑ]γιείᾳ ἀνέθηκε.

Ἐγγὺς τοῦ χώρου ἔνθα ἀνευρέθη ἡ ἐπιγραφή φαί-

νονται ὑπὸ τὰ χώματα τοῖχοί τινες πρὸς διαφόρους διευθύνσεις κεκαλυμμένοι ὑπὸ τὸ χῶμα, οὓς μόνον ἡ τελεία ἀνασκαφὴ δύναται ν' ἀναδείξῃ καὶ ἀσφαλίσῃ, ἂν ἀνήκον εἰς ἱερόν τι ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐπιγραφή. Ἴσως ἐκεῖ που ὑπῆρχε ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Ἐπὶ τούτοις δὲν κρίνω ἀπὸ σκοποῦ νὰ σημειώσω σχετικῶς πρὸς τὴν θέσιν, ἐν ἣ εὐρέθη ἡ ἐπιγραφή, ὅτι ὀλίγον πρὸς Β. τοῦ μέρους τούτου ἀνευρέθη πρό τινων ἐτῶν καὶ ὀρόσημον μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς:

Η Ο Ρ Ο Σ	Ἄρος
Τ Ο Η Ι Ε Ρ Ο	τοῦ Ἱεροῦ

ὅπερ ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ Παρνασσῷ (Τ. στ'. τεύχ. Β'. καὶ Γ'. σ. 248).

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 4 Φεβρουαρίου 1885.

ΙΑΚ. Δ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ.

//// Ε Τ Η Φ Ι Λ Ο Χ Α Ρ ////
 //// Ρ Ν Ε Ω Σ Θ Υ Γ Α Τ Η Ρ ////
 //// Ι Σ Α Π Ο Λ Η Ξ Ι Δ Ο Σ
 Α Ν Ε Θ Η Κ Ε
 Π Α
 Π Α Ν Δ Ι Ο Σ Ε Π Ο Η Σ Ε

Φιλαρ]έτη Φιλοχάρ[ους
 Ἀχα]ρνέως θυγάτηρ . . .
 . . . Ἀπόλη]ξίς Ἀπολήξιδος
 ἀνέθηκε.

Πα.
 Πάνδιος ἐπόησε.

Ἡ ἐκδιδόμενη ἐνταῦθα ἐπιγραφή καίπερ μικρὰ καὶ κολοβή, εἶνε ἡμῖν λίαν ἀσπαστὴ καὶ εὐπρόσδεκτος, διότι ἐξ αὐτῆς μαθάνομεν κατὰ πρώτην φοράν ὄνομα τεχνίτου γνωστοῦ ἡμῖν τέως ἐκ μόνου τοῦ Θεοφράστου. Εὐρέθη νεωστὶ ἐπὶ εὐμεγέθους μαρμαρίνου βᾶθρου, ἐντετειχισμένου ἐν τῷ δυτικῷ τῆς Ἀκροπόλεως τοίχῳ, παρά τὴν πύλην

τὴν ὑπὸ τοῦ Beulé ἀνακαλυφθεῖσαν, καὶ ἐδημοσιεύθη μὲν ἤδη ὑπ' ἐμοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 353 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος Ὁρας τοῦ παρελθόντος ἔτους, δὲν ἀπηξίωσα δὲ νὰ τὴν ἀναδημοσιεύσω καὶ ἐνταῦθα, ἵνα καταστήσω αὐτὴν γνωστοτέραν, καὶ μάλιστα τοῖς ἀλλοδαποῖς, οἷς ἡ ἐφημερίς Ὁρα ἤκιστα ἢ ὀλίγον προσιτὴ εἶνε. Ὁ ἀνδριαντοποιὸς Πάνδιος ἦτο ἡμῖν μέχρι τοῦδε, ὡς ἐρρέθη, γνωστός μόνον ἐκ τῆς περὶ φυτῶν ἱστορίας τοῦ Θεοφράστου (Βιβ. 9, κεφ. 13. § 4), ὅστις ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ ὅτι παρεφρόνησε φαγῶν καρπὸν τινα δηλητηριώδη, ἐνῶ εἰργάζετο ἐν τῷ κατὰ τὴν Τεγέαν ἱερῷ. Ἡ κοινὴ γραφὴ τοῦ ὀνόματος εἶνε *Παρτίος*, ἐξ ἧς προέκυψε σύγχυσις πρὸς τὸν ἐκ Χίου τεχνίτην *Παρτίαν* (Welcker Kunstbl. 1827, n. 83). Ὁ Schneider ἀντικατέστησεν ἐξ ἄλλων χειρογράφων τὴν γραφὴν *Παρτίος* διὰ τῆς Πάνδειος, καὶ ταύτην παρεδέχθη καὶ ὁ νεώτερος ἐκδότης τοῦ Θεοφράστου Wimmer. Ἡ ἀπορία λοιπὸν περὶ τῆς ὀρθῆς γραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ τεχνίτου Πανδίου λύεται νῦν διὰ τοῦ λίθου τούτου, ἔχοντος ἀναμφιβόλως πολὺ μεγαλειότερον τὸ κῦρος ἢ ἅπαντα τὰ χειρόγραφα τοῦ Θεοφράστου, πιστοῦται δ' ἐπομέ-

τως, ὅτι ἡ ὀρθὴ γραφὴ τοῦ ὀνόματος εἶνε *Πάνδιος*.

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ἀνήκοντα, ὡς ἐκ τοῦ σχήματός των φαίνεται, εἰς τὸ πρῶτον ἡμῖσι περίπου τῆς 4^{ης} π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, παρέχουσιν ἡμῖν τὸ ἐνδόσιμον νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ὁ Πάνδιος ἤκμαζε περὶ τοὺς χρόνους τούτους· εἰκότως δὲ τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Τεγέᾳ, ἐν ᾧ ἐργαζόμενος ἐξέστη τῶν φρενῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἦ τὸ πρῶτον, ἀλλὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀλέας Ἀθηναῖς, τοῦ ὁποῦ ἀρχιτέκτων ἐγένετο κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Πausanίου (Βιβ. 8, 45, 4.) ὁ Σκόπας. Κατὰ ταῦτα ὁ Πάνδιος ἦτο καλλιτέχνης σύγχρονος τοῦ Σκόπα ὅν καὶ εἰργάσθη πιθανώτατα ἐν Τεγέᾳ. Δὲν ἦτο λοιπὸν κοινὸς καὶ τετριμμένος τεχνίτης, συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ Σκόπα εἰς τὸν ναὸν ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος προεῖχε πολὺ καὶ εἰς κατασκευὴν τὴν ἄλλην καὶ εἰς μέγεθος ὄλων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ναῶν.

Ἐν τῷ 5^ῳ στίχῳ ὑπάρχουσι δύο γράμματα ἀμυδρῶς ἐγκεχαραγμένα Π Α κατὰ λάθος φαίνεται τοῦ χαρακτοῦ, θελήσαντος νὰ χαράξῃ ἐκεῖ πρῶτον τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ.

Α Ρ Τ Ε Μ Ι Δ Ι Δ Ε Λ Φ Ι Ν Ι Α
Α Ι Σ Χ Υ Λ Ι Σ Σ Α Τ Υ Ρ Ο Ι Κ Ο Ρ Α Γ Υ Ν Α Φ Ι Λ Ο Ξ Ε
Ν Ι Δ Α Α Μ Ο Υ Μ Ε Ι Τ Ο Ι Λ Ε Ι Τ Ο Ρ Ε Υ Σ Α Ν Σ Α

Ἀρτέμιδι Δελφινία
Αἰσχυλῆς Σατύροι κόρα, γυνὴ Φιλοξενίδα Ἀμουμείτοι λειτορεύσανσα

Ἐξ ἐκτύπου χαρτίνου καὶ ἀντιγράφου ἀποσταλέντος μοι πάνυ φιλοτίμως ὑπὸ τοῦ φίλου καθηγητοῦ τοῦ ἐν Λαρίσση Γυμνασίου, Ἡλιάδου Βεζάνου.

Αἰσχυλῆς Σατύροι. Τὸ ὄνομα Αἰσχυλῆς εὗρηται καὶ ἐν ἄλλῃ Θεσσαλικῇ ἐπιγραφῇ Leake NG. III, 382, καὶ 361 C. I. G. 1767. Hermann Collitz Sammlung der Griech. Dialekt-Inschriften 368, ἀλλαγοῦ δὲ Αἰσχυλῆς H. Collitz αὐτόθι, 1283.

Λειτορεύσανσα ἀντὶ λειτορεύσανσα = λειτουργήσανσα τ. ἔ. ἱερατεύσανσα ἐκ τοῦ ἄρσ. λειτορεύσανς, ἀνάλογα τοῦ τύπου τούτου τὰ «καταθῆνς» Cauer² 112, στ. 11. 12 «πάνσανς» = πάσανς αὐτόθι 122, στ. 8. «ἀποδιδόνσα» 132, στ. 23. «καθιστάνσα» 132, 25. Τὸ ἄρσεν. τῆς μετοχῆς τοῦ ἐνεστώτος ἐν τῇ αὐτῇ σημασίᾳ ἅπαντ' ἐν ἄλλῃ Θεσσαλικῇ ἐπιγραφῇ, Hermann Collitz αὐτόθι, 1332. Λειτορεύοντος τοῦ Ἀσκλαπιοῦ κτλ. καὶ 1329 Ἀγαθῆ τύχα· λειτορεύοντος τοῦ Ἀσκλαπιοῦ Ἀντιμάχοι κτλ. πρβλ. καὶ Ἡσύχιον ἐν λέξει λείτορες καὶ λείτιρη = ἰέρειαί, καὶ Καλλιμ. ἀποσπάσμ. 123, 2.

Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΤΥΡΝΑΒΟΥ.

Ὁ κ. Ἀθ. Δημητριάδης, ἔφορος τῶν ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θεσσαλίας ἀρχαιοτήτων, γράφει πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν τὰ ἑξῆς :

« . . . Ἐπισκευαζομένης τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου τῶν Βλάχων ἀνευρέθησαν τὸν Μάρτιον τοῦ 1884 ἐν αὐτῇ δύο λίθοι ἐνεπίγραφοι. Καὶ ὁ μὲν εἰς ἔχει ὕψος 0,72, πλάτος ἄνω μὲν 0,53 κάτω δὲ 0,72, καὶ πάχος 0,25. Ἐπὶ τῆς προσθίας δὲ μόνης λείας ἐπιφανείας αὐτοῦ ὑπάρχουσιν ἄνω μὲν τριῶν ἀναγεγλυμμένων προτομῶν ἴχνη, ἀποκεκρουσμένα τὸ πλεῖστον, κάτωθεν δὲ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος IC καὶ ὑπὸ τοῦτο τὰ ἑξῆς γράμματα :

ΚΕΡΔΩΝΝΕΙΚΗΣΑΝΗΡΚΑΙΦΙΛΗΜΑΤΙΣ
ΘΥΓΑΤΗΡΚΑΙΠΑΡΑΛΙΣΠΕΝΘΕΡΑ
ΑΠΕΘΑΝΑΝΕΝΠΟΛΕΜΩ

Κέρδων Νείκης ἀνὴρ καὶ Φιληματίς
θυγάτηρ καὶ Παραλὶς πενθερὰ
ἀπέθαναν ἐν πολέμῳ.

Ἡ τέχνη τῶν τε προτομῶν καὶ τῶν γραμμάτων, ὡς καὶ τὸ IC μαρτυροῦσι τὴν χριστιανικὴν ἐποχὴν τοῦ μνημείου.

Ὁ δὲ δεῦτερος ἔχων ὕψος 0,30, πλάτος 0,20 καὶ πάχος 0,17, φαίνεται πανταχόθεν ἀποκεκρουσμένος, πλὴν τῆς ἀριστερᾶς τῷ ὄρῳντι πλευρᾶς καὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς δεξιᾶς. Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς μιᾶς ἐπιφανείας τοῦ λίθου σώζονται πέντε γράμματα μόνον, ἐπὶ δὲ τῆς ἐτέρας ἀναγινώσκονται ἑνδεκα σειραὶ γραμμάτων στοιχηδὸν ἐπιγεγραμμένων, ὧν ἡ πρώτη καὶ δευτέρα φαίνονται ὀλόκληροι οὔσαι· διότι ἡ μὲν πρώτη μετὰ τὸ Σ ἔχει χῶρον λεῖον κενὸν ἀφειμένον, μετὰ δὲ τὴν δευτέραν δὲν φαίνονται ἴχνη ἀποκρούσεως. Ὡστε καὶ αἱ λοιπαὶ σειραὶ ἀνὰ ἑπτὰ γράμματα περιεῖχον.

5

Λ Ο
10 Ι Μ
Γ

Ν Ο Μ Ο Σ
Α Ι Κ Ε Τ Ο Ν
Γ Α Σ Σ Τ Ο Ν
Κ Ι Σ Γ Α Λ Ι
Σ Σ Κ Ε Τ Α
Κ Ο Ι Ν Α Χ
Ε Μ Α Τ Α Ε
Ο Ν Κ Α Ι Ν
Δ Ν Ν Α Ε
Ι Α Π Π Ε
Ι Τ Ο Ι

Ἀναγινώσκωμεν δὲ κατὰ τὴν κιολικὴν θεσσαλικὴν διάλεκτον τὸν λίθον ὡς ἑξῆς :

Νόμος. | Αἶ κε τῶν | Φασσῶν | κίς Φαλίσσετα[ι] | κοινὰ
χ[ρ] | ἔματα ἔ[χ] | ον καὶ μ[ε] | δύνασε[α] | ι αππε . .

Ὁ ἐστὶ κατὰ τὴν κοινὴν ἀττικὴν διάλεκτον :
Νόμος. Ἐὰν τῶν ἀστῶν τις ἀλίσκηται κοινὰ χρήματα ἔχων καὶ μὴ δύνηται

Καὶ τῶν μὲν γραμμάτων ἡ καλὴ μορφή καὶ εὐταξία εἰς τοὺς καλοὺς χρόνους ἀνάγει τὴν ἐπιγραφὴν, τοῦ δὲ διγύμματος τὸ ὀγκινοῦδες σχῆμα Γ, ἐξ οὗ προήλθε τὸ ἐπίσημον τῆς ἀλφαβητικῆς ἀριθμήσεως Γ (εἰς τοὺς ὑστερωτέρους ἀναφερόμενον παρὰ τῶν ἐπιγραφικῶν χρόνους) εἰς τὴν τετάρτην ἴσως ἑκατονταετηρίδα π. Χρ. δύναται τὴν ἐπιγραφὴν κατατάξαι. »

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΣΕΛΙΔΙ 161 ΜΕΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ
ΑΤΤΙΚΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἐν τῷ 7ῳ στίχῳ ἔχει ὁ λίθος : χσονηγραφας, ἐν δὲ τῷ 28ῳ : Νελεος, ὅπως ταῦτα φαίνονται ἐπὶ τοῦ πίνακος.

Ἐπὶ ἐν ταῖς σημειώσεσί μου ἔπρεπε νὰ εἴπω, ὅτι ἀνὰ 53 γράμματα ἔχουσι καὶ οἱ στίχοι 5ος καὶ 7ος. Σ. Α. Κ.

ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ
(ΣΕΛ. 167 - 170).

Ἐν τῷ στίχῳ 31 πρέπει ν' ἀναγνωσθῶσι καὶ συμπληρωθῶσι τὰ ἑξῆς : καθ[ιερῶ]θὲν π[ρ]ὸς[τ]ερ[ον] ὑπὸ. Ἐν στ. 34 ἀνάγκη νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ συμπλήρωσις πρὸς Μ[ήθους] δὲν μοι φαίνεται νῦν τὸσον βεβαία, διότι ὁ κενὸς χῶρος δὲν πληροῦται διὰ πέντε γραμμάτων· τὰ ἴχνη ὅμως δὲν ἐπιτρέπουσι τὴν συμπλήρωσιν πρὸς Μ[εγαρεῖς] οὔτε τὴν πρὸς Μ[ακεδόνας]· ἰδίως τὸ μετὰ τὸ Μ γράμμα φαίνεται τῷ ὄντι Η. Ἐν στ. 39 ἠδυνήθην ν' ἀναγνώσω· ὁ π[ρ]οσωνόμασται. Ὁ στίχ. 42 συμπληροῦται οὕτω : [. . . Πιρ]αιέως παρ' ἰππασίας τῆς [πρὸς τὴν Ἀκτι]ν κτλ. Ἐλπίζω, ὅτι ἄλλοι καὶ ἄλλα τινὰ ἀκόμη θὰ κατορθώσων ν' ἀναγνώσωσι. Χρ. Δ. ΤΣΟΥΡΤΑΣ.

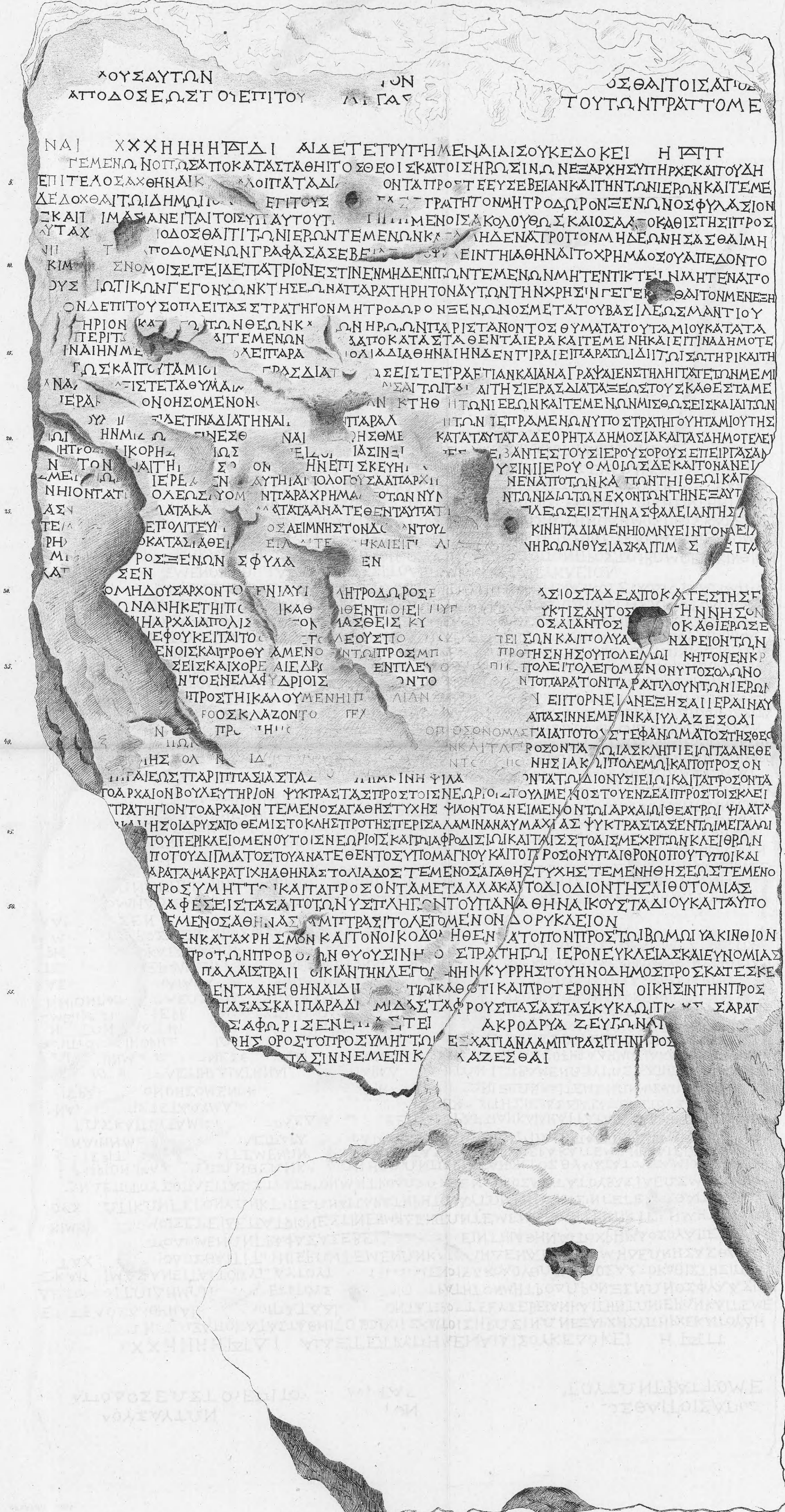
(Ἐξεδόθη τῇ 5 Μαρτίου 1885)



Ε
 Θ ΔΟΧΣΕΝΤΕΙ ΒΟΛΕΙΚΑΙΤΟΙΔΕΜΟΙΓΡΑΝΔΙΟΝΙΣΕΠΡΥΤΑΝΕΥΕΑΡΙΣΤΟΧ
 ΝΟΣΕΛΡΑΜΜΑΤΕΥΕΑΝΤΙΟΧΙΔΕΣΕΠΕΣΤΑΤΕΙΑΝΤΙΦΟΝΕΡΧΕΑΔΟΣΙ
 ΙΠΕΕΡΧΣΑΙΤΟΗΙΕΡΟΝΤΟΚΟΔΡΟΚΑΙΤΟΝΕΛΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙΛΕΣΚ
 ΙΜΙΣΘΟΣΑΙΤΟΤΕΜΕΝΟΣΚΑΤΑΤΑΣΣΥΝΑΡΑΦΑΣΟΙΔΕΠΟΛΕΤΑΙΤΕΝΕΡΧΣ
 ΑΠΟΜΙΣΘΟΣΑΝΤΟΝΤΟΔΕΤΕΜΕΝΟΣΒΑΣΙΛΕΥΣΑΠΟΜΙΣΘΟΣΑΤΟΚΑΤΑ
 ΑΣΧΣΥΝΑΡΑΦΑΣΚΑΙΤΟΣΟΡΙΣΤΑΣΕΠΙΓΕΜΦΣΑΙΟΡΙΣΑΙΤΑΗΙΕΡΑΤΑΥΤΑ
 ΟΡΟΣΑΝΕΧΕΙΟΣΒΕΛΤΙΣΤΑΚΑΙΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΔΕΑΡΛΥΡΙΟΝΕΣΤΕΝΕΡΧ
 ΣΙΝΑΠΟΤΟΤΕΜΕΝΟΣΕΙΝΑΙΓΡΑΧΣΑΙΔΕΤΑΥΤΑΠΡΙΝΗΕΧΣΙΕΝΑΙΤΕΝΔΕ
 ΤΕΝΒΟΛΕΝΗΕΥΘΥΝΕΣΘΑΙΧΙΛΙΑΙΣΙΔΡΑΧΜΕΣΙΕΚΑΣΤΟΝΚΑΤΑΤΑΕΙΡΕ
 ΜΕΝΑ ΑΔΟΣΙΟΣΕΙΠΕΤΑΜΕΝΑΛΛΑΚΑΘΑΡΠΕΤΕΙΒΟΛΕΙΟΔΕΒΑΣΙΛΕΥΣΚΑ
 ΣΘΟΣΑΤΟΚΑΙΟΙΠΟΛΕΤΑΙΤΟΤΕΜΕΝΟΣΤΟΝΕΛΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙΛΕΣΚΑ
 ΑΤΑΣΧΣΥΝΑΡΑΦΙΣΕΙΚΟΣΙΕΤΕΤΟΝΔΕΜΙΣΘΟΣΑΜΕΝΟΝΕΡΧΣΑΙΤΟΗΙΕ
 ΟΝΤΟΚΟΔΡΟΚΑΙΤΟΝΕΛΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙΛΕΣΤΟΙΣΕΑΥΤΟΤΕΛΕΣΙΝΟΡ
 ΣΕΝΔΑΝΔΛΦΕΙΜΙΣΙΝΤΟΤΕΜΕΝΟΣΚΑΤΑΤΟΝΕΝΙΑΥΤΟΝΕΚΑΣΤΟΝΚ
 ΑΤΑΒΑΛΛΕΤΟΤΟΑΡΛΥΡΙΟΝΕΡΙΤΕΣΕΝΑΤΕΣΠΡΥΤΑΝΕΙΑΣΤΟΙΣΑΠΟΔΕΚ
 ΤΑΙ ΟΙΔΕΑΠΟΔΕΚΤΑΙΤΟΚΤΑΜΙΑΙΣΙΤΟΝΑΛΛΟΝΘΕΟΝΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΟΝ
 ΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΟΔΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΑΝΜΕΡΟΛΕΣΕΙΤΑΕΦΣΕΦΙΣΜΕΝΑΕΑΛΛ
 ΙΣΤΙΣΟΙΣΠΡΟΣΤΕΤΑΚΤΑΙΠΕΡΙΤΟΥΤΟΝΕΡΙΤΕΣΑΙΛΕΙΔΟΣΠΡΥΤΑΝΕΙ
 ΛΣΕΥΘΥΝΕΣΘΟΜΥΡΙΕΣΙΔΡΑΧΜΕΣΙΝΤΟΝΔΕΕ ΝΕΜΕΝΟΝΤΕΝΙΛΥΝΕΚΚΟ
 ΙΣΑΣΘΑΙΕΚΤΕΣΤΑΦΡΟΕΠΙΤΕΣΔΕΤΕΣΒΟΛΕ ΑΠΟΔΟΝΤΑΤΟΑΡΛΥΡΙΟΝ
 ΤΟΙΝΕΛΕΙΟΣΟΕΡΡΙΑΤΟΟΔΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΧΚΑΛΕΣΑΤΟΤΟΝΠΡΙΑΜΕΝΟΝΤ
 ΗΝΙΛΥΝΕΡΕΙΔΑΝΑΠΟΔΟΙΤΕΜΜΙΣΘΟΣΙΝΤΟΝΔΕΜΙΣΘΟΣΑΜΕΝΟΝΤΟΤΕΜ
 ΕΝΟΣΚΑΙΟΠΟΣΘΑΝΜΙΣΘΟΣΕΤΑΙΑΝΤΕΝΑΡΑΦΣΑΤΟΟΒΑΣΙΛΕΥΣΕΣΤΟΝΤ
 ΟΙΧΟΝΚΑΙΤΟΣΕΛΛΥΕΤΑΣΚΑΤΑΤΟΝΙΟΜΟΝΟΣΠΕΡΚΕΙΤΑΙΤΟΝΤΕΜΕΝΟΝ
 ΤΟΔΕΦΣΕΦΙΣΜΑΤΟΔΕΟΠΟΣΑΝΕΙΕΙΔΕΝΑΙΤΟ ΒΟΛΟΜΕΝΟΙΑΝΑΛΡΑΦΣΑ
 ΣΟΛΡΑΜΜΑΤΕΥΣΟΤΕΣΒΟΛΕΣΕΝΣΤΕΛΕΙΛΙΘΙΝΕΙΚΑΤΑΘΕΤΟΕΝΤΟΙΝΕΛΕΙ
 ΟΙΠΑΡΑΤΑΙΚΡΙΑΟΙΔΕΚΟΛΑΚΡΕΤΑΙΔΟΝΤΟΝΤΟΑΡΛΥΡΙΟΝΕΣΤΑΥΤΑ
 ΜΙΣΘΟΝΔΕΤΟΝΒΑΣΙΛΕΑΤΟΤΕΜΕΝΟΣΤΟΝΕΛΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙΛΕΣΚΑΤΑ
 ΤΑΔΕΤΟΝΜΙΣΘΟΣΑΜΕΝΟΝΕΡΧΣΑΙΜΕΝΤΟΗΙΕΡΟΝΤΟΚΟΔΡΟΚΑΙΤΟΝΕΛΕ
 ΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙΛΕΣΚΑΤΑΤΑΣΧΣΥΝΑΡΑΦΑΣΕΠΙΤΕΣΒΟΛΕΣΤΕΣΕΙΣΙΟΣ
 ΕΣΤΟΔΕΤΕΛΕΝΣΤΟΝΕΛΕΟΣΚΑΙΤΕΣΒΑΣΙΛΕΣΚΑΤΑΤΑΔΕΕΡΛΑΙΣΕΣΘΑΙ
 ΦΥΤΕΥΣΑΙΦΥΤΕΥΤΕΡΙΑΕΛΑΘΝΜΕΟΛΕΤΟΝΕΔΙΑΚΟΣΙΑΠΛΕΟΝΑΔΕΕΑΝΒ
 ΟΛΕΤΑΙΚΑΙΤΓΣΤΑΦΡΟΚΑΙΤΟΥΔΑΤΟΣΚΡΑΤΕΝΤΟΕΛΔΙΟΣΤΟΝΜΙΘΟΣΑ
 ΜΕΝΟΝΟΠΟΣΟΝΕΝΤΟΣΡΕΙΤΟΔΙΟΝΥΣΙΟΚΑΙΤΟΝΠΥΛΟΝΕΑΛΑΔΕΕΣΕΛΑ
 ΥΝΟΣΙΝΟΙΜΥΣΤΑΙΚΑΙΟΠΟΣΟΝΕΝΤΟΣΤΕΣΟΙΚΙΑΣΤΕΣΔΕΜΟΣΙΑΚΑΙΤ
 ΟΝΠΥΛΟΝΑΙΕΠΙΤΟΙΣΟΜΟΝΙΚΟΒΑΛΑΝΕΙΟΝΕΚΦΕΡΟΣΙΜΙΣΘΟΝΔΕΚΑΤΑ
 ΕΙΚΟΣΙΕΤΟΝ

ΚΛΕΠΤΗΕ





...ΟΥΣ ΑΥΤΩΝ ... ΤΟΥΤΩΝ ΠΡΑΤΤΟΜΕ

ΝΑΙ ΧΧΧΗΗΗΗΤΑΔΙ ΑΙΔΕΤΕΤΡΥΓΗΜΕΝΑΙΔΙΣΟΥΚΕΔΟΚΕΙ Η ΤΑΤΤ
 ΓΕΜΕΝΩ ΝΟΠΩΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗΤΟ ΘΕΟΙ ΣΚΑΙΤΟΙ ΣΗΡΩΣΙΝΩ ΝΕΞΑΡΧΗΣΥΠΗΡΧΕΚΑΙΤΟΥΔΗ
 ΕΠΙΤΕΛΟΣΑΧΘΗΝΑΙΚ ... ΛΟΙΠΑΤΑΔΙ ... ΟΝΤΑ ΠΡΟΣΤΕΕΥΣΕΒΕΙΑΝΚΑΙΤΗΝΤΩΝΙΕΡΩΝΚΑΙΤΕΜΕ
 ΔΕΔΟΧΘΑΙΤΩΔΗΜΩΙ ... ΕΠΙΤΟΥΣ ... ΤΡΑΤΗΤΟΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝΞΕΝΩΝΟΣΦΥΛΑΣΙΟΝ
 ΣΚΑΙΤΙΜΑΣΑΝΕΙΤΑΙΤΟΙΣΥΠ ΑΥΤΟΥΤ ... ΜΕΝΟΙΣΔΑΚΟΛΟΥΘΩ ΣΚΑΙΟΣΑΔΤΟΚΑΘΙΣΤΗΣΙΤΡΟΣ
 ΑΥΤΑΧ ... ΙΟΔΟΣΘΑΙΤΙΤΩΝΙΕΡΩΝΤΕΜΕΝΩΝΚΑ ... ΗΔΕΝΑΤΡΟΠΤΟΝΜΗΔΕΩΝΗΣΑΣΘΑΙΜΗ
 Τ ... ΠΟΔΟΜΕΝΩΝΓΡΑΦΑΣΑΣΕΒΕ ... ΕΙΝΤΗΙΑΘΗΝΑΙΤΟΧΡΗΜΔΟΣΟΥΑΠΕΔΟΝΤΟ
 ΚΙΜ ... ΣΝΟΜΟΙΣΕΤΕΙΔΕΠΑΤΡΙΟΝΕΣΤΙΝΕΝΜΗΔΕΝΠΩΝΤΕΜΕΝΩΝΜΗΤΕΝΤΙΚΤΕΙΝΜΗΤΕΝΑΙΤΟ
 ΟΥΣ ΙΩΤΙΚΩΝΓΕΓΟΝΥΩΝΚΤΗΣΕΩΝΑΠΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΝΑΥΤΩΝΤΗΝΧΡΗΣΙΝΓΕΓΕΡ ... ΘΑΙΤΟΝΜΕΝΕΞΗ
 ΟΝΔΕΠΙΤΟΥΣΟΠΛΕΙΤΑΣ ΤΡΑΤΗΤΟΝΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝΞΕΝΩΝΟΣΜΕΤΑΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΜΑΝΤΙΟΥ
 ΗΡΙΟΝ ΚΑΤ ... ΤΩΝΘΕΩΝΚ ... ΩΝΗΡΩΝΗΤΑΡΙΣΤΑΝΟΝΤΟΣΘΥΜΑΤΑΤΟΥΤΑΜΙΟΥΚΑΤΑΤΑ
 ΠΕΡΙΤ ... ΑΙΤΕΜΕΝΩΝ ... ΔΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΕΝΤΑΙΕΡΑΚΑΙΤΕΜΕΝΗΚΑΙΕΠΙΝΑΔΗΜΟΤΕ
 ΙΝΑΙΗΝΜΕ ... ΔΕΠΠΑΡΑ ... ΙΟΛΙΔΑΙΔΑΘΗΝΑΙΗΝΔΕΝΤΡΑΙΕΠΠΑΡΑΤΩΔΙΙΤΩΙΣΩΤΗΡΙΚΑΙΤΗ
 ΓΩΣΚΑΙΤΟΥΤΑΜΙΟΙ ... ΠΡΑΣΔΙΑΤ ... ΔΣΕΙΣΤΕΤΡΑΦΕΤΙΑΝΚΑΙΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΝΕΤΗΛΗΠΤΑΤΕΤΩΝΜΕΜΙ
 ΝΑ ... ΣΙΣΤΕΤΑΘΥΜΑΙ ... ΣΑΙΤΩΙΤ ... ΑΙΤΗΣΙΕΡΑΣΔΙΑΤΑΞΕΩΣΤΟΥΣΚΑΘΕΣΤΑΜΕ
 ΙΕΡΑ ... ΟΝΟΗΣΟΜΕΝΟΝ ... ΑΝ ΚΤΘ ... ΤΩΝΙ ΕΒΩΝΚΑΙΤΕΜΕΝΩΝΜΙΣΕΩΣΕΙΣΚΑΙΙΤΩΝ
 ΟΥ Π ... ΔΕΤΙΝΑΔΙΑΤΗΝΑΙ ... ΠΑΡΑΛ ... ΤΩΝ ΙΕΠΡΑΜΕΝΩΝΥΠΟ ΤΡΑΤΗΤΟΥΗΤΑΜΙΟΥΤΗΣ
 ΩΙ ΗΝΜΙΣ ... ΤΗΣΘ ... ΝΑΙ ... ΗΣΟΜΕ ... ΚΑΤΑΤΑΥΤΑΤΑΔΕΟΡΗΤΑΔΗΜΟΣΙΑΚΑΠΑΣΑΔΗΜΟΤΕΛΕΥ
 ΗΤΡΟ ... ΙΚΟΡΗ ... ΙΩΣ ... ΕΙΣ ... ΙΑΣΙΝΕΙ ... Ε ... ΕΒΑΝΤΕΣΤΟΥΣΙΕΡΟΥΣΟΡΟΥΣΕΠΕΙΡΤΑΣΑ
 Ν ΤΟΝ ... ΑΙΤΗ ... Σ ... ΟΝ ... ΗΝΕΠΙΣΚΕΥΗ ... ΥΣΙΝΙΕΡΟΥ ΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΤΟΝΑΝΕΙ
 ΜΕΙ ... Ω ... ΙΕΡΕ ... ΕΝ ... ΑΥΤΗΙΑΙΟΛΟΓΟΥΣΑΔΠΑΡΧΗ ... ΝΕΝΑΠΟΤΩΝΚΑ ΠΩΝΤΗΙΘΕΩΙΚΑΙ
 ΝΗΙΟΝΤΑΤ ... ΟΛΕΩΣ ... ΟΜ ... ΝΤΑΡΑΧΡΗΜΑ ... ΤΩΝΝΥΝ ... ΝΤΩΝΙΑΩΤΩΝΕΧΟΝΤΩΝΤΗΝΕΞΑΥ
 ΔΣ ... ΑΤΑΚΑ ... ΑΤΑΤΑΑΝΑΤΕΘΕΝΤΑΥΠΑΤ ... ΤΛΕΩΣΕΙΣΤΗΝΑΣΦΑΛΕΙΑΝΤΗΣ
 ΤΕ ... ΕΠΟΛΙΤΕΥ ... ΟΣΑΕΙΜΝΗΣΤΟΝΔ ... ΑΝΤΟΥ ... ΚΙΝΗΤΑΔΙΑΜΕΝΗΙΟΜΝΥΕΙΝΤΟΝΕΙ
 ΡΗ ... ΚΑΤΑΣΙΔΕΙ ... ΕΙ ... ΑΙΤΕ ... ΗΚΑΙΕΠ ... ΑΙ ... ΝΗΡΩΝΘΟΥΣΙΑΣΚΑΙΤΙΜ ... ΕΠ
 ΜΙ ... ΡΟΣΞΕΝΩΝ ΣΦΥΛΑ ... ΕΝ ... ΚΑΤ ... ΣΕΝ ... ΑΣΙΟΣΤΑΔΕΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕ
 ΚΑΤ ... ΣΕΝ ... ΟΜΗΔΟΥΣΑΡΧΟΝΤΟ ... ΦΝΙΑΥΙ ... ΑΗΤΡΟΔΩΡΟΣΕ ... ΑΣΙΟΣΤΑΔΕΑΠΟΚΑΤΕΣΤΗΣΕ
 ΟΝΑΝΗΚΕΤΗΠ ... ΙΚΑΘ ... ΘΕΝΤΙΟΙΕ ... ΥΠ ... ΥΚΤΙΣΑΝΤΟΣ ... ΗΝΗΝΗΣΟΝ
 ΗΑΡΧΑΙΑΠΟΛΙΣ ... ΤΟΚ ... ΙΑΣΘΕΙΣΚΥ ... ΟΣΑΙΑΝΤΟΣ ... ΟΚΑΘΕΙΡΩΣΕ
 ΕΦΟΥΚΕΠΑΙΤΟ ... Τ ... ΛΕΟΥΣΤΟ ... ΤΕΙΣΩΝΚΑΙΠΟΛΥΑ ... ΝΔΡΕΙΟΝΤΩΝ
 ΕΝΟΙΣΚΑΙΤΡΟΥΣΑΜΕΝΟ ... ΝΤΩΠΡΟΣΜΠ ... ΠΡΟΤΗΣΗΝΣΟΥΠΟΛΕΜΩΙ ΚΗΤΟΝΕΚΡ
 ΣΕΙΣΚΑΙΧΟΡΕΑΙΕΔΡ ... ΕΝΤΠΛΕΥ ... ΠΗ ... ΠΟΛΕΙΤΟΛΕΓΟΜΕΝΟΝΥΠΟΣΩΛΩΝΟ
 ΝΤΟΠΑΡΑΤΟΝΠΑΡΑΤΛΟΥΝΤΩΝΙΕΡΩ ... ΝΤΟΠΑΡΑΤΟΝΠΑΡΑΤΛΟΥΝΤΩΝΙΕΡΩ
 ΠΡΟΣΤΗΚΑΛΟΥΜΕΝΗΠ ... ΑΙΑΝ ... Ι ΕΠΙΤΟΡΝΕΙΑΝΕΞΗΣΑΙΙΕΡΑΙΝΑΥ
 ΦΟΣΚΛΑΖΟΝΤΟ ... ΓΕΥ ... ΑΤΑΣΙΝΝΕΜΕΙΝΚΑΙΥΑΔΕΞΟΔΙ
 Ν ... ΠΡ ... ΗΙ ... ΟΡΙΘΟΣΟΝΟΜΑΣΓΑΙΑΠΤΟΥΣΤΕΦΑΝΩΜΑΤΟΣΤΗΣΘΕ
 ΗΣ ... ΟΛ ... ΙΑ ... ΚΑΙΤΑΓΡΟΣΟΝΤΑ ... ΤΩΙΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΠΤΑΝΕΘΕ
 ΓΑΙΕΩΣΤΑΡΙΠΤΑΣΙΑΣΤΑ ... ΗΜ ... ΙΝΗΨΙΑ ... ΝΤΕ ... ΗΣΙΑΚ ... ΠΟΛΕΜΩΚΑΙΠΡΟΣΟΝ
 ΤΑΡΧΑΙΟΝΒΟΥΛΕΥΤΗΡΙΟΝ ΨΥΚΤΡΑΣΤΑΣΠΡΟΣΤΟΙΣΝΕΩΡΙΟ ... ΤΟΥΑΙΜΕΝΟΣΤΟΥΕΝΖΕΑΠΡΟΣΤΟΙΣΚΑΙ
 ΤΡΑΤΗΓΙΟΝΤΟΑΡΧΑΙΟΝ ΤΕΜΕΝΟΣΑΓΑΘΗΣΤΥΧΗΣ ΨΑΟΝΤΟΑΝΕΙΜΕΝΟΝΤΩΙ ΑΡΧΑΙΩΙΘΕΑΤΡΩΙ ΨΑΔΑ
 ΗΣΟΙΔΡΥΣΑΤΟΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣΠΡΟΤΗΣΠΕΡΙΣΑΛΑΜΙΝΑΝΑΥΜΑΧΙΑΣ ΨΥΚΤΡΑΣΤΑΣΕΝΤΩΙΜΕΓΑΛΩΙ
 ΤΟΥΠΕΡΚΧΕΙΟΜΕΝΟΥΤΟΙΣΝΕΩΡΙΟΙΣΚΑΙΓΡΑΦΟΔΙΣΙΩΙΚΑΙΤΑΙΣΣΤΟΛΙΣΜΕΧΡΙΤΩΝΚΑΙΕΙΡΩΝ
 ΠΟΤΟΥΔΙΠΜΑΤΟΣΤΟΥΑΝΑΤΕΘΕΝΤΟΣΥΠΟΜΑΓΝΟΥΚΑΙΤΟΥΠΡΟΣΟΝΥΠΑΙΘΡΟΝΟΠΟΥΤΥΠΟΙΚΑΙ
 ΑΡΑΤΑΜΑΚΡΑΤΙΚΗΑΘΗΝΑΣΤΟΛΙΑΔΟΣΤΕΜΕΝΟΣΑΓΑΘΗΣΤΥΧΗΣΤΕΜΕΝΗΘΗΣΕΩΣΤΕΜΕΝΟ
 ΤΡΟΣΥΜΗΤΤ ... ΚΑΙΤΑΠΡΟΣΟΝΤΑΜΕΤΑΛΛΑΚΑΙΤΟΔΙΟΔΙΟΝΤΗΣΛΙΘΟΤΟΜΙΑΣ
 ΑΦΕΣΕΙΣΤΑΣΑΠΟΤΩΝΥΣΤΑΗΓΟΝΤΟΥΠΑΝΑΘΗΝΑΙΚΟΥΣΤΑΔΙΟΥΚΑΙΤΑΥΤΟ
 ΕΜΕΝΟΣΑΘΗΝΑΣ ΑΜΠΤΡΑΖΙΤΟΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ΔΟΥΚΛΕΙΟΝ
 ΕΝΚΑΤΑΧΡΗΣΜΟΝΚΑΙΤΟΝΟΙΚΟΔΟ ... ΗΘΕΝ ... ΑΤΟΠΟΝΠΡΟΣΤΩΙΒΩΜΩΙΑΚΙΝΘΙΟΝ
 ΤΡΟΤΩΝΠΡΟΒ ... ΗΝΘΟΥΣΙΝΗ ... Ο ΣΤΡΑΤΗΓΩΙ ΙΕΡΟΝΕΥΚΛΕΙΑΣΚΑΙΕΥΝΟΜΙΑΣ
 ΠΑΛΛΙΣΤΡΑΠΙΟΚΙΑΝΤΗΝΛΕΓΩ ... ΗΝΗΚΥΡΡΗΣΤΟΥΗΝΟΔΗΜΟΣΠΡΟΣΚΑΤΕΣΚΕ
 ΕΝΤΑΝΕΘΗΝΑΙΔ ... ΤΩΚΑΘΕΤΙΚΑΙΠΡΟΤΕΡΟΝΗΝ ΟΙΚΗΣΙΝΤΗΝΠΡΟΣ
 ΤΑΣΑΣΚΑΙΠΑΡΑΔΙ ... ΜΙΑΔΥΤΑΦΡΟΥΣΠΑΣΑΣΤΑΣΚΥΚΛΩΠ ... ΣΑΡΑΓ
 ΣΑΦΩΡΙΣΕΝΕ ... ΣΤΕΙ ... ΑΚΡΟΔΡΥΑ ΖΕΥΓΩΝΑΙ
 ΡΗΣΟΡΟΣΤΟΠΡΟΣΥΜΗΤΩ ... ΕΣΧΑΤΙΑΝΑΑΜΠΤΡΑΖΙΤΗΝΗΡΟΣ
 ΤΑ ΣΙΝΝΕΜΕΙΝΚ ... ΚΑΖΕΣΘΑΙ

10
 Hieroglyphic text in a vertical column, starting with a lotus flower and a bird.

Hieroglyphic text in a small vertical column at the bottom left.

5
 Hieroglyphic text in a vertical column, containing several lines of characters.

Hieroglyphic text in a small vertical column at the bottom center.

4
 Hieroglyphic text in a vertical column, featuring a lotus flower, a bird, and a seated figure.

9
 Hieroglyphic text in a vertical column, containing several lines of characters.

7
 Hieroglyphic text in a vertical column, containing several lines of characters.

Hieroglyphic text in a vertical column, containing several lines of characters.

6
 Hieroglyphic text in a vertical column, containing several lines of characters.



8
 Hieroglyphic text in a vertical column, containing several lines of characters.



Hieroglyphic text in a vertical column, containing several lines of characters.

BIBLIA NEOPANH.

- Bohlau, J.* Questiones de re vestiaria Graecorum 8° 87 pp.
- Di Cesnola, L. P.*, A descriptive Atlas of the Collection of Cypriote Antiquities in the Metropolitan Museum of Art, New York. Vol. 1.
- Loeschke*, Vermuthungen zur griechisch. Kunstgesch. und zur Topographie Athens.
- Brugsch, H.* Religion und Mythologie der alten Aegypter. Nach den Denkmälern bearbeitet. 1 Heft.
- Kekulé, R.* Die antiken Terracoten. Im Auftrag des Archaeologisch. Instituts des deutschen Reichs herausgegeben. II Bd. Die Terracoten von Sicilien. Mit 61 Tafeln.
- Kubert., E.* Statue und Ort in ihren Verhältniss bei den Griechen.
- Lange, K.* Haus und Halle im Alterthum.
- Sayce, A. H.* The ancient Empires of the East.
- Perrot et Chipier*, Histoire de l'art T. III.
- Rouchaud*, la Tapisserie dans l'Antiquité.
- Dehio, G. u. Bezold*, Die Kirchliche Baukunst des Abendlandes I Lieferung.
- Neumann u. Patsch*, Physikal. Geographie von Griechenland, mit besonderen Berücksichtigung des Alterthums.
- Urlichs, Ludw. von*, Beiträge zur Kunstgeschichte.
- Reisen in Lykien und Karien.* Beschrieben von *Otto Benndorf u. George Niemann*, mit einer Karte von *H. Kiepert* in F°.
- Die Gigantomachie des Pergamenischen Altars.* Skizzen zur Wiederherstellung derselben, entworfen von *Alexander Toudeur*, erläutert von *Adolf Trendelenburg*. in F°.
- Mittheilungen* des deutschen Archäologischen Institutes in Athen 1884. Heft, IV.
- Archaeologische Zeitung* 1884. Heft, III.
- Bulletin de correspondance Hellénique*, Neuvième année Janvier 1885.
- Puntoni, Vittorio.* Studi di Mitologia Greca ed Italiana I. sulla formazione del mito di Ippolito e Fedra.
-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

	ΣΕΛΙΔΑ.
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ, Ἀττικὸν ψήφισμα (πίναξ 10).	161
Χ. ΤΣΟΥΝΤΑ, Ἐπιγραφή ἐξ Ἀκροπόλεως (πίναξ 11)	165
Τ. ΝΕΡΟΥΤΣΟΥ, Σημειώσεις ἐπὶ δέκα μομίαις (πίναξ 12)	171
Δ. ΦΙΛΙΟΥ, Γλυπτὰ ἐξ Ἐλευσίνος (πίναξ 8).	179
Ι. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗ, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Πειραιῶς (μετ' ἐνὸς παρενθέτου πίνακος)	187
Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ, Ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος Ὑπερτελεάτου (μετὰ 3 παρενθέτων πινάκων).	197
Ι. ΠΑΝΤΑΖΙΔΟΥ, Βραχεῖαι σημειώσεις εἰς τινὰς ἐξ Ἐλευσίνος ἐπιγραφάς	213

ΣΥΜΜΙΚΤΑ.

Α. ΝΙΚΗΤΣΚΗ, Προσθήκη εἰς τὴν ἐκ Δελφῶν ἐπιγραφὴν.	219
Ι. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗ, Ἀναθηματικὴ ἐκ Πειραιῶς ἐπιγραφή.	219
Κ. Δ. ΜΥΛΩΝΑ, Ἐπιγραφή ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως.	220
» » Ἐπιγραφή ἐκ Θεσσαλίας	221
Α. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Τυρνάβου.	223
ΣΤΕΦΑΝΟΥ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗ, Διόρθωσις εἰς τὸ ἐν σελίδι 161 ψήφισμα	224
Χ. ΤΣΟΥΝΤΑ, Προσθήκη εἰς τὴν ἐξ Ἀκροπόλεως ἐπιγραφὴν.	224

ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΜΑΤΑ.

Πίναξ	10	Πανομοιοτύπων Ἀττικοῦ ψήφισματος.
—	11	» Ἐπιγραφῆς ἐξ Ἀκροπόλεως.
—	12	» Ἱερογλυφικῶν ἐπιγραφῶν.
Σελίδ.	187	Παρένθετος πίναξ πανομοιοτύπων ἐπιγραφῶν.
—	203	Τρεῖς παρένθετοι πίνακες πανομοιοτύπων ἐπιγραφῶν.

Τοῦ ἐν σελίδι 179 ἄρθρου τοῦ κ. Δ. Φιλίου ὁ πίναξ ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῷ προλαβόντι τρίτῳ τεύχει τῆς Ἐφημερίδος.